

KONTRA

**Μνημονιακή
διαπραγμάτευση και
εσωτερικοί πολιτικοί
ελιγμοί**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Κρατικό χρέος

**Πάντα εργαλείο
αποικισμού και
κινεζοποίησης**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Με ενορχηστρωτή τον Φλαμπουράρη

**Να μπει τέλος στο
δασικό σκάνδαλο του
Ελληνικού**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Εθνικισμός βολικός
εκατέρωθεν**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Νίκη στο Στάλινγκραντ

**Όταν η ηθικοπολιτική
ενότητα του σοβιετικού
λαού συνέτριβε τη
ναζιστική πολεμική
μηχανή**

ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 903 - 4 Φλεβάρη 2017

www.eksegersi.gr

**Για δεκαετή
επέκταση
του
Μνημόνιου**

**Οργιάζει το
παρασκηνιακό
παζάρι
κυβέρνησης
ιμπεριαλιστών
δανειστών**

Στην τελική ευθεία

Scripta... Verba...

Δεν πιστεύουμε στις δημοσκοπήσεις. Δεν πιστεύουμε ότι έχουμε τις μισές μονάδες από τη ΝΔ. Ο κόσμος συνεχίζει να μας στηρίζει. Μας βλέπει στο δρόμο και μας λέει κρατάτε γερά (...) Ο κόσμος να είναι ήσυχος. Δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρξει κόψιμο μισθών και συντάξεων. Από τα μέσα του 2017 και όλο το 2018 θα βλέπουμε μια ανάπτυξη που θα τρίβουμε τα μάτια μας.

Αλέκος Φλαμπουράρης

Ο κυρ-Αλέκος με το φρέντο είναι υπεράνω κριτικής, γιατί δε βρίσκεις λόγια να σχολιάσεις τέτοιο θράσος.

Δίνουμε πολύ μεγάλη σημασία στη μάχη για την επιβολή της νομιμότητας στους χώρους εργασίας.

Εφη Αχτσιόγλου

Αν δεν έχεις θράσος και αδιαντροπιά δε γίνεσαι υπουργός σε μια τέτοια κυβέρνηση.

Οι συνθήκες θα μας υποχρεώσουν να επιστρέψουμε σε εθνικό νόμισμα. Το ζητούμενο είναι αν θα γίνει με πρωτοβουλία των δανειστών ή θα το υλοποιήσουμε εμείς, με συγκεκριμένο σχέδιο, όπως προτείνει η Λαϊκή Ενότητα.

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Διότι άλλο εξαρτημένος καπιταλισμός με ευρώ και άλλο εξαρτημένος καπιταλισμός με δραχμή!

Το βασικό πρόβλημα της χώρας σήμερα δεν είναι η αντιμετώπιση μιας διαλυμένης από την κρίση διαπλοκής, ούτε η διαμόρφωση μιας νέας, αλλά η οικοδόμηση μιας υγιούς ανάπτυξης.

Ι.Κ. Πρετεντέρης

Ο Πρετεντέρης ανακάλυψε ότι υπήρχε διαπλοκή. Ο ίδιος, φυσικά, ήταν αμέτοχος!

Πεποιθήσή μου είναι πως απέναντι σε μια Αριστερά των προνομίων, συντηρητική, και μια Ακροδεξιά καταστροφική η χώρα μας έχει ανάγκη από την Αριστερά που σκέφτεται τον κόσμο όπως είναι και όχι όπως ήταν, μια Αριστερά ικανή να φέρει ένα ζηλευτό μέλλον.

Μπενουά Αμόν

Ούτε την ελάχιστη πρωτοτυπία δε διεκδικούν πλέον τα γκεσέμια της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας. Αφόρητα κοινότυποι και πληκτικοί.

Θα υπάρχει έλεγχος και κανόνες αλλά σε κανονικό επίπεδο και έτσι όποιος θέλει θα μπορεί εύκολα να επεκτείνει την επιχείρησή του. Αυτό είναι το πνεύμα της χώρας μας. Για κάθε νέο κανόνα που επιβάλλουμε θα καταργούμε δύο παλιούς.

Ντόναλντ Τραμπ

Ο... αντισυστημικός Τραμπ υπέγραψε διάταγμα που περιορίζει το ελεγκτικό έργο των Ομοσπονδιακών Αρχών στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

ΡΙΠΕΣ

◆ Λίγο Grexit την ημέρα... ◆ Φάρμακο διά πάσαν μνημονιακή νόσον και μαλακίαν ◆ Αφού τρομάζουμε τον κόσμο με εικόνες επερχόμενης κοινωνικής Αποκάλυψης, του σερβίρουμε ως αναπόφευκτο το νέο Μνημόνιο ◆ Και την πολιτική ηγεσία που το υπογράφει ως πεσούσα ηρωικώς στο εθνικό καθήκον ◆ Τα στελέχη του αστικού Τύπου είναι «μανούλες» σ' αυτού του είδους την προπαγάνδα ◆ Η οποία σε συνθήκες «ταξικού κενού» αποδίδει εξαιρετικά ◆ Τι λαμόγιο είναι αυτός ο Φιγόνι! ◆ Δε φτάνει που είχε τη γυναίκα του ντεμέκ βοηθό κι αυτή δεν ήξερε ούτε πού πέφτει η γαλλική Βουλή ◆ Είχε και τους δυο γιους του νομικούς συμβούλους ◆ Κι ο ένας από τους δύο είχε μόνο πτυχίο... Βοϊδοσχολής ◆ Ούτε κατά διάνοια Νομικής ◆ Τα εγχώρια πολιτικά λαμόγια είναι αθώες περισσότερες μπροστά στα αλλοδαπά ◆ «Παγκόσμια

πρωτοτυπία» συνιστά το γεγονός ότι μας έχουν πηδήξει και δεν τους έχουμε πάρει αμπαρίζα ◆ Το είπε η υπουργός Θεανώ ◆ Αν δεν το καταλάβατε, μας χαρακτηρίζει συλλήβδην μαλάκες ◆ Μοιράζει πόνο και τρόμο η Πατούλαινα στην Πεύκη ◆ Ο απερχόμενος δήμαρχος της ζήτησε ένα πεντακοσάριο για να χρησιμοποιήσει αίθουσα του Δήμου ◆ Κι επειδή η Πατούλαινα δεν είναι κορόιδο, βρήκε τζάμπα αίθουσα στο Μαρούσι και γλίτωσε το πεντακοσάριο ◆ Πώς νομίζετε γίνονται τα χρυσά σαλόνια και τα ταξίδια στη Ρώμη και στη Νέα Υόρκη; ◆ Με τέτοιες αιματηρές οικονομίες ◆ Πού ακριβώς κυκλοφορεί ο κυρ-Αλέκος και του λέει ο κόσμος «κρατάτε γερά»; ◆ Μεταξύ Μαξίμου και Βουλής, προφανώς ◆ Και μιλάει με τους διάφορους Καρανίκες, που δικαίως του λένε «κρατάτε γερά» ◆ Γιατί αν φύγουν από την κυβέρνηση,

οι Καρανίκες θα μείνουν άνεργοι ◆ Ο κυρ-Αλέκος, χαλαρός όπως πάντοτε, προέβλεψε συναινετική λύση για τη δεύτερη αξιολόγηση ◆ Γιατί αλλιώς θα διαλυθεί η Ευρωζώνη, όπως είπε ◆ Υπερθεματίζοντας ο Φίλης ζητά να διατηρηθεί πάση θυσία το εγχείρημα της αριστερής διακυβέρνησης ◆ Λογικό ◆ Προσδοκά να ξαναγίνει υπουργός ◆ Πανηγύρισε νίκη ο Μελισσανίδης ◆ Οχι της ΑΕΚ, αλλά του Πικαπόκετ ◆ Το άλογό του στον Ιππόδρομο είναι το μόνο κιτρινόμαυρο που κερδίζει ◆ Καπετάν Αλέκος ο Φλαμπουράρης για τον Αυτιά ◆ Καπετάνισσα η Κωνσταντοπούλου, που είχε προηγηθεί στην εκπομπή ◆ Οι μούτσοι που μπιπ γίναν καπεταναίοι ◆ Εκαναν συνέδριο, λέει, και αποφάσισαν ◆ «Οι Οικολόγοι Πράσινοι δεν ταυτίζουμε την πολιτική μας δράση με οφίκια και καρέκλες» ◆ Εδώ γελάνε ◆ «Οι δύο βουλευτές μας

είναι η αντανάκλαση των πολιτικών μας δυνάμεων στην κοινωνία» ◆ Εδώ ξεκαρδίζονται ◆ Και μετά αρχίζουν τις σφαλιάρες ◆ Αυτός ο Μουζάλας πώς στέκεται όρθιος μετά από τόσες... συντριβές; ◆ Τουλάχιστον μια φορά τη βδομάδα δηλώνει «συντετριμμένος» ◆ Κι όταν ξεπαγιάζουν οι πρόσφυγες κι όταν πεθαίνουν στην προσπάθειά τους να ζεσταθούν ◆ Ακλόνητος πάντοτε στον υπουργικό θώκο, παρά τις... συντριβές ◆ Γομάρια της εξουσίας ◆ Κάποιοι θυμήθηκαν τον τότε ΣΥΡΙΖΑ να ζητά την παραίτηση του Παπουτσή μετά το φονικό ναυάγιο του «Σαμίνα» ◆ Μήπως είναι το μόνο που ξεχάστηκε; ◆ Ο υπουργός Αποστόλου δε θα είχε πρόβλημα αν οι αγρότες μπλοκάρizαν τα σύνορα στον Προμαχώνα ◆ Ετρεμε όμως στην ιδέα ότι θα θύμωνε η ΕΕ! ◆ Πόσο γελοίος μπορεί να γίνει ένας πολιτικός; ◆ Δεν υπάρχει όριο ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Πριν λίγο με ενημέρωσαν ότι συνελήφθη το τσογλάνι που έστειλε απειλητικά τηλεφωνικά μηνύματα σε μένα και στη γυναίκα μου από τον Αύγουστο και σε άλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ από τον Οκτώβρη. Ένα “ευχαριστώ” προς τους αξιωματικούς της Ασφάλειας Αττικής που το έκαναν... και να θεωρήσω ότι πρόκειται για απλή σύμπτωση που αυτό συνέβη μετά τις αλλαγές στην ιεραρχία και του ηλεκτρονικού εγκλήματος». Γνήσιος... αντισυστημικός Πολάκης!

Κ Σε μια κριτική-σιχτίρισμα για το θεατρικό ανοσιούργημα «Obida», διαβάσαμε τον επιτυχημένο παραλληλισμό, ότι ο Κοτανίδης έχει τόσο σχέση με τον Ζαχαριάδη, όσο η Μιμή Ντενίσση με τη Μπουμπουλίνα (<http://proletconnect.blogspot.gr>). Ε, μετά τον Τσίπρα, δε θα μπορούσε να λείπει ο Λαφαζάνης από τη χορεία των Ζαχαριολόγων. Μόνο που αυτός, για ν' αποφύγει τα «γιούχα», οργάνωσε «πριβέ» παράσταση, στην

οποία τα εισιτήρια αγοράστηκαν και διανεμήθηκαν από τη ΛΑΕ και την ιστοσελίδα της. Μπορεί στο δημοψήφισμα του Ιούνη του 2015 ο Κοτανίδης να ήταν με το Ναι (παρέα με Κυριάκο, Σταύρο, Φώφη και σία) και ο Λαφαζάνης με το Οχι (παρέα με τον Τσίπρα), όμως και οι δύο τρέφουν... απεριόριστο θαυμασμό για τον Ζαχαριάδη! Όπως και ο Τσίπρας, άλλωστε... Βρε, ουστ, κοπρίτες της σοσιαλδημοκρατίας και του

αστισμού!

Κ Ο αρχηγός ΓΕΣ «έριξε» 50 μέρες φυλακή στους νεοσύλλεκτους που σχημάτισαν με τα χέρια το δικέφαλο αετό και ο Καμμένος αύξησε την ποινή στις 60 μέρες (το μάξιμουμ που προβλέπεται). Παράλληλα, ψάχνουν τρόπο να τους στείλουν και στρατοδικείο. Ο εθνοφασισμός επελαύνει και ο ΣΥΡΙΖΑ τον καλύπτει απόλυτα.

Κ «Η κυβέρνηση σέβεται το Σύνταγμα, τη Δικαιοσύνη και τους λειτουργούς της. Σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να παραβιάσει το Σύνταγμα, ούτε να αδικήσει του δικαστικούς λειτουργούς. Παρακολουθεί και μελετά με πολύ μεγάλη προσοχή το θέμα του ορίου ηλικίας των δικαστών και εισαγγελέων και θα διερευνήσει εξονυχιστικά όλες τις νομικές δυνατότητες προκειμένου να εξασφαλιστεί μια δίκαιη και νόμιμη λύση του θέματος». Εκείνο που εμείς καταλαβαίνουμε από τη δήλωση του αναπληρωτή υπουργού Δικαιοσύνης Δ. Παπαγγελόπουλου είναι ότι δε λείπει λέξη για τη ρητή

συνταγματική απαγόρευση και ότι θεωρεί πως το ζήτημα είναι ανοιχτό σε νομική λύση (δηλαδή νομοθετικά). Ετσι, καταλάβαμε ποιος είναι ο στενός σύμμαχος της Θάνου στην κυβέρνηση και ποιος της έδωσε τη διαβεβαίωση ότι ο Τσίπρας «βλέπει θετικά» το ζήτημα της αύξησης των ορίων ηλικίας με κοινό νόμο. Αυτό δεν περνάει, βέβαια, αλλά ο Παπαγγελόπουλος δε θέλει να αδειάσει τη Θάνου.

Τα πιο θερμά μας συλλυπητήρια στη συντρόφισσα Γιούλα Γκεσούλη για το θάνατο της μητέρας της, που «έφυγε» πλήρης ημερών την περασμένη Τετάρτη.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πιστεύουμε ακράδαντα και θέλουμε να το κάνουμε κοινή συνείδηση, ότι ο πρωτογενής τομέας, η γη και η διατροφή, ίσως να είναι τα μόνα που κρατούν πάντα σταθερές αξίες, ότι η παραγωγική ύπαιθρος μπορεί να σηκώσει το μεγάλο βάρος της οικονομικής ανάκαμψης και προσπαθούμε για το σκοπό αυτό να παράξουμε όλα τα απαραίτητα εργαλεία για τη στήριξή σας.

Βαγγέλης Αποστόλου

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

4/2: Ημέρα κατά ναρκών, ημέρα κατά καρκίνου, Σρι Λάνκα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1948), Αγκόλα: Εναρξη ένοπλου αγώνα κατά πορτογαλικής αποικιοκρατίας 4/2/1905: Ο Ιβάν Καλιάεφ διαμελίζει με βόμβα τον Μεγάλο Δούκα Σεργκέι (η έκρηξη ακούστηκε σε όλη τη Μόσχα) 4/2/1945: Διάσκεψη Γιάλτας 4/2/1974: Βόμβα (IRA) σε λεωφορείο με βρετανούς στρατιώτες, έντεκα νεκροί 4/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο Ασκληπιού (Αθήνα) που πουλούσε βιβλία, δίσκους και είδη λαϊκής τέχνης από Βουλγαρία 4/2/1987: Χτύπημα νευροχειρουργού Ζαχαρία Καψαλάκη (τρεις σφαίρες στα πόδια, 17N) 5/2: Ημέρα ασφαλούς Διαδικτύου, Ιαπωνία: Ημέρα μαρτύρων (1597), Μεξικό: Ημέρα συντάγματος (1857-1917) 5/2/1894: Ιδρυση πρώτης

φεμινιστικής οργάνωσης (Αμστερνταμ) 5/2/1942: Ιδρυση ΕΑΜ Νέων 5/2/1977: Βόμβες ακροδεξιών σε γραφεία ΕΚΚΕ, ΚΚΕ και ΚΚΕ εσ. 5/2/1979: Βόμβα σε κοσμηματοπωλείο Ζολώτα, εργοστάσιο και έκθεση επίπλων (ΕΛΑ) 5/2/1981: Βόμβα στον ΟΑΕΔ Μοσχάτου (ΕΛΑ) 6/2: Ημέρα κατά κλειτοριδεκτομής, Νέα Ζηλανδία: Εθνική γιορτή 6/2/1922: Διάλυση Τσε-Κα, ίδρυση Γκε-Πε-Ου 6/2/1964: Οκτώ Έλληνες και δέκα Τούρκοι νεκροί σε πολύωρες μάχες σε χωριά Λευκωσίας και Πάφου (τραυματίες: δέκα Έλληνες και έντεκα Τούρκοι) 6/2/1992: Βόμβα ΕΤΑ, τέσσερις νεκροί (Μαδρίτη) 7/2: Ημέρα άνδρα, Γρενάδα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974), Ιαπωνία: Φεστι-

βάλ χιονιού 7/2/1929: Συγκρούσεις κομμουνιστών και αρχαιομαρξιστών στη Σταδίου, πολλοί τραυματίες 7/2/1956: Δολοφονία 18χρονου μαθητή Πετράκη Γιαλούρη από Άγγλους επειδή κρατούσε ελληνική σημαία σε διαδήλωση (Βαρώσια) 7/2/1962: Έκρηξη σε γερμανικό ορυχείο, 249 νεκροί 8/2: Σλοβενία: Ημέρα πολιτισμού 8/2/1921: Θάνατος Πιότρ Κροπότκιν 8/2/1948: Ο στρατηγός Βαν Φλίτ διορίζεται επικεφαλής αμερικανών αξιωματικών στην Ελλάδα 9/2/1981: Βόμβα σε αποθήκη Nestle (ΕΛΑ) 10/2: Ημέρα πασχόντων από αυτισμό, ημέρα γάμου, Ιταλία: Ημέρα μνήμης εξόριστων 10/2/1989: Θάνατος εισαγγελέα Νίκου Ανδρουλιδάκη (χτυπήθηκε στις 10 Ιανουαρίου, 17N).

Μνημονιακή διαπραγμάτευση και εσωτερικοί πολιτικοί ελιγμοί

Ο κυβερνητικός βουλευτής Δημήτρης Σεβαστάκης, που αποφάνθηκε ότι ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ δεν έχουν ουσιαστικές διαφορές επί του πρακτέου και άνετα θα μπορούσαν να καθήσουν στο ίδιο τραπέζι και να συμφωνήσουν στην οικονομική πολιτική, δεν είπε τίποτα διαφορετικό από την πρώην κυβερνητική εκπρόσωπο (και πάντοτε «ντουντούκα» του Μαξίμου) Ολγα Γεροβασίλη, που κάλεσε την αντιπολίτευση να συμπήξει με την κυβέρνηση εθνικό μέτωπο ενάντια στους δανειστές, ώστε να κλείσει γρήγορα η δεύτερη αξιολόγηση, χωρίς θέσπιση από τώρα μέτρων που θα εφαρμοστούν στο μέλλον. Απλά, ο Σεβαστάκης εξέφρασε με τρόπο «λαϊκό» αυτό που τα μέλη της κυβέρνησης δεν μπορούν να πουν: «ελάτε να τα βρούμε στα μνημονιακά ζητήματα, αφού όλοι μαζί ψηφίσαμε το τρίτο Μνημόνιο».

Δεν είναι η πρώτη φορά που από το κυβερνητικό στρατόπεδο απευθύνεται αυτό το μήνυμα προς την αντιπολίτευση. Και όταν ψηφίζοταν το μεγάλο αντιλαϊκό πακέτο της πρώτης αξιολόγησης (Ασφαλιστικό, νέα χαράτσια, κόκκινα δάνεια) τα ίδια λέγονταν. Τότε, μάλιστα, τα έλεγαν οι ίδιοι οι υπουργοί (Τσακαλώτος, Κατσουνάκης κ.ά.), θυμίζοντας στην αντιπολίτευση ότι νομοθετούν αυτά που προβλέπονταν στο τρίτο Μνημόνιο, το οποίο όλοι μαζί είχαν ψηφίσει. Τώρα, όμως, τα πράγματα είναι διαφορετικά.

Καταρχάς, τώρα οι δανειστές απαιτούν παράταση του Μνημονίου και η κυβέρνηση έχει ήδη συμφωνήσει σ' αυτό. Επομένως, η μνημονιακή αντιπολίτευση έχει το επιπλέον επιχείρημα ότι η ίδια δεν έχει υπογράψει κάτι τέτοιο, αλλά είναι η κυβέρνηση που με την αποτυχημένη πολιτική της και με την ανύπαρκτη αξιοπιστία της έναντι των δανειστών, οδήγησε τα πράγματα σ' αυτό το σημείο. Δεύτερο, έχει περάσει ενάμιση χρόνος από τότε που όλοι μαζί ψήφισαν το τρίτο Μνημόνιο, οπότε το «όλοι μαζί» έχει εξασθενήσει. Ο λαός κοιτάζει τώρα τα μέτρα που ψηφίζονται και δικαιώνει τη μνημονιακή αντιπολίτευση που τα καταψηφίζει, αδιαφορώντας για το τι έγινε τον Ιούλη-Αύγουστο του 2015. Κοντολογίς, ο κυβερνητικός ισχυρισμός «όλοι μαζί ψηφίσαμε το τρίτο Μνημόνιο», έχει μπαγιατέψει, έχει φθαρεί τόσο που δεν έχει καμιά αξία για τον ΣΥΡΙΖΑ. Μόνο αδυναμία μπορεί να αποκαλύψει, γι' αυτό και οι υπουργοί τον έχουν

εγκαταλείψει.

Όταν, λοιπόν, επανέρχεται αυτή η άποψη -είτε ως έκκληση για τη σύμπληξη εθνικού μετώπου διαπραγμάτευσης έναντι των δανειστών είτε με τον αποκάλυπτο τρόπο του Σεβαστάκη- ο ΣΥΡΙΖΑ αποκαλύπτει τη δυσχερή θέση στην οποία έχει βρεθεί. Απελπισία αποκαλύπτουν αυτές οι θέσεις και όχι δύναμη.

Φυσικά, η αντιπολίτευση δεν υπήρχε περίπτωση να τοιμήσει. Ούτε καν το ΠΑΣΟΚ της Φώφης, που θα καλόβλεπε μια κυβέρνηση με συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ από τη σημερινή Βουλή. Δε θα ήθελε, όμως, να στιγματιστεί σαν δεκανίκι του ΣΥΡΙΖΑ, σε μια συγκυρία που προσπαθεί να ανακάμψει. Άλλο να κληθεί να συμμετάσχει σε μια ευρύτερη συμμαχική κυβέρνηση, σε συνθήκες «εθνικής κρίσης», οπότε θα μπορούσε να επιβάλει και κάποιους όρους, και άλλο να προσφερθεί να βγάλει τον ΣΥΡΙΖΑ από τη δύσκολη θέση.

Ο Μητσοτάκης έχει τους δικούς του φόβους. Δε θα ήθελε με τίποτα μια επανάληψη του σκηνικού του καλοκαιριού του 2015. Γιατί στην περίπτωση που η ΝΔ θα εξαναγκαζόταν να ψηφίσει μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ την επέκταση του Μνημονίου ή και ένα καινούργιο Μνημόνιο, οι ευθύνες της θα ισομοιράζονταν με αυτές του ΣΥΡΙΖΑ. Από μια τέτοια εξέλιξη η ΝΔ μόνο να χάσει θα είχε και ο ΣΥΡΙΖΑ μόνο να κερδίσει. Για τους ίδιους λόγους ξορκίζει και την ψήφιση των νέων μέτρων με τη διαδικασία της ενισχυμένης πλειοψηφίας. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος διέψευσε ότι η κυβέρνηση προσανατολίζεται σε κάτι τέτοιο, όμως σε συνθήκες πολιτικής κρίσης τέτοιες διαψεύσεις έχουν σχετική αξία. Σύντομα μπορούν να μετατραπούν στο αντίθετό τους, αν η κυβέρνηση κρίνει ότι κάτι τέτοιο βολεύει τη δική της τακτική. Και οι Τσιπραίτοι έχουν αποδείξει πολλές φορές ότι «δεν έχουν μπάσα» (αν μπορεί να γίνει λόγος για «μπάσα» στην αστική πολιτική).

«Περιθώριο συνεννόησης με τον κ. Τσίπρα δεν υπάρχει. Την προσφέραμε τον Αύγουστο του 2015. Αυτό το κεφάλαιο έχει κλείσει. Αν αποφασίσει η κυβέρνηση να συμφωνήσει σε σκληρά μέτρα, μόνη της θα πρέπει να τα ψηφίσει» διαμήνυσε από τη Θεσσαλονίκη ο Μητσοτάκης. Μια μέρα πριν είχε πει: «Είμαστε σε κρίσιμη φάση. Η κυβέρνηση ή θα κλείσει τη δεύτερη αξιολόγηση σύντομα ή θα οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές. Δε θα γίνει αποδεκτό σε καμιά περίπτω-

ση και θα είναι εγκληματική επιλογή να μην κάνει ούτε το ένα ούτε το άλλο. Να αφήσει τη χώρα να σέρνεται, να πλησιάζουμε προς τον Ιούλιο και να φτάσουμε να ξαναζητήσουμε το έργο του 2015».

Ο προσεκτικός παρατηρητής θα σημειώσει πως ο Μητσοτάκης δεν περιορίζεται στο παλιό «φύγετε - εκλογές τώρα», αλλά χρησιμοποιεί μια διάζευξη: ψηφίστε τα μέτρα μόνοι σας ή εκλογές. Το «γαλάζιο» επιτελείο ξέρει πολύ καλά πως αν ο Τσίπρας κλείσει τη δεύτερη αξιολόγηση, ψηφίζοντας και την επέκταση του Μνημονίου, όπως απαιτούν οι ιμπεριαλιστές δανειστές, δε θα έχει κανένα λόγο να πάει σύντομα στις εκλογές. Αν δεν του συμβεί κανένα «ατύχημα», θα προσπαθήσει να παρατείνει την παραμονή του στην εξουσία μέχρι την τελευταία μέρα, μέχρι το Σεπτέμβριο του 2019. Η κυβέρνηση του θα βαρύνεται πλέον και με τα νέα μέτρα, οπότε δε θα μπορέσει να βρει το παραμικρό «πάτημα» για να στηρίξει μια προεκλογική εκστρατεία που θα τον οδηγήσει σε μια «αξιοπρεπή ήττα». Σε εκλογές θα μπορούσε να πάει σε ένα κλίμα «ηρωικής αντίστασης». Δηλαδή, αρνούμενος να κλείσει τη δεύτερη αξιολόγηση με την επέκταση του Μνημονίου.

Τι θα προτιμούσε ο Μητσοτάκης; Προφανώς το πρώτο, έστω κι αν χρειαστεί να περιμένει δύομιση χρόνια ακόμα για να γίνει πρωθυπουργός. Ο ίδιος δε θα χρεωθεί την παράταση του Μνημονίου, θα κάνει άνετη αντιπολίτευση και θα περιμένει να πέσει ο ΣΥΡΙΖΑ σαν ώριμο φρούτο. Να απαξιωθεί όπως απαξιώθηκε το ΠΑΣΟΚ μετά το 2012. Όμως, η επιλογή δεν είναι δική του. Είναι του Τσίπρα. Κι επειδή ο Μητσοτάκης δεν μπορεί να γνωρίζει σε τι επιλογές θα οδηγηθούν οι Τσιπραίτοι, κάτω από το βάρος που τους φορτώνουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές, ο Μητσοτάκης λέει το «υπογράψτε τα μέτρα που σας ζητούν ή πηγαίνατε αμέσως σε εκλογές, για ν' αναλάβουμε εμείς».

Δεν είναι μπλόφα, είναι το καλύτερο που μπορεί να κάνει ένα κόμμα της αντιπολίτευσης, που εκ των πραγμάτων δεν έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων. Προσπαθεί να «κάψει» το σκηνικό «ηρωικής εξόδου», το οποίο ενδεχομένως να χρειαστεί να χρησιμοποιήσει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ποια είναι τα σχέδια των Τσιπραίων; Το μόνο για το οποίο είμαστε σίγουροι είναι πως δεν έχουν κανένα σχέδιο. Θέλουν να κρατηθούν στην

εξουσία, όμως γνωρίζουν πως αυτό εξαρτάται πρώτιστα από τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Αν αυτοί έχουν αποφασίσει να τους «τελειώσουν», απαιτώντας όχι μόνο επέκταση του Μνημονίου (με τον καθορισμό υψηλών «πρωτογενών πλεονασμάτων» για μια περίοδο 5-10 ετών μετά το 2018 και την επέκταση του «κόφτη» γι' αυτό το διάστημα), αλλά και προκαταρκτική ψήφιση των μέτρων, τότε μάλλον ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει άλλη επιλογή από το να πάει σε εκλογές, δίνοντας σ' αυτή την επιλογή το χαρακτηρισμό «ηρωικής αντίστασης σε παράλογες απαιτήσεις». Αν οι ιμπεριαλιστές δεν έχουν τέτοια πρόθεση, αλλά απλώς ασκούν το μέγιστο της πίεσης για να φέρουν τα πράγματα σε ένα «ρεαλιστικό επίπεδο», τότε το πιθανότερο (για να μην πούμε το σίγουρο) είναι πως ο ΣΥΡΙΖΑ θα κλείσει συμφωνία και θα την επενδύσει με την καθιερωμένη σε τέτοιες περιπτώσεις προπαγάνδα: «δεν ψηφίσαμε μέτρα όπως απαιτούσε το ΔΝΤ, προστατέψαμε την ηρεμία ώστε να μην ανακοπεί το αναπτυξιακό μομέντουμ κτλ». Είναι αυτό που ο Φλαμπουράρης είπε με το δικό του τρόπο: «Θα δείτε μια ανάπτυξη που θα τριβέτε τα μάτια σας».

Όλες οι μέχρι στιγμής ενδείξεις δείχνουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ επιθυμεί αυτή τη λύση. Ξέρει ότι την επέκταση του Μνημονίου δεν μπορεί να την αποφύγει. Αν του ζητήσουν απλά να περιγράψει τα νέα μέτρα, αλλά όχι να τα ψηφίσει, όλα δείχνουν ότι θα το κάνει χωρίς διαταγμό. Όλες οι κινήσεις του μέχρι τώρα δείχνουν ότι δίνει μια «μάχη οπισθοφυλακών» με στόχο ν' αποφύγει μόνο την απαίτηση των ιμπεριαλιστών δανειστών για ψήφιση των νέων μέτρων. Σύμφωνα με όσα διαρρέουν (γιατί η διαπραγμάτευση είναι παρασκηνιακή), προσεγγίζει συνεχώς τις θέσεις των δανειστών, ενώ και δημόσια έχει δηλώσει ότι αποδέχεται την επέκταση του «κόφτη» (που ουσιαστικά -σε συνδυασμό με τη συμφωνία για «πρωτογενή πλεονάσματα» 3,5% μετά το 2018, που έχει ήδη αποδεχτεί- σημαίνει επέκταση του Μνημονίου).

Όμως, από τη σκοπιά των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων, δεν έχει καμιά σημασία αν θα υπογράψει ο ΣΥΡΙΖΑ ή αν θα πάει σε εκλογές πετώντας την «καυτή πατάτα» στα χέρια του Μητσοτάκη. Η επέκταση του Μνημονίου είναι δεδομένη και στις δύο περιπτώσεις. Κι αυτό δε λύνεται με εκλογές.

Καρφιά Μπένι

Συνέντευξη στο ραδιόφωνο του αγαπημένου του Συγκροτήματος Λαμπράκη έδωσε ο Βενιζέλος. Το μενού περιλάμβανε, φυσικά, κυρίως πολιτικό «έξεχσμα» του ΣΥΡΙΖΑ και του Τσίπρα, που πάει να επαναλάβει «αυτό που ζήσαμε το 2015» και γι' αυτό «εάν ο κ. Τσίπρας είχε στοιχειώδη αίσθηση εθνικού συμφέροντος και στοιχειώδη μέριμνα για την προοπτική του χώρου του, θα είχε κάνει προ πολλού εκλογές, θα είχε κάνει εχθές εκλογές», αλλά δεν το έκανε γιατί «επικρατεί η διάθεση νομής της εξουσίας με ό,τι αυτό σημαίνει» κτλ κτλ. Στην ίδια γραμμή με τον Κούλη, δηλαδή, και όχι στην ίδια γραμμή με τη Φώφη και το επίσημο ΠΑΣΟΚ.

Εκεί που ο Βενιζέλος διαφοροποιείται από τον Κούλη και προσεγγίζει τη Φώφη (και δεν το κάνει τυχαία) είναι όταν λέει ότι «πρέπει πράγματι η χώρα να αποκτήσει άλλη κυβέρνηση, μία κυβέρνηση ευρύτατης εθνικής συνεργασίας όλων των δημοκρατικών δυνάμεων ευρωπαϊκού προσανατολισμού, συμπεριλαμβανώ και τον ηττημένο ΣΥΡΙΖΑ, τον ΣΥΡΙΖΑ αφού ηττηθεί και πληρώσει το κόστος της τεράστιας βλάβης που έχει προκαλέσει». Αυτή η -κατά κάποιον τρόπο- κεντρική τοποθέτηση είναι το άλλοθι του για να πετάξει στη συνέχεια τα καρφιά του στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ. Ζητά, λοιπόν, «μια καθαρή γραμμή σε σχέση με την προοπτική της χώρας, χωρίς φλερτ με το ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς φλερτ με απόψεις οι οποίες δεν δίνουν άμεση λύση στο επείγον εθνικό ζήτημα που είναι να φύγει αυτή η κυβέρνηση και να σχηματιστεί μία κυβέρνηση συνεργασίας». Για να γίνει αυτό, όπως είπε, «πρέπει εμείς να είμαστε παράγοντας ασφάλειας, δεν πρέπει να δημιουργούμε αβεβαιότητα. Εάν δημιουργούμε την αίσθηση ότι παίζουμε με διάφορα σενάρια, ότι δεν θα συμβάλουμε στο να υπάρχει εναλλακτικό σχήμα μετά τις εκλογές, βεβαίως αυτό δεν δημιουργεί το ρεύμα που μπορούμε να δημιουργήσουμε».

Ο Βενιζέλος ζητά από το ΠΑΣΟΚ να συνταχθεί με τη ΝΔ στο αίτημα να φύγει η σημερινή κυβέρνηση και να δεσμευτεί εκ των προτέρων ότι θα συμμετάσχει σε μια συμμαχική κυβέρνηση μετά τις εκλογές, ανεξάρτητα από το αν ο ΣΥΡΙΖΑ θα δεχτεί να συμμετάσχει σ' αυτή την κυβέρνηση. Κι επειδή υπολογίζει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα προτιμήσει να «ξεκουραστεί» και να «ξεπλυθεί» ως αξιωματική αντιπολίτευση, για να έχει ελπίδες να νικήσει στις επόμενες (μεθεπόμενες) εκλογές, εκείνο που ζητά ο Βενιζέλος από το ΠΑΣΟΚ είναι να δεσμευτεί ότι θα συγκυβερνήσει με τη ΝΔ, όπως έγινε το 2012-14. Και να ξεχάσει κάθε ιδέα για συγκυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ στο πλαίσιο των σημερινών κοινοβουλευτικών συσχετισμών. Υπάρχουν τέτοιες σκέψεις στο ΠΑΣΟΚ; Ετσι λέει ο Βενιζέλος και δεν είναι ο μόνος που το λέει. Το ερώτημα είναι αν ο ίδιος θα περριμένει να γίνει (αν χρειαστεί να γίνει) κάποια τέτοια κίνηση από πλευράς ΠΑΣΟΚ, για να «την κάνει», ή αν θα αναζητήσει άλλο πρόσχημα. Προς το παρόν τέτοιο πρόσχημα δε βρίσκει και το σχήμα των ΦλωΡαΔια δε φαίνεται να έχει εκείνη τη δυναμική που θα μπορούσε να χωρέσει τη δική του χαλάνιωτη φιλοδοξία. Παραμένει στο ΠΑΣΟΚ ως μόνιμος πόλος αμφισβήτησης της επίσημης γραμμής του.

Αλλου τύπου διαπραγμάτευση...

Ανισότιμες χαρακτηρίζουν οι Οικολόγοι Πράσινοι τις σχέσεις τους με τον ΣΥΡΙΖΑ, στον οποίο και επιρρίπτουν την ευθύνη για την ανισοτιμία. Προφανώς, δύο βουλευτές (εκ των οποίων ο ένας υπουργός), εκλεγμένοι με λίστα από τον ΣΥΡΙΖΑ, τους πέφτουν λίγοι! Και το θυμήθηκαν τώρα, όχι τότε που έπαιρναν από τον ΣΥΡΙΖΑ το «δωράκι». Γι' αυτό και το συνέδριό τους αποφάσισε να εξουσιοδοτήσει τη νέα Εκτελεστική Γραμματεία να δρομολογήσει άμεσα συνάντηση με το αντίστοιχο ανώτατο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ, στην οποία θα επιδιωχτεί ο επανακαθορισμός των σχέσεων των δύο κομμάτων.

Ο βίος και η πολιτεία του συγκεκριμένου πολιτικού μορφώματος, που ούτε πράσινο ούτε οικολογικό είναι, είναι γνωστά. Σε επίπεδο αστικών εκλογών δεν αντιπροσωπεύει τίποτα, ενώ σπαράσσεται από συγκρούσεις φιλόδοξων προσώπων που δημιουργούν ομάδες και προσπαθούν να πάρουν τον έλεγχο του μορφώματος. Τα γκεσέμια του «σιτίζονται» από ευρωπαϊκά προγράμματα και το καθένα προσπαθεί να χτίσει τις δικές του προνομιακές σχέσεις με τους Πράσινους των δυτικοευρωπαϊκών χωρών, που διαθέτουν μεγαλύτερη πολιτική δύναμη. Όταν ο Τσιρώνης διορίστηκε αναπληρωτής υπουργός στην πρώτη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, δεν ρώτησε κανέναν άλλον. Είχε κάνει τις δικές του επαφές με τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό άρεσε και στους υπόλοιπους, γι' αυτό και στις δεύτερες εκλογές του 2015, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ είχε ήδη υπογράψει το τρίτο Μνημόνιο, έτρεξαν να κλείσουν συμφωνία και να πάρουν έναν βουλευτή (πέρα από τον Τσιρώνη).

Τώρα, κάποια ομάδα που έλεγξε την πλειοψηφία στο συνέδριο, κρίνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πάρει την κάτω βόλτα και θέλει να διαπραγματευτεί μαζί του την... ισοτιμία. Αυτό μεταφράζεται σε κρατικά πόστα, αν δεν το «πιάσατε». Παρά ταύτα, ως «υπεύθυν» πολιτική δύναμη, φροντίζουν να ξεκαθαρίσουν ότι «κρίνοντας πως η χώρα βρίσκεται σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη καμπή, κανένας μέσα από το κόμμα δεν επιθυμεί την πυροδότηση μιας πολιτικής κρίσης στη μέση μιας πορείας σταθεροποίησης και ανάκαμψης».

Γερμανία «Μοντέρνος» βασανισμός τούρκου αγωνιστή

«Ενημερώθηκα από τους συνγόρους μου, ότι ο κύριος Mehmet Yesilçali υπέστη βασανιστήρια στη φυλακή. Τον ανάγκασαν να μείνει 24 ώρες γυμνός σε χώρο ελέγχου. Παρά τη θέλησή του, αφαιρέθηκαν τα ρούχα του. Κατά τη διαδικασία αυτή γρονθοκοπήθηκε. Δεν μπόρεσε να πάρει τα φάρμακα που χρειαζόταν. Όσα αναφέρω είναι μόνο κάποια στοιχεία από τις επιθέσεις που δέχτηκε ο φίλος μου. Αυτά είναι απάνθρωπα και πρέπει να χαρακτηρηστούν ως βασανιστήρια. Καταδικάζω τους ανθρώπους που βασάνισαν τον Mehmet. Οι μέθοδοι αυτές δεν αποτελούν μόνο αδίκημα κατά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά παραβιάζουν και τους γερμανικούς νόμους.

Ως επαναστάτες, κατά των οποίων διεξάγεται η δίκη, διαπιστώνουμε ότι υπεύθυνοι για τα παραπάνω συμβάντα είναι όσοι έχουν την ευθύνη της δίκης. Καλώ τη Γερουσία να κινηθεί με γνώμονα την τήρηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων. Να πάρει θέση για τα βασανιστήρια, καθώς και μέτρα κατά των βασανιστηρίων. Ο φίλος μου ο Mehmet, με τον οποίο μας συνδέει μια φιλία 25 ετών, δεν είναι μόνος του. Κάθε επίθεση εναντίον του την ορίζουμε ως επίθεση κατά όλων των ανθρώπων, οι οποίοι έχουν την αξιοπρέπεια τους. Θέλω η κοινή γνώμη να είναι ενήμερη. Να γνωρίζει ότι δε θα σιωπήσουμε, αν ξανασυμβεί κάτι παρόμοιο».

Με αυτά τα λόγια κατήγγειλε ο Seyit Ali Ugur την κακομεταχείριση κρατουμένου τούρκου αγωνιστή της ATIC (Συνομοσπονδίας Τούρκων Εργατών στην Ευρώπη) από τις γερμανικές αρχές (βλ. <https://www.tkrml-prozess-129b.de/de/20-01-2017-erklaerung-seyit-ali-ugur/>). Η ευρωπαϊκή «ευαισθησία» στα ανθρώπινα δικαιώματα πάει περίπατο, όταν πρόκειται για «τρομοκράτες», όπως οι αγωνιστές της ATIC, που δικάζονται από τον περασμένο Ιούνη στο Μόναχο. Η κατηγορία αφορά σε συμμετοχή σε «τρομοκρατική» οργάνωση, όπως θεωρείται το Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας (μ-λ). Ετσι, οι γερμανικές αρχές παίζουν το ρόλο του «προστάτη» του τούρκικου φασιστικού καθεστώτος.

Δολοφονίες αμάχων made in USA

Ακολουθώντας την κατεύθυνση της ενίσχυσης της «αντιτρομοκρατίας», που προωθεί ο νέος πρόεδρος των ΗΠΑ, οι... ηρωικές αμερικάνικες δυνάμεις κατόρθωσαν να... κατατροπώσουν τους «τρομοκράτες», σκοτώνοντας 14 άτομα που φέρονταν ως μέλη της Αλ Κάιντα της Υεμένης, στην πρώτη επίθεση που έγινε με εμπλοκή κομάντο (μέχρι τώρα οι επιθέσεις γίνονταν με μη επανδρωμένα αεροσκάφη). Ήταν η πρώτη «αντιτρομοκρατική» επιχείρηση της προεδρίας Τραμπ και διαφημίστηκε δεόντως για την «επιτυχία» της από τον Λευκό Οίκο.

Είχε όμως ένα... προβληματάκι. Στην επιχείρηση σκοτώθηκε ένας αμερικάνος κομάντο και τραυματίστηκαν άλλοι τρεις. Το υπουργείο Πολέμου έστειλε φυσικά τα συλλυπητήρια στην οικογένεια του νεκρού αμερικάνου

στρατιώτη, δεν έκανε όμως το ίδιο για τις τουλάχιστον οκτώ γυναίκες και τα επτά παιδιά (ηλικίας μεταξύ τριών και δεκατριών ετών), που επίσης σκοτώθηκαν στην «επιτυχημένη» επίθεση, σύμφωνα με αξιωματούχους της κυβέρνησης της Υεμένης, όπως αναφέρουν οι New York Times (<https://www.nytimes.com/2017/01/29/world/middleeast/american-commando-killed-in-yemen-in-trumps-first-counterterror-operation.html?ref=world>). Σε ερώτηση για το αν πράγματι σκοτώθηκε η οκτάχρονη κόρη του ιμάμη Αβγουορ Αλ Αγουλάκι, ο οποίος είχε σκοτωθεί το 2011 στην Υεμένη, σε επίθεση με μη επανδρωμένο αεροπλάνο, ο εκπρόσωπος τύπου του Στέιτ Ντιπάρτμεντ αρνήθηκε να σχολιάσει. Δεν επιβεβαίωσε, ούτε διέψευσε, όμως (<https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2017/01/31/statement-press-secretary-sean-spicer>).

Αλλες πηγές αναφέρουν ότι στην επίθεση κατά κτιρίων οικογένειας με σχέσεις με την Αλ Κάιντα σκοτώθηκαν δεκάδες άμαχοι. Μετά την κατακραυγή, ορισμένοι αξιωματούχοι του Πενταγώνου ανέφεραν στους New York Times ότι «αξιολογούν» τις αναφορές που κάνουν λόγο για νεκρούς αμάχους. Την ίδια στιγμή, το πρακτορείο NBC αποκάλυψε ότι αμερικάνος αξιωματούχος παραδέχτηκε ότι στην επίθεση σκοτώθηκε το οκτάχρονο κοριτσάκι και άλλοι άμαχοι (βλ. <http://www.nbcnews.com/news/world/seal-american-girl-die-first-trump-era-u-s-military-n714346>). Η ένδοξη Αμερική συνεχίζει τις δολοφονίες αμάχων!

Γαλλία: ανακατατάξεις στο πολιτικό σύστημα

Το προλεταριάτο σίγουρα χαμένο

Κηδεία και όχι γάμο θυμίζει το κλίμα στο Γαλλικό Σοσιαλιστικό Κόμμα, μολονότι οι προκριματικές εκλογές ολοκληρώθηκαν ομαλά και ο Μπενουά Αμόν επικράτησε καθαρά στο δεύτερο γύρο του Μανουέλ Βαλς, όπως αναμενόταν (59% έναντι 41%). Δεν είναι μόνο η χαμηλή συμμετοχή (ανακοίνωσαν ότι οι ψηφοφόροι στο δεύτερο γύρο «ξεπέρασαν τα 1,7 ίσως και τα 1,8 εκατομμύρια», αλλά όλοι ξέρουν πια ότι φουσκώνουν τη συμμετοχή) σε σχέση με το 2011 (είχαν ψηφίσει 2,86 εκατομμύρια) και σε σχέση με τις προκριματικές της Δεξιάς (ανακοίνωσε συμμετοχή 4,4 εκατομμυρίων). Κυρίως είναι η βαθιά διάσπαση στις γραμμές του PSF και η εδραιωμένη πεποίθηση στους ψηφοφόρους ότι ο υποψήφιος του κόμματος δεν μπορεί να πάρει θέση καλύτερη από την τέταρτη.

Μπορεί ο ηττημένος του δεύτερου γύρου, Βαλς, να είχε τα τυπικά που λένε οι χαμένοι υποψήφιοι σ' αυτές τις περιστάσεις, όμως κανένας δεν ξεχνά πως έχει δηλώσει με κατηγορηματικότητα ότι «δε θα μπορούσε να υποστηρίξει το πρόγραμμα» του Αμόν, που ανήκει στους λεγόμενους «αντάρτες» του PSF, που αποχώρησαν από την κυβέρνηση Βαλς. Ο Βαλς θα μπορούσε κάλλιστα να υποστηρίξει το πρόγραμμα του Εμανουέλ Μακρόν, που υπήρξε υπουργός του και που μέχρι την παραίτησή του από την κυβέρνηση (αφού στο μεταξύ είχε δημιουργήσει την ομάδα «Εμπρός!») βρισκόταν στο ίδιο μήκος κύματος με τον πρωθυπουργό. Η «Μοντ» προεξοφλεί ότι δεν είναι μόνο ο Βαλς, αλλά αρκετά στελέχη από τη δεξιά και την κεντρώα πτέρυγα του PSF που λοξοκοιτάζουν προς την πλευρά του Μακρόν. Ήδη, τρεις βουλευτές και ένας γερουσιαστής των σοσιαλδημοκρατών δήλωσαν πως θα ψηφίσουν Μακρόν, ενώ οι πληροφορίες φέρουν άλλους τρεις βουλευτές να

ετοιμάζονται να κάνουν το ίδιο, οπότε ο Αμόν, πριν καλά-καλά συνηθίσει το ρόλο του προεδρικού υποψήφιου της Σοσιαλδημοκρατίας, μπορεί να βρεθεί αντιμέτωπος μ' ένα κύμα «αντάρτικου» στελεχών που θα στηρίζουν ανοιχτά τον Μακρόν. Και τι να τους πει τότε; Ότι προδίδουν το κόμμα; Θα του θυμίσουν τι έκανε ο ίδιος μαζί με τον Μοντμπόρ, όταν εγκατέλειπαν την κυβέρνηση Βαλς «προδίδοντας» τον Ολάντ.

Ο νικητής των σοσιαλδημοκρατικών προκριματικών, όμως, έκανε κι άλλη μία «γκέλα», αμέσως μετά την ανακήρυξή του. Απευθύνθηκε στον υποψήφιο του «γαλλικού ΣΥΡΙΖΑ» Ζαν-Λικ Μελανσόν και στον υποψήφιο των Πράσινων Γιανίκ Ζαντό να συσπειρωθούν γύρω από τη δική του υποψηφιότητα, για να εκφραστεί ενιαία «η Αριστερά». Και οι δύο του απάντησαν με μεγαλοπρεπή φάσκελα, ξεκαθαρίζοντας ότι στον πρώτο γύρο θα υπάρχουν ψηφοδέλτια με το όνομά τους. Και γιατί να μην το κάνουν, ειδικά ο Μελανσόν, όταν οι μέχρι τώρα δημοσκοπήσεις τον φέρουν τέταρτο και τον υποψήφιο των σοσιαλδημοκρατών πέμπτο; Βέβαια, μια τελευταία δημοσκόπηση φέρει τον Αμόν να ξεπερνά τον Μελανσόν, αλλά και τους δύο να κινούνται στη γκάμα του 10% με 15%. Οπότε ειδικά ο Μελανσόν δεν έχει κανένα λόγο να εγκαταλείψει την υποψηφιότητά του. Αντίθετα, ελπίζει ότι η κρίση στην οποία βυθίζεται το PSF και η επαπειλούμενη πολυδιάσπασή του μπορεί να φέρει κάποιον κόσμο στο δικό του μικρό κόμμα, που κινείται μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας.

Μέχρι στιγμής, οι διαδικασίες για τις γαλλικές προεδρικές εκλογές του 2017 αποδείχτηκαν φονεϊκές των δεινοσαύρων των δύο κομμάτων που κυβερνούν εναλλάξ τη Γαλλία εδώ και πολλά χρόνια. Πάει ο Σαρκοζί, πάει ο Ολάντ,

πάει και ο Βαλς. Στους Ρεπουμπλικανούς το χρίσμα κέρδισε ο Φρανσουά Φιγιόν, ο αυτσαίντερ που νίκησε τον Σαρκοζί στον πρώτο γύρο και τον Ζιπέ στο δεύτερο, ενώ το ίδιο έγινε και στους Σοσιαλδημοκράτες (Βαλς και Μοντμπόρ ήταν τα φαβορί). Ο Μακρόν είναι εκείνος που «μυρίστηκε» την κρίση στην οποία θα μπει το PSF και ακολούθησε τη δική του χωριστή πορεία, μακριά από τον προστάτη του Φρανσουά Ολάντ. Το αποτέλεσμα είναι αυτή τη στιγμή να είναι ο μόνος υποψήφιος που ανεβαίνει και να «χτυπάει» με αξιώσεις τη δεύτερη θέση.

Ο Φιγιόν έχει υποστεί μεγάλο πλήγμα μετά τις αποκαλύψεις για τις οικογενειακές λαμογιές (η σύζυγός του πληρώνονταν επί δεκαετίες από τη γαλλική Βουλή, χωρίς να παρέχει υπηρεσίες, ενώ μισθό νομικών συμβούλων του πατέρα τους εισέπρατταν τα δύο παιδιά του, τη στιγμή που ο μεν γιος δεν είχε πάρει ακόμα πτυχίο Νομικής, η δε κόρη δεν είχε ορκιστεί δικηγόρος!). Την περασμένη Κυριακή, ο Φιγιόν αναγκάστηκε να οργανώσει προεκλογική συγκέντρωση αφιερωμένη στη σύζυγό του Πενελόπ. «Ενώπιον 15.000 ανθρώπων θέλω να πω στην Πενελόπ ότι την αγαπώ και πως δε θα συχωρήσω ποτέ εκείνους που θέλουν να μας ρίξουν στους λύκους», είπε μεταξύ πολλών παρόμοιων δακρύβρεχτων αναφορών, που αποκάλυψαν έναν υποψήφιο που είναι αναγκασμένος να αμύνεται και «δυστυχώς γι' αυτόν» το κάνει ανεπιτυχώς. Γιατί πριν ακόμα κατακαθίσει ο απόηχος από αυτή τη συγκέντρωση, η Canard Encaïne επανήλθε με νέα στοιχεία που ανέβασαν το «λογαριασμό» από τα 500.000 στα 931.440 ευρώ. Τόσα πήρε από το γαλλικό κράτος, σύμφωνα με όσα αποκάλυφθηκαν, η Πενελόπ Φιγιόν, που επισήμως εμφανιζόταν να ασχολείται με την ανατροφή των πέντε παιδιών της, αλλά ανεπισημώς εισέπραττε συνε-

χώς και αδιαλείπτως μισθό «βοηθού βουλευτή». Συνέχισε να εισπράττει το μισθό ακόμα και όταν ο Φιγιόν έγινε υπουργός, εμφανιζόμενη ως «βοηθός» του αναπληρωτή του, Μαρκ Ζουλό.

Μετά από τα απανωτά χτυπήματα, ο Φιγιόν εμφανίζεται πλέον ως «υποψήφιος σε αποδρομή». «Μπορεί ν' αντέξει;» αναρωτιόταν προ ημερών η «Μοντ». Ο ίδιος, αφού μάζεψε τους βουλευτές του κόμματός του για να καταγγείλει «θεσμικό πραξικόπημα» οργανωμένο «από την κυβέρνηση της Αριστεράς» (πρέπει να έπεσε πολύ γέλιο), δήλωσε ότι «θα είναι υποψήφιος σ' αυτές τις προεδρικές εκλογές». Ήδη, όμως, βουλευτές και γερουσιαστές της Δεξιάς τάχθηκαν ανοιχτά υπέρ της αναζήτησης εναλλακτικού υποψηφίου. Χρόνος για νέες προκριματικές δεν υπάρχει, οπότε ή θα επιλεγεί από τη «βαρόνια» του κόμματος ο δεύτερος Αλέν Ζιπέ ή θα ψάξουν κάποιον άλλο, ενδοχόμενος και από τη νεότερη γενιά των στελεχών του κόμματος.

Όπως αντιλαμβάνεστε, στη «χώρα των πετεινών» γεννούν και τα κοκόρια του Μακρόν. Τα γκάλοπ μέχρι την περασμένη βδομάδα έφεραν πρώτη τη Λεπέν με 25% και στατιστικά ισόπαλους τον Φιγιόν (22%) και τον Μακρόν (21%). Όμως, γκάλοπ του ινστιτούτου Elabe, που δημοσιεύτηκε την περασμένη Τετάρτη, έφερε τον Μακρόν δεύτερο στον πρώτο γύρο, με 22%-23%, τρίτο τον Φιγιόν, με 19%-20%, και τέταρτο τον Αμόν με 16%-17%. Όσο για το δεύτερο και τελικό γύρο, η ίδια δημοσκόπηση έφερε τον Μακρόν να «καθαρίζει» χαλαρά τη Λεπέν με σκορ 65%-35%. Οι δημοσκοπήσεις στη Γαλλία δεν είναι διαφορετικού επιπέδου από τις αντίστοιχες στην Ελλάδα. Φτιάχνουν κλίμα και δεν αποτυπώνουν το υπάρχον κλίμα. Όλοι, και ιδιαίτερα ο Μακρόν, λογαριάζουν χωρίς τον ξενόδοχο. Ή μάλλον την ξενόδοχα.

Η Μαρίν Λεπέν προηγείται σταθερά σε όλες τις δημοσκοπήσεις, έχει στρογγυλέψει τον πολιτικό της λόγο, ώστε να θυμίζει περισσότερο ένα μείγμα Τραμπ και Μεί, και δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι στο δεύτερο γύρο, με αντίπαλο είτε τον χριστιανοφιλελεύθερο Φιγιόν είτε τον μοντεροφιλελεύθερο Μακρόν, δε θα είναι αυτή η νικήτρια. Ο πατέρας της έχασε παλαιότερα στο δεύτερο γύρο πανηγυρικά από τον Σιράκ, όμως τα πράγματα έκτοτε έχουν αλλάξει. Η κόρη διέγραψε τον πατέρα από το κόμμα και αποφεύγει τα νεοναζιστικά κηρύγματά του, η πολιτική κρίση έχει εξανεμίσει την εμπιστοσύνη στα παραδοσιακά πολιτικά κόμματα και τα στελέχη τους, ενώ η νίκη του Brexit στην Βρετανία και η νίκη του Τραμπ στις ΗΠΑ ενισχύουν την «κυβερνησιμότητα» της Λεπέν. Ακόμα και στο ζήτημα της εξόδου της Γαλλίας από την Ευρωζώνη, ο βασικός οικονομικός σύμβουλος της Λεπέν παρουσίασε ένα τόσο σύνθετο σχέδιο, που αφήνει τα πάντα ανοιχτά. Όπως ο ίδιος παραδέχτηκε, για να γίνει πράξη αυτό το σχέδιο θα πρέπει να διαλυθεί η Ευρωζώνη! Πιάσ' τ' αυγό και κούρε' το, δηλαδή...

Στην Ελλάδα, η εποχή των Μνημονίων έφερε την πολυδιάσπαση του πολιτικού συστήματος. Το ίδιο φαίνεται να συμβαίνει και στη Γαλλία, εξαιτίας των υπερσυντηρητικών μέτρων που επέβαλε στην κυβέρνησή του και απαιτείται από την επόμενη ο γαλλικός καπιταλισμός. Όμως, με διασπάσεις, ανατροπές προσώπων, αναδιατάξεις κομμάτων, το αστικό σύστημα εξουσίας δεν κλυδωνίζεται. Γιατί **πολιτικά** δεν υπάρχει το **αντίπαλο δέος**. Η πολιτική ατζέντα έχει ήδη μετακινηθεί πολύ προς τα δεξιά και το γαλλικό προλεταριάτο θα βρεθεί -σε κάθε περίπτωση- αντιμέτωπο με νέες επιθέσεις στον πυρήνα των εργασιακών, μισθολογικών και ασφαλιστικών του δικαιωμάτων.

Σιωνιστικά πρακτοριλίκια

Λίγο φως στην υποχθόνια δουλειά των ισραηλινών μυστικών υπηρεσιών αλλά και του αμερικανο-ισραηλινού λόμπι στα βρετανικά πανεπιστήμια έριξε το Αλ Τζαζίρα σε άρθρο που δημοσιεύτηκε τον περασμένο μήνα (<http://www.aljazeera.com/news/2017/01/exclusive-israel-lobby-infiltrates-uk-student-movement-17010140117749.html>). Δημοσιογράφος του καναλιού διείσδυσε σε φιλοσιωνιστικές οργανώσεις για έξι μήνες και ανακάλυψε ότι η ισραηλινή πρεσβεία και η AIPAC (η πανίσχυρη σιωνιστική οργάνωση του ισραηλινού λόμπι στις ΗΠΑ) έδιναν χρήματα στην Ένωση Εβραίων Φοιτητών (UJS) της Βρετανίας με στόχο να επηρεάσει την εκλογή προέδρου της Εθνικής Φοιτητικής Ένωσης της

Βρετανίας (NUS), στην οποία ανήκουν πάνω από τέσσερα εκατομμύρια φοιτητές.

Η εκλογή της φιλοπαλαιστίνιας Μαλία Μπουάτια στην προεδρία της NUS, που ήταν η πρώτη μαύρη και γυναίκα που εκλέχθηκε σε αυτό το αξίωμα, αποτέλεσε μεγάλο πονοκέφαλο για τους σιωνιστές της Βρετανίας, οι οποίοι προσπάθησαν να τη διαβάλουν για να τη ρίξουν. Σ' αυτό το παιχνίδι εμπλεκόταν και ο αντιπρόεδρος της NUS, ο οποίος στάλθηκε για... ειδικά μαθήματα στο Ισραήλ, προκειμένου να βοηθήσει και αυτός στην ανατροπή της Μπουάτια.

Δεν ήταν, όμως, μόνον αυτή η δουλειά των σιωνιστών. Μέσω ομάδας μέσα στο Εργατικό Κόμμα επιχείρησαν να σαμποτάρουν το κίνημα υπέρ

του μποϊκοτάζ - απόσυρσης επενδύσεων - επιβολής κυρώσεων στο Ισραήλ. Η ομάδα των Εργατικών Φίλων του Ισραήλ (Labour Friends of Israel - LFI), που ιδρύθηκε το 1950 μέσα στο Εργατικό Κόμμα, έχει και νεολαϊστικό τμήμα, για το οποίο ο Μάικλ Ράμπιν (με πλούσιο ιστορικό ως λομπίστας των σιωνιστών) υποστήριξε: «Νομίζω ότι πρέπει να είμαστε προσεκτικοί για να μην ιδωθεί ως "νέα ισραηλινή πρεσβεία"... Εργαζόμαστε μαζί του πραγματικά πολύ στενά, δημόσια όμως προσπαθούμε να δείξουμε ότι το LFI είναι μία οντότητα ξεχωριστή από την πρεσβεία. Μέσω του LFI μας επιτρέπεται να φτάσουμε σε ανθρώπους που δε θα ήθελαν ποτέ να εμπλακούν με την πρεσβεία. Σε τελική ανάλυση, τον ίδιο τελικό σκοπό θέλουμε να πετύχουμε, να επη-

ρεάσουμε περισσότερο κόσμο υπέρ του Ισραήλ και για την κατανόηση της σύγκρουσης (σ.σ. με τους Παλαιστίνιους)».

Οι σιωνιστές, φυσικά, δεν έχουν τα «κονέ» τους μόνο με άτομα από το Εργατικό Κόμμα, αλλά και από το Συντηρητικό. Οι Συντηρητικοί Φίλοι του Ισραήλ, που δημιουργήθηκαν τη δεκαετία του '70, αριθμούν γύρω στα 2.000 άτομα.

Ας έχουμε υπόψη μας, λοιπόν, πώς δρουν οι σιωνιστές μέσω «ανεξάρτητων» ομάδων που υποτίθεται ότι δεν έχουν καμία σχέση με την πρεσβεία τους. Αυτά δε συμβαίνουν μόνο στη Βρετανία, αλλά και στην Ελλάδα. Θα είχε για παράδειγμα πολύ ενδιαφέρον να μαθαίναμε τις σχέσεις κάποιων δήθεν «αντιφασιστών» με την ισραηλινή πρεσβεία...

Ρατσιστικές γελοιότητες

Η απαγόρευση εισόδου στις ΗΠΑ, για τους επόμενους τρεις μήνες, όλων των ατόμων που προέρχονται από το Ιράν, το Ιράκ, τη Λιβύη, τη Σομαλία, το Σουδάν, τη Συρία και την Υεμένη, είτε πρόκειται για μετανάστες είτε για απλούς ταξιδιώτες, ακόμα κι αν έχουν διπλή υπηκοότητα, ήταν αναμενόμενο να προκαλέσει οργισμένες αντιδράσεις τόσο μέσα στις ΗΠΑ όσο και στο εξωτερικό. Δεκαέξι γενικοί εισαγγελείς στις ΗΠΑ υποστήριξαν ότι το διάταγμα είναι αντισυνταγματικό, διαδηλώσεις έγιναν σε διάφορες πόλεις της χώρας, ενώ ακόμα και ρεπουμπλικανοί γερουσιαστές (μεταξύ των οποίων και ο γνωστός Τζον Μακ Κέιν) εξέφρασαν την ανησυχία τους ότι το διάταγμα αυτό θα βοηθήσει τους «τρομοκράτες» να αυξήσουν τις στρατολογίες τους. Ακόμα και η βρετανίδα πρωθυπουργός Τερίζα Μέι αναγκάστηκε να δηλώσει ότι δε συμφωνεί με αυτή την πολιτική.

Το γελοίο της υπόθεσης είναι ότι στις επτά μουσουλμανικές χώρες, των υπηκόων των οποίων ο Τραμπ απαγόρευσε την είσοδο στις ΗΠΑ, δε συγκαταλέγεται η Σαουδική Αραβία, παρά το γεγονός ότι κι εκεί υπάρχουν «τρομοκράτες» (ήταν η πατρίδα του Μπιν Λάντεν άλλωστε). Ούτε ο Λίβανος όπου η «τρομοκρατική» Χεζμπολά συμμετέχει στην κυβέρνηση!

Είναι προφανές ότι το ρατσιστικό προεδρικό διάταγμα έγινε για λόγους εντυπωσιασμού. Για να «ανακουφίσει» το ρατσιστικό εσμό που ψήφισε τον Τραμπ. Δεν μπορεί να κρατήσει για πολύ. Εκτός αν ο Τραμπ αποφασίσει να εμπλουτίσει τη λίστα και με άλλες χώρες, που επίσης έχουν «τρομοκράτες», όπως η Αίγυπτος, η Ιορδανία κ.ά., ώστε να θωρακίσει ακόμα περισσότερο την Αμερική-φρούριο!

Κυπριακό Αναμένεται νέα πρωτοβουλία για διχοτομική λύση

Μολοντί από τις επίσημες δηλώσεις δεν αποκαλύφθηκε κάτι συγκεκριμένο, οι πληροφορίες λένε ότι ο Ερντογάν τα βρήκε με την Μέι, που επισκέφτηκε την Αγκυρα αμέσως μετά τη συνάντησή της με τον Τραμπ, και επομένως αναμένεται σύντομα νέα «πρωτοβουλία του ΟΗΕ» για την προώθηση της διχοτομικής λύσης.

Εχοντας την πρωτοβουλία των κινήσεων, που του την επιτρέπει το κατοχικό καθεστώς στο ένα τρίτο της Κύπρου από το 1974, αλλά και ο στρατηγικά σημαντικός για τους ιμπεριαλιστές ρόλος της Τουρκίας στη Μέση Ανατολή, ο Ερντογάν έχει τραβήξει τις δικές του «κόκκινες γραμμές», με βασικότερη το περιβάλλον ζήτημα «εγγυήσεις-ασφάλεια», δηλαδή την παραμονή τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο και μετά τη συμφωνία για τη συγκρότηση του νέου συνομοσπονδιακού κράτους.

Σύμφωνα με τις ίδιες πληροφορίες, οι βρετανοί ιμπεριαλιστές, που ως εγγυήτρια δύναμη συμμετέχουν άμεσα στις διαδικασίες, προτείνουν εναλλακτικά σχέδια χωρίς να αμφισβητούν τη βασική απαίτηση της Τουρκίας, την οποία θεωρούν νόμιμη και θεμιτή. Η «εναλλακτικότητα» των ιμπεριαλιστικών προτάσεων αναφέρεται σε δευτερεύουσες πλευρές (πόσος θα είναι ο όγκος των στρατευμάτων, αν ο χώρος στρατωνισμού τους θα είναι βάση ή θα υπάρξει διασπορά και άλλα τέτοια).

Στο μεταξύ, ο Ερντογάν έχει ρίξει στο παζάρι και ένα άλλο αίτημα, που κάθε άλλο παρά «κυπριακό» είναι. Ζητά την εφαρμογή των «τεσσάρων ελευθεριών» της ΕΕ στους τούρκους πολίτες στην κυπριακή επικράτεια, με τον ίδιο τρόπο που αυτές οι «τέσσερις ελευθερίες» ισχύουν για τους έλληνες πολίτες. Μόνο που η Ελλάδα είναι μέλος της ΕΕ, ενώ η Τουρκία όχι. Είναι προφανές ότι ο Ερντογάν πάει να κερδίσει πόντους στο παζάρι με την ΕΕ. Μόνο που σ' αυτά τα ζητήματα η Μέι και ο Τραμπ δεν μπορούν να τον βοηθήσουν. Θα πρέπει -θέλοντας και μη- να περάσει από τον γαλλογερμανικό άξονα, που είναι αυτός που έχει μπλοκάρει τις ενταξιακές διαδικασίες της Τουρκίας, ενώ δεν του έχει δώσει ούτε την άρση της βίζας για τους τούρκους πολίτες, που αποτελεί μέρος της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας για τους πρόσφυγες.

Στη Λευκωσία και την Αθήνα, έχοντας συμφωνήσει στα βασικά μιας διχοτομικής λύσης, περιμένουν την εκδήλωση της νέας «πρωτοβουλίας του ΟΗΕ», ξέροντας ότι σε κάθε νέο γύρο πρέπει ν' αφήνουν κάτι ακόμα στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Δυτική Οχθη

Ραγδαία επέκταση των εποικισμών

Την κατασκευή 3.000 νέων κατοικιών στους εβραϊκούς εποικισμούς της Δυτικής Οχθης ανακοίνωσαν οι σιωνιστές, λίγες ώρες μετά από την ψήφιση ενός νέου νόμου από επιτροπή της ισραηλινής Κνέσετ, που προχωρά στην αναδρομική νομιμοποίηση δεκάδων εποικισμών που έχουν ήδη χτιστεί εκεί, εποικισμών που ακόμα και η ισραηλινή νομοθεσία τους είχε κρίνει παράνομους στο παρελθόν.

Σύμφωνα με την ισραηλινή εφημερίδα Haaretz, την Τρίτη 31 Γενάρη, ο υπουργός Αμυνας Λίμπερμαν και ο Νετανιάχου συμφώνησαν να εγκρίνουν την επέκταση των εποικισμών, με τα 2/3 των 3.000 νέων κατοικιών να χτίζονται όσο το δυνατόν πιο άμεσα. Την ίδια μέρα, η κοινοβουλευτική Επιτροπή Νομοθεσίας μαζί με την Επιτροπή Εξωτερικών και Αμυνας προχώρησαν με οριακή πλειοψηφία στην έγκριση επί της αρχής του νομοσχεδίου νομιμοποίησης των εποικισμών της Δυτικής Οχθης.

Όλοι αυτοί οι εποικισμοί έχουν χτιστεί παράνομα, σύμφωνα με τη διεθνή και την ισραηλινή νομοθεσία, και η νομιμοποίησή τους σημαίνει την κατάσχεση δεκάδων χιλιάδων στρεμμάτων παλαιστινιακής γης από τους σιωνιστές, καθώς και ένα μεγάλο βήμα προς την πλήρη προσάρτηση τεράστιων κομματιών της κατεχόμενης Δυτικής Οχθης στο Ισραήλ.

Συγκεκριμένα, ο νέος νόμος ορίζει ότι όσοι εποικισμοί χτίστηκαν σε παλαιστινιακή γη «με καλή πίστη», δηλαδή χωρίς αυτοί που το έκαναν να γνωρίζουν ότι η γη ανήκει σε παλαιστίνιους ιδιώτες, παύουν να είναι αυθαίρετοι, αναγνωρίζονται επίσημα από το ισραηλινό κράτος και προστατεύονται από αυτό. Ο νόμος ψηφίστηκε μια μέρα πριν από την εκκένωση από το Ισραήλ του εβραϊκού εποικισμού Αμόνα δίπλα στη Ραμάλα, που έγινε την Τετάρτη 1 Φλεβάρη. Ο εποικισμός αυτός είχε κυρηχθεί παράνομος από ισραηλινό δικαστήριο το 2014, μετά από προσφυγή των παλαιστίνιων ιδιοκτητών της έκτασης. Οι έποικοι έφτασαν στο σημείο να καταθέσουν στο δικαστήριο πλαστά έγγραφα ιδιοκτησίας, χωρίς φυσικά να τους ασκηθεί καμία δίωξη από το δικαστήριο που απλά περιορίστηκε, μετά από παλινωδίες, να εφαρμόσει την ισραηλινή νομοθεσία.

Ο νέος νόμος έρχεται να ακυρώσει ουσιαστικά όλες τις

δικαστικές αποφάσεις τέτοιου είδους, που εκκρεμεί η υλοποίησή τους, αφού έχει αναδρομική ισχύ. Παράλληλα, το ισραηλινό κράτος θα μπορεί να κατάσχει γη από τους παλαιστίνιους ιδιοκτήτες της, αν δεν τους αναγνωρίζει, ή στην καλύτερη περίπτωση να την απαλλοτριώνει με πενταροδεκάρες ή να τους εκτοπίζει σε γειτονικές εκτάσεις.

Ο νόμος ξεσήκωσε αντιδράσεις ακόμα και από την πλευρά των σιωνιστών, με τον Γενικό Εισαγγελέα του Ισραήλ Αβιχάι Μαντελμπλίτ να δηλώνει ότι ο νόμος είναι ενάντια όχι μόνο στη διεθνή νομοθεσία αλλά και στην ισραηλινή. Πολλοί ισραηλinoί αξιωματούχοι εξέφρασαν την ανησυχία ότι ο νόμος θα στείλει το Ισραήλ στον Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Παράλληλα, χιλιάδες Παλαιστίνιοι, κάτοικοι του Ισρα-

ήλ, διαδήλωσαν στην πόλη Αραρα στο βόρειο Ισραήλ το Σάββατο 18 Γενάρη ενάντια στις δεκάδες κατεδαφίσεις σπιτιών βεδουίνων από τον ισραηλινό στρατό. Η διαδήλωση έγινε τρεις μέρες μετά τις σφοδρές συγκρούσεις που ξέσπασαν μεταξύ παλαιστίνιων νεολαίων και ισραηλινών μπάτσων, λίγο μετά τον πυροβολισμό και τραυματισμό στο γόνατο παλαιστίνιου οδηγού, που τον έκανε να χάσει τον έλεγχο του αυτοκινήτου του και να πέσει -όπως δείχνουν όλα τα στοιχεία- κατα λάθος πάνω σε ομάδα μπάτσων που στέκονταν στο σημείο, σκοτώνοντας έναν. Οι ισραηλinoί μπάτσοι τον αποτέλειωσαν επί τόπου.

Μετά το περιστατικό, ο Νετανιάχου υποστήριξε ότι ο νεκρός παλαιστίνιος είχε δεσμούς με το ISIS και χαρακτήρισε το γεγονός «τρομοκρατική πράξη». Την ίδια στιγμή που δεκάδες αυτόπτες μάρτυρες δήλωναν ότι ο οδηγός πρώτα δέχτηκε τα πυρά των μπάτσων και μετά έπεσε πάνω τους έχοντας χάσει τον έλεγχο του αυτοκινήτου του. Το ίδιο φαίνεται και από τον ιατροδικαστική εξέταση του σώματος του νεκρού. Το αυτί βέβαια των σιωνιστών δεν ιδρώνει, στην προσπάθειά τους να συνδέσουν οποιαδήποτε πράξη -αντίστασης ή μη- με το ISIS, παρόλο που το ISIS δεν απέκτησε ποτέ έρεισμα στον παλαιστινιακό λαό. Στοχεύουν με αυτόν τον τρόπο να ανατρέψουν τη διεθνή συμπάθεια που απολαμβάνει ο παλαιστινιακός λαός και να απαξιώσουν τον αγώνα του.

στο ψαχνό

Ζητείται αντίπαλο δέος

Από τη μια, ο Ξυδάκης, ο Σιμορέλης, ο Κούλογλου, ο Σεβαστάκης με τις «εκτός γραμμής» δηλώσεις τους. Από την άλλη, ο Κούλης, ο Μπουμπούκος, ο Κουμουτσάκος, η Ντόρα που επαναλαμβάνουν μονότονα το σλόγκαν «αφού δεν μπορείτε, φύγετε, να αναλάβουμε εμείς». Στη μέση το πολύχρωμο μωσαϊκό της Κεντροαριστεράς, που όταν δεν ξεκατινιάζεται σε αρχηγικούς καυγάδες, ασκεί κριτική στην κυβέρνηση, παριστάνοντας την αθώα περισσότερα για τη μνημονιακή πολιτική (όπως και η ΝΔ).

Οι δανειστές το βιολί τους: παρά τις μεταξύ τους διαφορές, βρίσκουν τον κοινό τόπο και απαιτούν την επέκταση του τρίτου Μνημονίου για μια περίοδο δέκα ετών μετά το 2018. Εχοντας απέναντί τους μια κυβέρνηση που δηλώνει, διά στόματος του υπουργού Σταθάκη: «Η ελληνική κυβέρνηση θέλει να υπάρξει μια συμφωνία-πλαίσιο με αυξημένες εγγυήσεις προς τους θεσμούς». Και ο νοών νοείτω...

Φυσικά, όπως συμβαίνει πάντοτε σε περιόδους που η πολιτική κρίση οξύνεται, οι δραματικοί τόνοι αρχίζουν να κυριαρχούν στην αστική προπαγάνδα: η κυβέρνηση μπορεί να τραβήξει τη διαπραγμάτευση και να φτάσει τη χώρα στο χείλος του γκρεμού, όπως έκανε το 2015 - Ο Τσίπρας μπορεί να σχεδιάζει εκλογές και να μπλοκάρει τη διαπραγμάτευση με τους δανειστές για να εξυπηρετήσει την εκλογική του στρατηγική - Ο Σόιμπλε ξαναξεσταίνει το Grexit - Οι οπαδοί της δραχμής κερδίζουν έδαφος στον ΣΥΡΙΖΑ. Και άλλα ανάλογα... δραματικού περιεχομένου.

Το αστικό-εξουσιαστικό πολιτικό παιχνίδι σε όλη την αποκρουστικότητα του. Όλοι θέλουν μια ακόμα μνημονιακή συμφωνία, αλλά ο καθένας προσπαθεί είτε να μη φορτωθεί το βάρος είτε να το φορτώσει στους άλλους. Ο καθένας κοιτάζει είτε πώς θα κρατηθεί στην εξουσία είτε πώς θα φτάσει γρηγορότερα στην εξουσία.

Σε σχέση με τις ήρεμες κοινοβουλευτικές εποχές, μπορούμε να δούμε μια βασική διαφορά. Κανένας δε θέλει να εμπλέξει τις λαϊκές μάζες στην πολιτική αντιπαράθεση. Κανένας δεν προσπαθεί να οργανώσει κινητοποιήσεις υπέρ της πολιτικής τους. Η αντιπαράθεσή τους γίνεται μόνο από τις στήλες και τα μικρόφωνα των αστικών ΜΜΕ, με το λαό -στο όνομα του οποίου μιλούν- παθητικό παρατηρητή της κάλπικης αντιπαράθεσής τους.

Είτε ο ΣΥΡΙΖΑ θα υπογράψει την επέκταση του Μνημονίου (τέταρτο Μνημόνιο στην ουσία) είτε θα πάει σε εκλογές και θα έρθει η επόμενη κυβέρνηση να την υπογράψει. Το αποτέλεσμα θα είναι και στη μια και στην άλλη περίπτωση το ίδιο. Μόνο οι πρωταγωνιστές μπορεί ν' αλλάξουν αμοιβαία θέση. Το αποτέλεσμα θα είναι ακόμα πιο σκληρή δημοσιονομική πολιτική, πιο εκτεταμένος αποικισμός της χώρας, πιο βαθιά κινεζοποίηση του ελληνικού λαού.

Η πορεία δεν μοιάζει, είναι προδιαγεγραμμένη. Και «από τα πάνω» δεν πρόκειται ν' αλλάξει. Είναι φανερό πια σε όλους ότι δεν είναι ζήτημα πολιτικής επιλογής του ενός ή του άλλου αστικού κόμματος. Είναι το συμφέρον της κεφαλαιοκρατίας που όλα τα αστικά κόμματα υπερασπίζονται.

Αυτή η προδιαγεγραμμένη πορεία μπορεί ν' αλλάξει μόνο «από τα κάτω». Μόνο αν το μνημονιακό όχημα προσκρούσει στον τοίχο της εργατικής και λαϊκής αντίστασης. Ετσι συνέβαινε όλες τις εποχές κι αυτό δεν μπορεί ν' αλλάξει. Όσοι εναπόθεσαν ελπίδες σε πολιτικούς απατεώνες δοκίμασαν οδυνηρές εκπλήξεις και απογοητεύσεις.

Ζητείται αντίπαλο δέος, λοιπόν. Και στο κοινωνικό επίπεδο, στους δρόμους, και στο πολιτικό επίπεδο, όπου η εργατική τάξη είναι παντελώς ανοργάνωτη.

Στις ΗΠΑ συνεχίζονται οι μαζικές (μαζικότατες) διαδηλώσεις ενάντια στην πολιτική Τραμπ, που άρχισαν την επαύριο της ορκωμοσίας του. Αυτή τη φορά στρέφονται ενάντια στο διάταγμα για την απαγόρευση εισόδου πολιτών από επτά μουσουλμανικές χώρες. Η «πρώτη φορά Αριστερά», όμως, έχει άλλη γνώμη από τους Αμερικανούς που διαδηλώνουν σε όλες τις μεγάλες πόλεις της ιμπεριαλιστικής υπερδύναμης. Οχι μόνο δεν έχει υπάρξει οποιοδήποτε σχόλιο επικριτικό για τα φασιστικά μέτρα του Τραμπ, αλλά ο μεν υπουργός Αμυνας εμφανίζεται ως μέγας θαυμαστής του αμερικανού προέδρου, ο δε υπουργός Οικονομίας θαυμάζει την οικονομική πολιτική του!

KONTRES

Win Win

«Το δίλημμα πλέον είναι ένα: με τον ΣΥΡΙΖΑ ή με την κοινωνία; Και αυτό πρέπει να απαντηθεί με εκλογές». Σαν χαλασμένο γραμμόφωνο επαναλαμβάνει το ίδιο πράγμα (σε διάφορες λεκτικές εκδοχές) ο Κούλης. Αυτή τη φορά, παίρνοντας αφορμή από τη σχετική φιλολογία, δεν παρέλειψε να προειδοποιήσει τον Τσίπρα να μη διανοηθεί να ζητήσει έγκριση του «τέταρτου» Μνημονίου με την αυξημένη πλειοψηφία των 3/5 της Βουλής (180 ψήφοι). «Να μη διανοηθεί να αναζητήσει συνενόχους για τα δικά του λάθη» είπε.

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι ο Κούλης θα ήθελε να πάει σε εκλογές ο Τσίπρας, για να κερδίσει αυτός. Γιατί όμως να θέλει κάτι τέτοιο; Για να βρεθεί αμέσως υποχρεωμένος να υπογράψει αυτός όσα δε θα έχει υπογράψει ο Τσίπρας, με αντάλλαγμα μια εκλογική νίκη, που δεν είναι και σίγουρο ότι θα του δώσει την πρωθυπουργία (αν ο ΣΥΡΙΖΑ συγκρατήσει δυνάμεις με την ηρωική έξοδο, η πρωτιά μπορεί να μη φτάνει για να γίνει ο Κούλης πρωθυπουργός); Ενώ αν ο Τσίπρας υπογράψει την επέκταση του Μνημονίου, η φθορά του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι μεγαλύτερη (και ταχύτερη) και ο Κούλης θα έχει να λέει ότι του έδωσαν τα χέρια.

Με την προπαγάνδα «εκλογές τώρα», από τη μια ενισχύει την «κυβερνησιμότητα» της ΝΔ και της αφεντιάς του και από την άλλη δίνει στον Τσίπρα το άλλοθι να λέει στους συριζαίους: «αν δεν υπογράψουμε, θα πάμε σε εκλογές και θα χάσουμε» (και στον ελληνικό λαό να λέει: «αν δεν υπογράψουμε εμείς, θα έρθει ο Μητσοτάκης και θα υπογράψει χειρότερα»). Είναι από τις περιπτώσεις win win (κερδίζουν και οι δύο), όπως θα 'λεγε ο Γιωργάκης.

Κριτήριο σκουπιδοτενεκέ

Όπως δήλωσε ο μέντορας του πρωθυπουργού και υπουργός άνευ αρμοδιοτήτων Αλέκος Φλαμπουράρης, τα πράγματα στη χώρα πάνε πολύ καλύτερα και απόδειξη είναι το ότι αυτός, που κυκλοφορεί από

το πρωί, δε βλέπει πια άνδρες, γυναίκες και παιδιά να ψάχνουν στα σκουπίδια.

Πέρα από την αναλήθεια του ισχυρισμού (ακόμα άνθρωποι ψάχνουν στα σκουπίδια), που αποτελεί μια ακόμα εκδήλωση της αδίστακτης ψευτιάς στην οποία έχουν ειδικευτεί οι συριζαίοι, μπορούμε να δούμε και από άλλη σκοπιά αυτό που είπε ο Φλαμπουράρης. Κριτήριο τους είναι τελικά ο σκουπιδοτενεκές, η πείνα, η απόλυτη εξαθλίωση. Δεν μπορούν να ισχυριστούν ότι βελτίωσαν τη θέση των εργαζόμενων, έστω και ελάχιστα, ισχυρίζονται όμως με θράσος ότι έχτισαν ένα φιλανθρωπικό δίκτυο που δίνει τροφή και στέγη. Σε μια κοινωνία, όμως, που υπάρχει ανάγκη για ένα μεγάλο φιλανθρωπικό δίκτυο, θα υπάρχουν αναπόφευκτα και άστεγοι και πεινασμένοι που ψάχνουν στα σκουπίδια. Γιατί αυτή θα είναι μια κοινωνία διευρυμένης φτώχειας και σταθεροποιημένης εξαθλίωσης.

Αδίστακτοι

Ρωτήθηκε από τη «Ναυτεμπορική» ο γενικός γραμματέας Δημοσιονομικής Πολιτικής Φραγκίσκος Κουτεντάκης, ένας από τους «γιάπηδες» της συριζαϊκής διακυβέρνησης: «Δεν φοβάστε ότι η υπερφορολόγηση θα οδηγήσει τελικώς στην “κόπωση” των φορολογουμένων προκαλώντας τελικώς τα αντίθετα αποτελέσματα;».

Και έδωσε την εξής κυνική απάντηση: «Οχι, δεν υπάρχει τέτοιος φόβος. Αντιθέτως, δικαιώνεται η επιλογή της κυβέρνησης να στηρίξει τη δημοσιονομική προσαρμογή στην αύξηση των εσόδων και όχι στις οριζόντιες περικοπές δαπανών, όπως στο παρελθόν».

Πόσο κοινωνικά ανάλγητος είναι κάποιος που καμαρώνει για τη φορολογική πολιτική με τα αβάσταχτα χαράτσια (στην άμεση και την έμμεση φορολογία), σε μια περίοδο μάλιστα που γίνεται συζήτηση για παραπέρα μείωση (έως και κατάργηση) του αφορολόγητου; Για τη «νέα γενιά»

Ιμπεριαλιστικός εκβιασμός

«Πιστεύουμε ότι το χρέος της Ελλάδας μπορεί να είναι διαχειρίσιμο, αν οι συμφωνηθείσες μεταρρυθμίσεις εφαρμοστούν πλήρως, χάρη στους εξαιρετικά ευνοϊκούς δανειακούς όρους του ESM στον μακροπρόθεσμο ορίζοντα και χάρη στα πρόσφατα υιοθετηθέντα βραχυπρόθεσμα μέτρα ελάφρυνσης του χρέους». Αυτό δήλωσε -μεταξύ άλλων- εκπρόσωπος του ESM την περασμένη Κυριακή. Η δήλωσή του θεωρήθηκε ως απάντηση στη διαρροή της έκθεσης του ΔΝΤ, που αναφέρει ότι το χρέος της Ελλάδας δεν είναι βιώσιμο. Αυτό ενισχύθηκε από την κατακλείδα της δήλωσης, που αφού υπενθύμιζε ότι ΕΕ και Ελλάδα έχουν συμφωνήσει σε «μέτρα ανακούφισης» και μετά τη λήξη του προγράμματος του ESM, «υπό την προϋπόθεση ότι αυτό θα είναι αναγκαίο και ότι η Ελλάδα θα εφαρμόσει όλες τις συμφωνηθείσες μεταρρυθμίσεις του προγράμματος», κατέληγε: «Κατόπιν τούτων, δεν βλέπουμε λόγο για κάποια ανησυχητική αποτίμηση της κατάστασης στην Ελλάδα».

Υπάρχει ασφαλώς μια **πολιτικού τύπου** αντιπαράθεση ανάμεσα στους τεχνοκράτες των δύο ιμπεριαλιστικών οργανισμών (άλλα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα υπηρετεί ο ESM και άλλα το ΔΝΤ), όμως η εν λόγω ανακοίνωση λειτουργεί περισσότερο ως ιμπεριαλιστικός εκβιασμός στις ελληνικές κυβερνήσεις, με τη συνεχή υπενθύμιση ότι πρέπει να εφαρμόσουν «τις συμφωνηθείσες μεταρρυθμίσεις» και μετά το 2018. Αλλωστε, για να μην υπάρχει καμιά αμφιβολία γι' αυτό, βγήκε μια μέρα μετά ο ίδιος ο Ρέγκλινγκ και δήλωσε ότι χωρίς τη συμμετοχή του ΔΝΤ θα σταματήσουν η καταβολή δανειακών δόσεων και από τον ESM. Πιο ωμός δε θα μπορούσε να γίνει ο εκβιασμός.

του ΣΥΡΙΖΑ, όμως, τους «γιάπηδες» τύπου Χουλιαράκη, Χαρίτση, Κουτεντάκη κ.ά. δεν υπάρχουν φραγμοί. Υπάρχουν μόνο οι αριθμοί που υλοποιούν μια κοινωνικά ανάλγητη πολιτική που θα τη ζήλευαν η Θάτσερ και ο Ρέιγκαν.

Τραμπιστές

Ο Καμμένος θαυμάζει τον Τραμπ, επειδή είναι ακροδεξιός και αμερικανόδουλος. Ο Παπαδημητρίου, όμως, θαυμάζει τον Τραμπ προφανώς γιατί αυτόν στηρίζουν κάποια συμφέροντα της Wall Street με τα οποία ο αμερικανόφερτος υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ είναι συνδεδεμένος. Κι επειδή δεν είναι Καμμένος, αλλά ένας άνθρωπος μορφωμένος, έχει και τον τρόπο του να κάνει τη φιλοτραμπική προπαγάνδα ντύνοντάς την με επιστημονολογική χρυσόσκονη.

Κατά τον υπουργό Οικονομίας, λοιπόν, πτυχές της πολιτικής Τραμπ μπορεί ν' αποδειχτούν θετικές, όπως οι επενδύσεις σε δημόσια έργα ή η αύξηση των ημερομισθίων και η στήριξη του κράτους (οι απολύσεις εργαζόμενων στο δημόσιο προφανώς δεν μετράνε). Αν, μάλιστα, αυξηθούν οι μισθοί στις ΗΠΑ, τότε θα αυξηθούν και οι εισαγωγές, οπότε μπορεί να ωφεληθεί η Ελλάδα!

Τσιράκια

Δελτίο Τύπου για το επαπειλούμενο κλείσιμο του Συγκροτήματος Λαμπράκη εξέδωσε η ΓΣΕΕ. Όπως γράφει, εκφράζει την αλληλεγγύη της «στην ΕΣΗΕΑ, στους δημοσιογράφους και στους άλλους εργαζόμενους των Μέσων Ενημέρωσης που προστίθενται στη μεγάλη λίστα της εφιαλτικής ανεργίας στη χώρας μας». Δεν περιμέναμε, βέβαια, από τη ΓΣΕΕ να κάνει διαχωρισμό των μεγαλοδημοσιογράφων (που τρώνε με δέκα μασέλες, από φανερές και αφανείς πηγές) από τους δημοσιογράφους της «λάντζας» και τους άλλους εργαζόμενους. Γνωστό είναι πως η ΓΣΕΕ αισθάνεται πιο κοντά στον Πρετεντέρη παρά σ' έναν αριστερό νέο που μπορεί να εργάζεται ως απλός συντάκτης σ' ένα σάιτ και να διαδηλώνει κατά (και) της ΓΣΕΕ. Και βέβαια, δεν μας προκάλεσε καμιά έκπληξη η ανησυχία της ΓΣΕΕ για «την εμφανή απειλή για την πολυφωνία και την ενημέρωση των πολιτών». Τα Μέσα Μαζικής Παραπληροφόρησης είναι εδώ και πολλά χρόνια στηρίγματα της ΓΣΕΕ και οι εργατοπατέρες τσιράκια των βαρόνων των ΜΜΕ.

Πάγια πρακτική

Πολλοί εξεγείρονται -και δικαίως- με τη συνέχιση της κράτησης των τούρκων στρατιωτικών, τους οποίους ο Αρειος Πάγος άφησε ελεύθερους, απορρίπτοντας το αίτημα έκδοσης από το τουρκικό κράτος. Η κράτηση των φυγάδων συνεχίζεται για δι-οικητικούς λόγους, έως ότου ολοκληρωθεί η εξέταση των αιτημάτων για χορήγηση ασύλου που έχουν υποβάλει. Η διοικητική κράτηση παρατάθηκε για τρεις ακόμα μήνες με την επίκληση «λόγων δημόσιας τάξης και εθνικής ασφάλειας»! Πρόκειται για μια εξωφρενική γενικόλογια, που δε βρίσκει κανένα έρεισμα στο νόμο (οι λόγοι πρέπει να αναφέρονται συγκεκριμένα και να επιχειρηματολογούνται επίσης συγκεκριμένα), αλλά έρχεται να καλύψει πολιτικές ανάγκες της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που χρεώνεται αποκλειστικά πια τη συνέχιση της κράτησης (δεν υπάρχουν δικαστήρια πια, υπάρχει μόνο η Αστυνομία που ελέγχεται από την κυβέρνηση).

Πρέπει, όμως, να πούμε ότι αυτή η πρακτική, της επιβολής δηλαδή διοικητικής κράτησης που έφτανε μέχρι τους 18 μήνες (το όριο συνεχώς διευρυνόταν), είναι πάγια εδώ και χρόνια και εφαρμοζόταν συστηματικά σε βάρος προσφύγων και μεταναστών. Τους κρατούσαν επί μήνες σε άθλια κρατητήρια με σκοπό να τους «σπάσουν» και να ζητήσουν μόνοι τους την απέλασή τους. Και τους άφηναν μόνο όταν έπρεπε να δημιουργηθούν θέσεις στα κρατητήρια για να βάλουν καινούργιους.

Τρικάλινά

Κάποτε, ένας παντελώς άγνωστος βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, ο Χρήστος Μαγκούφης, διεκδίκησε (και κέρδισε) τα πέντε λεπτά δημοσιότητας που δικαιούται, αποκαλώντας τον Σημίτη «πολιτικό νάνο». Διαγράφηκε από το ΠΑΣΟΚ, αλλά επανήλθε αργότερα και επανεκλέχτηκε βουλευτής.

Τώρα, ένας παντελώς άγνωστος βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, ο Χρήστος Σιμορέλης, διεκδίκησε (και κέρδισε) τα δικά του πέντε λεπτά δημοσιότητας, λέγοντας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να πάει τώρα σε εκλογές, αλλά μπορεί κάλλιστα να τραβήξει το σκοινί και να κάνει δημοψήφισμα.

Δεν ξέρουμε αν Μαγκούφης και Σιμορέλης έχουν άλλα κοινά, είναι όμως και οι δύο Τρικάλινοί. Φαίνεται φυσάει διαφορετικός αέρας από τα βράχια των Μετεώρων. Για να είμαστε δίκαιοι, όμως, πρέπει να πούμε ότι ο Σιμορέλης απλά έδειξε τον ερασι-τεχνισμό πολλών συριζαίων που από «βλαχοδήμαρχο» (δείτε το βιογραφικό του Σιμορέλη και θα καταλάβετε) βρέθηκαν βουλευτές ενός αστικού κόμματος εξουσίας. Ηθελε να πει κάποιες εξυπνάδες, τον στρίμωξαν οι δημοσιογραφικές ερωτήσεις και για να ξεφύγει και να μη φανεί ντιπ παπάρας πέταξε την κουβέντα για το δημοψήφισμα, μάλλον χωρίς να φαντάζεται εκείνη τη στιγμή ότι θα γινόταν ξαφνικά «φίρμα».

ZOOM

Πάντα εργαλείο αποικισμού και κινεζοποίησης

Ξανά-ανά το ίδιο παραμύθι: σκληρή σύγκρουση ΔΝΤ-Ευρωπαίων για το αν το ελληνικό χρέος είναι βιώσιμο. Παραμύθι δεν είναι η σύγκρουση καθεαυτή (μολονότι η σφοδρότητά της υπερτονίζεται), αλλά το αντικείμενό της. Η όποια σύγκρουση ΔΝΤ-Ευρωπαίων δεν έχει να κάνει με τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους. Είναι σύγκρουση ΗΠΑ-Γερμανίας, που χρησιμοποιεί το ελληνικό χρέος ως αφορμή. Τηρουμένων των αναλογιών ισχύει το ίδιο με τον ισχυρισμό της αστικής ιστοριογραφίας ότι ο Α' παγκόσμιος πόλεμος ξέσπασε εξαιτίας της δολοφονίας του αρχιδούκα της Αυστρίας στο Σαράγεβο, ενώ η αλήθεια είναι πως ήταν ένας ιμπεριαλιστικός πόλεμος, μέσω του οποίου οι κυρίαρχες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις συνέχισαν τον ανταγωνισμό που έως τότε διεξήγαγαν με μη πολεμικά μέσα.

Το ΔΝΤ, λοιπόν, ετοιμάζεται να δημοσιεύσει μια έκθεση (αν αυτή παραμείνει όπως έχει διαρρεύσει) που θα κρίνει ότι το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο, ενώ οι γερμανοί ιμπεριαλιστές απάντησαν προκαταβολικά στη σχετική φιλολογία, μέσω μιας ανακοίνωσης του ESM, που λέει: «Πιστεύουμε ότι το χρέος της Ελλάδας μπορεί να είναι διαχειρίσιμο, αν οι συμφωνηθείσες μεταρρυθμίσεις εφαρμοστούν πλήρως, χάρη στους εξαιρετικά ευνοϊκούς δανειακούς όρους του ESM στον μακροπρόθεσμο ορίζοντα και χάρη στα πρόσφατα υιοθετηθέντα βραχυπρόθεσμα μέτρα ελάφρυνσης του χρέους».

Σε ό,τι αφορά το ΔΝΤ, αρκεί να θέσουμε ένα απλό ερώτημα: πότε κατέστη «μη βιώσιμο» το ελληνικό χρέος, το 2016; Το 2010, όταν το ΔΝΤ έμπαινε στο πρώτο Μνημόνιο, ήταν βιώσιμο; Το 2012, όταν το ΔΝΤ έμπαινε στο δεύτερο Μνημόνιο, ήταν βιώσιμο; Τον Αύγουστο του 2015, όταν το ΔΝΤ συμφωνούσε με το τρίτο Μνημόνιο, ήταν βιώσιμο; Τον Απρίλη του 2016, όταν το ΔΝΤ συμφωνούσε με το σχέδιο Σόμπλε (βραχυπρόθεσμα και μεσομακροπρόθεσμα μέτρα αναδιάρθρωσης του χρέους κτλ.), ήταν βιώσιμο;

Μιλώντας αυστηρά οικονομικά, το ελληνικό χρέος ούτε ήταν, ούτε είναι, ούτε μπορεί να γίνει βιώσιμο. Αυτό, όμως, δεν ενδιαφέρει καμιά ιμπεριαλιστική δύναμη. Γιατί το χρέος χρησιμοποιείται ως εργαλείο αποικισμού της χώρας και κινεζοποίησης του ελληνικού λαού. Η βιωσιμότητά του δεν κρίνεται με αυστηρά οικονομικά κριτήρια, αλλά με το κριτήριο της διατήρησης αυτών των δύο συνθηκών (αποικισμού και κινεζοποίησης), που προσφέρουν τεράστια πλεονεκτήματα στο κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο.

Και η διαφωνία ΔΝΤ-Ευρωπαίων, ΗΠΑ-Γερμανίας ως προς το ζήτημα της βιωσιμότητας; Είναι μια διαφωνία που εδράζεται όχι στο ελληνικό χρέος, αλλά στον ανταγωνισμό ανάμεσα στα δύο αυτά ιμπεριαλιστικά κέντρα. Μια εκτενέστερη ανάλυση εκφεύγει των ορίων της στήλης, όμως θυμίζουμε εν τάχει πως η αμερικάνικη πίεση επί της «γερμανικής Ευρώπης» είναι συνεχής. Υπήρξε περίοδος που οι Αμερικανοί ζητούσαν την έκδοση ευρωομολόγων, που απέρριψε η Γερμανία. Υπήρξε περίοδος που οι Αμε-

ρικανοί ζητούσαν -μετά το PSI- να γίνει και OSI, δηλαδή να υπάρξει «κούρεμα» του ελληνικού χρέους που στο μεγαλύτερο μέρος του βρισκόταν στα χέρια των χωρών της Ευρωζώνης και του χρηματοδοτικού μηχανισμού (EFSF), που είχαν δημιουργήσει για ν' αποφύγουν «πιστωτικό γεγονός» εντός της ζώνης του ευρώ. Κάθε φορά, η αντιπαράθεση πάνω σ' αυτά τα ζητήματα έδειχνε έναν ανθεκτικό γερμανικό ιμπεριαλισμό (γι' αυτό ο Τραμπ «αγριεύει» εναντίον του, προαναγγέλλοντας εμπορικό πόλεμο). Σε ό,τι δε αφορά το ελληνικό χρέος, ΔΝΤ και Γερμανία κατέληγαν πάντοτε σε μια συμβιβαστική λύση. Το 2011 συμφώνησαν ότι θα γίνουν ιδιωτικοποιήσεις που θα αποδώσουν σε μια τριετία 50 δισ. ευρώ! Στις αρχές του 2012, όταν ήδη οι γερμανικές, γαλλικές και ιταλικές τράπεζες είχαν «ξεφορτωθεί» το μεγάλο όγκο ελληνικών ομολόγων, προχώρησαν στο «κούρεμα» του PSI, στο οποίο συμφώνησαν ασμένως (πλην λίγων εξαιρέσεων) τα διάφορα κερδοσκοπικά κεφάλαια που κατείχαν ελληνικό χρέος, γιατί το είχαν αγοράσει στη δευτερογενή αγορά με τεράστιες εκπτώσεις, που συχνά ξεπερνούσαν το 70% (θυμίζουμε ότι τα ομόλογα που κατέχει το ΔΝΤ και αυτά που κατέχει η ΕΚΤ παρέμειναν εκτός «κουρέματος»). Στα τέλη του 2012, στο περιβόητο Eurogroup του Νοέμβρη εκείνης της χρονιάς, έκαναν μια ακόμα μικρή αναδιάρθρωση χρέους, έδωσαν και την υπόσχεση για νέα αναδιάρθρωση στο μέλλον και ξανάκλεισαν το θέμα.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις το ΔΝΤ υποστήριζε ότι βάσει της DSA (Ανάλυση Βιωσιμότητας Χρέους) που έκανε, έβρισκε ότι το χρέος ήταν βιώσιμο. Φυσικά, όλα ήταν σκέτο μπαλαμούτι. Όλοι ήξεραν ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο. Κάθε φορά, όμως, ρύθμιζαν τη δοσολογία της εξυπηρέτησης του χρέους έτσι που να «ρουφάνε» το μέγιστο δυνατό από τον ελληνικό κρατικό προϋπολογισμό, να βαθαίνουν τον αποικισμό βάζοντας χέρι στα περιουσιακά στοιχεία του ελληνικού κράτους που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τα μονοπώλιά τους και εξασφαλίζοντας την απόλυτη επιτροπεία επί των ελληνικών κυβερνήσεων και της οικονομικής τους πολιτικής, και -τέλος- να βαθαίνουν την κινεζοποίηση, δημιουργώντας ασιατικού τύπου εργασιακές σχέσεις στην καρδιά της παραδοσιακής Ευρώπης, προς άμεση χρήση από το ελληνικό κεφάλαιο και προς μελλοντική χρήση από τα μονοπώλια των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων, εάν χρειαστεί να μεταφέρουν εκτεταμένες παραγωγικές δραστηριότητες επί ελληνικού εδάφους.

Η Γερμανία έχει δείξει καθαρά ότι ακολουθεί μια γραμμή των «χρονικών ζωνών». Δηλαδή, επιλέγει να κάνει αναδιρθρώσεις του ελληνικού χρέους με ορίζοντα τριών έως πέντε ετών. Αυτό δεν υπαγορεύεται μόνο από τον γερμανικό «πολιτικό κύκλο», δηλαδή από την ανάγκη των δυνάμεων που κυβερνούν να αποφεύγουν την κριτική από τη γερμανική ακροδεξιά, ότι κάνουν χάρες στους «τεμπέληδες του Νότου» (αυτό ίσως να είναι το λιγότερο), αλλά και από την ίδια την

αρχιτεκτονική της Ευρωζώνης, που δεν επιτρέπει μακροχρόνιους σχεδιασμούς. Κάθε φορά αναδιρθρώνουν το χρέος για μερικά χρόνια και επανέρχονται έγκαιρα, ώστε και ενδεχόμενο «πιστωτικό γεγονός» στην Ελλάδα να αποφύγουν και τη συνέχιση της σφιχτής επιτροπείας να εξασφαλίσουν.

Κάθε φορά που ασχολούνται με την αναδιάρθρωση του χρέους, φροντίζουν τους εξής παράγοντες:

◆ Να καθορίσουν το ύψος των τοκοχρεολυτικών δόσεων έτσι που να μπορεί να τις πληρώνει ο ελληνικός κρατικός προϋπολογισμός με την εφαρμογή μιας σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας. Σε ανάλυση που δημοσιεύτηκε στην «Κόντρα», στο φύλλο της 26ης Νοέμβρη του 2016, αποδείχτηκε -μέσα από τα επίσημα στοιχεία- ότι μέσα σε μια εφταετία οι διεθνείς τοκογλύφοι πήραν περίπου το 70% του κεφαλαίου που είχαν «επενδύσει» στο ελληνικό δημόσιο χρέος. Δηλαδή, κάθε μια δεκαετία εισπράττουν το κεφάλαιό τους!

◆ Επίσης, να καθορίσουν ένα πρόσθετο ποσό για το χρέος, με το λογιστικό τρικ του «πρωτογενούς πλεονάσματος». Κι επειδή η σκληρή δημοσιονομική λιτότητα δεν επαρκεί για να βγαίνει αυτό το ποσό, βάζουν στο λογαριασμό και τις ιδιωτικοποιήσεις, έχοντας πλέον καταφέρει να περάσουν όλα τα περιουσιακά στοιχεία του ελληνικού κράτους σε μια ανώνυμη εταιρία την οποία ελέγχουν απόλυτα.

◆ Τέλος, να βαθύνουν την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού, στην οποία έχουν δώσει το ειρωνικό όνομα «δομικές μεταρρυθμίσεις».

Δεν υπήρξε σταθμός στη διαδικασία διαχείρισης του χρέους από το 2010 μέχρι σήμερα, που οι ιμπεριαλιστές δανιστές να μην εξασφάλισαν απόλυτα τις επιδιώξεις τους και στους τρεις προαναφερθέντες τομείς. Μάλιστα, από τη στιγμή που τα δυο βασικά ιμπεριαλιστικά κέντρα, η Γερμανία και οι ΗΠΑ (μέσω ΔΝΤ) κατέληγαν σε συμφωνία, στους τεχνοκράτες του ΔΝΤ έπεφτε το καθήκον να εισηγηθούν τα πιο σκληρά αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα, ισχυριζόμενοι με κυνισμό και κοινωνική αναλγησία ότι «πρέπει να βγαίνουν τα νούμερα». Το ίδιο συμβαίνει και τώρα, που ακόμα δεν έχουν ανακοινώσει κάποια συμφωνία (την οποία ενδεχομένως έχουν κλείσει στο παρασκήνιο). Το ΔΝΤ ζητά πρόσθετα και ιδιαίτερα σκληρά αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα, με το επιχείρημα ότι δε βγαίνουν αλλιώς τα «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ, που η Ελλάδα έχει συμφωνήσει με τους ευρωπαίους δανειστές της.

Οι αστικές κυβερνήσεις έχουν συμφέρον να εξαπατούν τον ελληνικό λαό, μετατρέποντάς τον σε αγωνιώδη θεατή ενός «αγώνα» ανάμεσα στο ΔΝΤ και τους Ευρωπαίους, ο οποίος όμως είναι σαν τους αγώνες του αμερικάνικου «κατς», που οι αθλητές παριστάνουν ότι εξοντώνουν ο ένας τον άλλο. Το χρέος ήταν και παραμένει εργαλείο για όλα τα κέντρα.

Πέτρος Γιώτης

Ο πανικός της πτώσης

Εκφράζει εμμέσως τη δυσaréσκειά του επειδή ο Τσίπρας τον έβγαλε από την κυβέρνηση; Ή απλώς τα έχει χαμένα από τη μεγάλη πολιτική πίεση; Ο,τι κι αν ισχύει, ο τέως υπουργός και νυν κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ Νίκος Ξυδάκης κατάφερε να εκθέσει το κόμμα του και την κυβέρνηση στην οποία συμμετέχει. Γιατί όταν ο Τσίπρας διαβεβαιώνει (πριν από μερικές μέρες) ότι η επιστροφή στη δραχμή θα ήταν καταστροφή και βγαίνει ο Ξυδάκης και δηλώνει ότι όλα τα ενδεχόμενα (και η επιστροφή στη δραχμή) πρέπει να μελετηθούν, γιατί δεν το ανοίγει η κυβέρνηση, αλλά ο Σόιμπλε, δημιουργεί τεράστιο πρόβλημα στην κυβέρνηση του. Κι αν την πρώτη φορά που το είπε (στο πρωινό δελτίο του Συγκροτήματος Αλαφούζου, το οποίο υπηρετούσε και ο ίδιος ως δημοσιογράφος) μπορεί να δεχτεί κανείς τη δικαιολογία της απροσεξίας, τη δεύτερη φορά ενήργησε απολύτως συνειδητά.

Βλέποντας την εκμετάλλευση που είχε αρχίσει από την αντιπολίτευση, το Μαξίμου κάλεσε τον Ξυδάκη να τα μαζέψει. Αυτός έκανε μεν τη συνήθη σ' αυτές τις περιπτώσεις διορθωτική δήλωση (με ανάρτηση στο facebook), όμως λίγη ώρα αργότερα, μιλώντας μπροστά στις κάμερες στο περιστύλιο της Βουλής, επανήλθε στην αρχική του δήλωση: «Δεν πρέπει να έχουμε ταμπού, δεν πρέπει να δαιμονοποιούμε την ίδια την πνευματική έρευνα και την πνευματική συζήτηση... Νομίζω ότι κάθε στιγμή να έχουμε την παρηγορία και το κόστος να πληρώσουμε, να μιλάμε στους συμπολίτες μας ανοιχτά με ειλικρίνεια και να αφουγκραζόμαστε τις αγωνίες του» κτλ. Κι επειδή οι συναδελφοί του δεν είναι πρωτάρηδες για να τους «παίξει» με... πνευματικές συζητήσεις, ακολούθησε ο εξής διάλογος:

«Δημοσιογράφος: Για να κλείσει το θέμα μπορείτε να πείτε πάση θυσία στο ευρώ; Ή επανέρχεστε στο παλιό του κυρίου Τσίπρα ότι το νόμισμα δεν είναι ταμπού;

Ν. Ξυδάκης: Πάση θυσία να αποκτήσει όραμα και ελπίδα ο ελληνικός λαός.

Δημοσιογράφος: Με ευρώ;

Ν. Ξυδάκης: Με κάθε πρόσφορο μέσο, με κάθε εργαλείο. Τώρα που είμαστε στο ευρώ με το ευρώ.

Δημοσιογράφος: Μα πάλι αφήνετε ανοιχτό το θέμα της δραχμής.

Ν. Ξυδάκης: Δεν αφήνω τίποτα ανοιχτό. Ο μοναδικός στόχος των Ελλήνων είναι πώς θα αφήσουν μία χώρα βιώσιμη, έναν τόπο βιώσιμο, μια κοινωνία βιώσιμη για τα παιδιά τους. Αυτή τη στιγμή είμαστε εδώ. Θα πορευτούμε όπως είμαστε εδώ...».

Το βράδυ, στο δελτίο ειδήσεων του ΑΝΤ1, ο Ξυδάκης επιστράτευσε μια γελοία δικαιολογία, ισχυριζόμενος ότι αυτός μιλούσε για την ανάγκη... συζήτησης όλων των θεμάτων, και στην τύχη έφερε ένα... ατυχές παράδειγμα, όπως είναι η συζήτηση για τη δραχμή! Κανένας δεν τον πίστεψε, βέβαια, και όλοι άρχισαν να αναρωτιούνται: μήπως είναι «λαγός» του Τσίπρα, που παλιά, πριν ο ΣΥΡΙΖΑ σχηματίσει κυβέρνηση, είχε πει ότι «το ευρώ δεν είναι φετίχ»; Ετσι, η σχετική φιλολογία στα ΜΜΕ εντάθηκε αντί να καταλαγιάσει. Και η κυβέρνηση βρέθηκε υπό τα πυρά της αντιπολίτευσης.

Ο Ξυδάκης δεν είναι άπειρος. Έχει χρόνια στην αστική δημοσιογραφία και ήξερε πολύ καλά ότι επαναφέροντας τους πρωινούς... στοχασμούς του και ερμηνεύοντάς τους πότε έτσι και ποτέ γιουβέτιο έκανε περισσότερη ζημιά στην κυβέρνησή του, γιατί φούσκωσε τα πανιά της προπαγάνδας του Μητσοτάκη, που ισχυρίζεται ότι ο Τσίπρας δεν κλείνει την αξιολόγηση γιατί έχει «plan B», που είναι η επιστροφή στη δραχμή. Επανεφερε, δηλαδή μια φιλολογία που σε ό,τι αφορά τη σημερινή ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ είχε κλείσει (την είχαν πάρει μαζί τους ο Λαφαζάνης και οι υπόλοιποι που αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ το καλοκαίρι του 2015). Ακόμα κι εκείνοι που δε χρεώνουν τον Τσίπρα με σχέδιο δραχμής, μπορεί να σκεφτούν ότι ενδεχομένως αυτός εξετάζει και αυτό το ενδεχόμενο, προκειμένου να μην υποχρεωθεί να κάνει όσα του ζητούν οι δανειστές.

Ως οπαδός μιας τέτοιας άποψης εμφανίστηκε ξαφνικά ο Ξυδάκης. Ένας άνθρωπος που δεν έχει κάποια βαθιά οργανική σχέση με τον ΣΥΡΙΖΑ, ούτε ανήκει σε κάποια από τις οργανωμένες φράξιες του. Στην παρέα των Τσιπραίων ανήκε, αυτοί τον έκαναν υπουργό και στη συνέχεια βουλευτή. Με σταυρό δεν νομίζουμε ότι θα είχε και μεγάλες ελπίδες εκλογής. Γι' αυτό και επανέρχомαστε στο ερώτημα της αρχής: παίζει ένα προσωπικό παιχνίδι, ώστε να δημιουργήσει ένα προσωπικό «πολιτικό κεφάλαιο», τώρα που βρίσκεται εκτός κυβέρνησης, ή απλώς τα έχει χαμένα; Ή μήπως είναι πράγματι «λαγός», ώστε να ενταθεί η τρομοπροπαγάνδα περί Grexit και να μπορέσουν οι Τσιπραίοι να ψηφίσουν πιο εύκολα τα νέα μέτρα;

Ο,τι και να ισχύει για τον Ξυδάκη, το σίγουρο είναι ότι στον ΣΥΡΙΖΑ έχει αρχίσει να επικρατεί ο πανικός της πτώσης, που δυναμώνει τις κάθε είδους φυγόκεντρες τάσεις, οι οποίες εκφράζονται είτε ατομικά είτε φραξιοιστικά. Κι αυτό εξηγεί σε σημαντικό βαθμό τη δυστοκία που υπάρχει στο παζάρι με τους ιμπεριαλιστές δανειστές για τη δεύτερη αξιολόγηση. Και να ήθελαν οι Τσιπραίοι να κλείσουν γρήγορα την αξιολόγηση, υποκρίνοντάς σε όλες τις απαιτήσεις των δανειστών, δεν είναι καθόλου σίγουροι ότι θα πετύχαιναν η νέα συμφωνία που θα κλείσουν να περάσει από τη Βουλή. Οι 153 είναι μια εύθραυστη πλειοψηφία, καθώς όλοι οι βουλευτές θέλουν μεν την παραμονή τους στην εξουσία για όσο γίνεται μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, θέλουν όμως και την επανεκλογή τους (τουλάχιστον αυτοί που έχουν ελπίδες, έστω και οριακά). Γι' αυτό και ορισμένοι «κουνάνε την ουρά τους», όπως εν προκειμένω ο Ξυδάκης.

Εθνικισμός βολικός εκατέρωθεν

Αν το τουρκικό καθεστώς ήθελε να οργανώσει «θερμό επεισόδιο» με στόχο τις βραχονησίδες των Ιμίων, δε θα οργάνωνε... εκδρομή μέρα μεσημέρι, με τους αρχηγούς του γενικού επιτελείου και των τριών όπλων να επιβιβάζονται σε πυραυλάκατο και να έχουν μαζί τους τηλεοπτικό και φωτογραφικό συνεργείο. Αυτές οι δουλειές δε γίνονται μέρα μεσημέρι και με τηλεοπτικά ταρατατζούμ, ούτε μπαίνουν στην πρώτη γραμμή όλοι οι αρχηγοί του στρατεύματος.

Είναι φανερό ότι οι τούρκοι στρατοκράτες θέλησαν να οργανώσουν μια επιχείρηση προπαγάνδας που θα προσφερόταν για εσωτερική κατανάλωση στην Τουρκία. Και δεν έκαναν τίποτα κρυφά, αφού πριν μπουν στα σκάφη για τη θαλάσσια εκδρομή είχαν επισκεφτεί ναυτική βάση στα τουρκικά παράλια και μπήκαν στα σκάφη παρουσία δημοσιογράφων, φωτορεπόρτερ και κάμεραμαν. Δηλαδή, πρόσφεραν στην ελληνική πλευρά όση ενημέρωση χρειαζόταν προκειμένου να μην υποστεί κανέναν αιφνιδιασμό, αλλά να στείλει ελληνικά σκάφη τα οποία τοποθετήθηκαν ανάμεσα στις βραχονησίδες και τα τουρκικά παράλια.

Η ανακοίνωση του ελληνικού ΓΕΕΘΑ ήρθε δυο ώρες μετά τη δημοσίευση της είδησης για την εκδρομή των τούρκων στρατηγών με σκάφος. Και ανέφερε ότι τα τουρκικά σκάφη «προσέγγισαν περί ώρας 11:00 το συγκρότημα των ν. Ιμίων, όπου και παρέμειναν επί περίπου 7 λεπτά στην ευρύτερη θαλάσσια περιοχή, παραβιάζοντας κατά την κίνησή τους τα ελληνικά χωρικά ύδατα». Όπως

αναφέρει η ίδια ανακοίνωση, τα ελληνικά σκάφη «παράκολουθούσαν συνεχώς την κίνηση των τουρκικών σκαφών» και «με την είσοδο των τουρκικών σκαφών στα ΕΧΥ αναλήφθηκαν άμεσα όλες οι προβλεπόμενες ενέργειες ειδοποίησης απομάκρυνσής τους. Τα τουρκικά σκάφη, ακολούθως, απομακρύνθηκαν με προορισμό το λιμάνι της Αλικαρνασσού».

Αυτή η περιγραφή δεν ανταποκρίνεται σε απόπειρα έστω «θερμού επεισοδίου», αλλά σε συνήθεις διαδικασίες που παρατηρούνται ακόμα και με αλιευτικά σκάφη των δύο χωρών, που παραβιάζουν σε καθημερινή σχεδόν βάση τα χωρικά ύδατα και «επαναφέρονται στην τάξη» από σκάφη του Λιμενικού ή του Πολεμικού Ναυτικού της κάθε χώρας. Οι τούρκοι στρατοκράτες «ψιλοπαραβίασαν» τα ελληνικά χωρικά ύδατα, για να μη δείξουν ότι είναι «κότες», αλλά είναι προφανές ότι δεν είχαν καμιά πρόθεση να αποβιβάστούν στα Ιμια. Γι' αυτό και στην ανακοίνωση που εξέδωσε στη συνέχεια το τουρκικό ΓΕΕΘΑ οι τόνοι ήταν εντελώς πεσμένοι. Ο αρχηγός του ΓΕΕΘΑ στρατηγός Χουλουσί Ακάρ δήλωσε ότι ο τουρκικός στρατός «δρα πάνα με βάση την φιλία και την ειρήνη για την προστασία των θαλασσών και των τουρκικών

συμφερόντων στο Αιγαίο»! Ποια είναι αυτά τα «τουρκικά συμφέροντα»; Ολ' αυτά που το τουρκικό κράτος έχει χαρακτηρίσει ως «γκρίζες ζώνες». Όσο για τα Ιμια, το άτυπο καθεστώς τους έχει καθοριστεί με αμερικάνικη επιδιαιτησία στη Μαδρίτη, το 1997. Κώστας Σημίτης και Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ, υπό το άγρυπνο βλέμμα της αμερικανίδας ΥΠΕΞ Μαντλίν Ολμπράιτ, υπέγραψαν συμφωνία για «τη μείωση της έντασης στο Αιγαίο και την απομάκρυνση του κινδύνου σύρραξης ανάμεσα στις δύο χώρες». Προηγουμένως, πάλι υπό αμερικάνικη επιδιαιτησία, προκειμένου να εκτονωθεί η κρίση των Ιμίων, είχε συμφωνηθεί ότι καμιά από τις δυο χώρες δε θα τοποθετήσει στρατό στις βραχονησίδες, ούτε πλοία κοντά, ούτε τη σημαία της πάνω. Ετσι, οι βραχονησίδες μετατράπηκαν σε «γκρίζα ζώνη» και με ελληνική υπογραφή.

Εκτοτε, παρά τις πρωτοβουλίες που έχουν αναλάβει όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις (μια διακήρυξη φιλίας και συνεργασίας με την Τουρκία είναι στα «must» κάθε πρωθυπουργού και κάθε υπουργού Εξωτερικών) το πρόβλημα παραμένει στο ίδιο στάτους. Ο Ερντογάν, στα δεκατέσσερα χρόνια που κυβερνά, δεν οργάνωσε

κανένα «θερμό επεισόδιο» στο Αιγαίο. Μπορεί, βέβαια, να το κάνει τώρα, αν αυτό κριθεί ότι βολεύει την τουρκική πολιτική. Σίγουρα, όμως, δεν ήταν απόπειρα οργάνωσης «θερμού επεισοδίου» η εθνικιστική εκδρομή των στρατηγών ανοιχτά των Ιμίων. Όπως δεν ήταν «ντούρα εθνική στάση» η αντίδραση του ελληνικού κράτους. Χρειάστηκε να περάσουν τουλάχιστον δυο ώρες, να δημοσιευτεί η είδηση της «εκδρομής» των τούρκων στρατηγών στα τουρκικά ΜΜΕ, για να βγάλει την περιγραφική ανακοίνωση το ελληνικό ΓΕΕΘΑ.

Προφανώς, η αρχική τους πρόθεση ήταν να μην πουν τίποτα, όταν όμως είδαν ότι γίνεται εθνικιστικός ντόρος στην Τουρκία, αποφάσισαν να εκμεταλλευτούν το γεγονός για να κάνουν το ίδιο στην Ελλάδα. Την Κυριακή οι τόνοι στα ελληνικά ΜΜΕ ήταν δραματικοί. Λες και στο τσάκ αποφεύχθηκε ο πόλεμος. Τη Δευτέρα είχαμε τους «ειδικούς» που μας εξηγούσαν γιατί ο Ερντογάν θα οργανώσει «οπωσδήποτε» κάποιο «θερμό επεισόδιο» μέσα στο 2017 και καλούσαν σε «εθνική ενότητα» και «εθνική εγρήγορση». Μπορεί η χώρα να είναι υπό ιμπεριαλιστική επιτροπεία, χωρίς ορατό ορίζοντα εξόδου απ' αυτή, μπορεί ο λαός να στενάζει κάτω από ένα σκληρό καθεστώς κινεζοποίησης και κάθε είδους χαρατσιών, μπορεί το Αιγαίο να βρίσκεται υπό αμερικάνικη και νατοϊκή επιδιαιτησία, όμως οι «πατριωτικοί» τόνοι πρέπει να παραμένουν σταθερά ψηλά, γιατί αποτελούν το καλύτερο δηλητήριο για τη συνέχιση της πολιτικής της υποτέλειας και της υπερεκμετάλλευσης.

Μισθοί με κουπόνια - Συμβάσεις Βουλγαρίας

Με κυβερνητική κάλυψη

Μεγάλος ντόρος έγινε από την καταγγελία των αστογραφειοκρατών συνδικαλιστών της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας, ότι καπιταλιστικές επιχειρήσεις «αντικαθιστούν παρανόμως μέρος της μισθοδοσίας των εργαζομένων τους με διατακτικές γευμάτων και σούπερ μάρκετ», ενώ άλλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, που απασχολούν εργαζόμενους «εκτός γραφείου», τους κάνουν πρόσληψη στη Βουλγαρία και τους πληρώνουν με προπληρωμένες κάρτες, χωρίς να καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές.

Από τη μεριά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας η καταγγελία περιέχει μπόλικη υποκρισία. Καταρχάς, η ιστορία με τα κουπόνια είναι πολύ παλιά. Μόνο που παλιά διάφορες καπιταλιστικές επι-

χειρήσεις μοίραζαν με κουπόνια κάποιο «μπόνους». Οχι μισθό (μισθός είναι και η πληρωμή για υπερωρίες και η προσαύξηση για δουλειά το βράδυ ή τις αργίες). Τα τελευταία χρόνια, όμως, με την επικράτηση της απόλυτης ασυδοσίας των καπιταλιστών, έχει ανθίσει αυτό το «φρούτο», που έχει πάρει οργανωμένη μορφή. Υπάρχουν επιχειρήσεις που πουλάνε στις άλλες επιχειρήσεις κουπόνια, αφού προηγουμένως έχουν πετύχει κάποια έκπτωση από τις μεγάλες αλυσίδες του λιανικού εμπορίου ή από εστιατόρια που ζουν με την απειλή του λουκέτου. Έχουν έτσι ένα περιθώριο να πουλήσουν τα κουπόνια σε μια καπιταλιστική επιχείρηση ακόμα και χαμηλότερα από την ονομαστική τους τιμή. Όμως, ακόμα και στην ονομαστική τιμή να τα πουλήσει, η

καπιταλιστική επιχείρηση έχει μεγάλο όφελος, γιατί κλέβει το ΙΚΑ. Όταν πληρώνει μέρος του μισθού με κουπόνια, μετατρέποντας το μισθό σε «μπόνους» που καταβάλλεται σε είδος, δεν πληρώνει ασφαλιστικές εισφορές.

Το ίδιο ισχύει και για τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις που προσλαμβάνουν εργαζόμενους έχοντας στήσει μια ειδική επιχείρηση στη Βουλγαρία, ενώ οι εργαζόμενοι προσφέρουν εργασία στην Ελλάδα. Δεν πρόκειται μόνο για εργαζόμενους που προσφέρουν εργασία μέσω Διαδικτύου (οι οποίοι συχνά εργάζονται για εταιρίες εκτός Ελλάδας), αλλά και για εργαζόμενους που εργάζονται σε επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην Ελλάδα, τους οποίους μπορούν να «κρύψουν» γιατί δεν εργάζονται σε κά-

Αγροτικά μπλόκα

Ουδέν νεότερον από το μέτωπο

Ενα δεκαήμερο μετά το σχηματισμό των πρώτων αγροτικών μπλόκων σε διάφορα κομβικά σημεία του εθνικού οδικού δικτύου, και η κινητοποίηση δεν έχει γίνει «πρώτη είδηση». Τα αντίπαλα στρατόπεδα, οι αγρότες από τη μια και η κυβέρνηση από την άλλη, δεν έχουν κάνει κάποια σημαντική κίνηση στη σκακιέρα, αν εξαιρέσουμε κάποιες αψιμαχίες με τους αγρότες που θέλουν ν' αποκλείσουν συνοριακές διαβάσεις, οι οποίες κρατήθηκαν σε χαμηλή ένταση (ο Προμαχάνας είναι προς το παρόν ανοιχτός, ενώ οι Εύζωνοι έχουν αποκλειστεί).

Στη Θεσσαλία, που παραδοσιακά κρίνει το μέλλον των αγροτικών κινητοποιήσεων, γίνονται ολιγόωροι αποκλεισμοί του ενός ρεύματος της

εθνικής, που είναι «ανεκτοί» σ' αυτή τη φάση από την κυβέρνηση, καθώς δε δημιουργούν ανυπερβλήτο πρόβλημα. Αλλωστε, όπως όλες μέχρι σήμερα οι κυβερνήσεις, και αυτή των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ποντάρει στον «πανδαμάτορα χρόνο». Όσο η ένταση θα παραμένει σε χαμηλό επίπεδο, η κυβέρνηση δε θα κινήσει τον κατα-

σταλτικό μηχανισμό ενάντια στους αγρότες.

Σε πολιτικό επίπεδο, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Βαγγέλης Αποστόλου απευθύνει... κλήσεις για διάλογο. Κλήσεις που μένουν χωρίς αποδέκτες, καθώς έχουν το χαρακτήρα «τσάι και συμπάθεια». Ο ίδιος ο Αποστόλου, πριν στηθούν τα

μπλόκα, είχε κάνει συναντήσεις με αγροτοσυνδικαλιστές και είχε δηλώσει πως όλα τα προβλήματα είναι λυμένα και μάλιστα οι αγρότες έχουν ευνοηθεί σε σχέση με άλλα τμήματα του ελληνικού λαού! Επομένως, οι κλήσεις για διάλογο που απευθύνει τώρα δεν έχουν κανένα ουσιαστικό περιεχόμενο (δεν προτίθεται να «δώσει» τίποτα) και γίνονται απλώς για προπαγανδιστικούς λόγους. Στους αγρότες που βγήκαν στα μπλόκα, πάντως, δε βρίσκουν καμιά ανταπόκριση.

Τις επόμενες μέρες αναμένονται οι κινήσεις των αγροτών στα μπλόκα (πέρα από τις διαδηλώσεις στα κέντρα ορισμένων πόλεων), που θα κρίνουν και το μέλλον της φετινής κινητοποίησής τους.

Εγκλήματα κατά μεταναστών

Οταν, τον περασμένο Νοέμβριο, μια γυναίκα με το ανήλικο παιδί της βρήκαν φρικτό θάνατο σε μια σκηνή του στρατόπεδου συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών στη Μόρια της Λέσβου, ο αρμόδιος υπουργός Μουζάλας έκανε την κυνική δήλωση ότι ήταν ένα τυχαίο γεγονός που θα μπορούσε να συμβεί οτιδήποτε. Στη συνέχεια και μετά το σάλο που ξέσπασε, που ανάγκασε τον ίδιο τον Τσίπρα να κάνει (με δυο μέρες καθυστέρηση) δήλωση ότι είναι «συγκλονισμένος», ο Μουζάλας βγήκε στο κομματικό ραδιόφωνο του ΣΥΡΙΖΑ και είπε ότι «συνεχίζουμε τον απεγκλωβισμό εκείνων που μπορούν να μεταφερθούν στην ενδοχώρα

χωρίς να τεθεί σε κίνδυνο η συμφωνία». Η παραίτηση για λόγους ευθιξίας ούτε που του πέρασε από το μυαλό.

Όταν η Μόρια (και όχι μόνο) σκεπάστηκε από τα χιόνια και οι σχετικές φωτογραφίες έκαναν το γύρο του κόσμου, ο Μουζάλας άρχισε τις δηλώσεις... συντριβής και τις υποσχέσεις ότι θα δώσει λύση. Επρεπε, βέβαια, να καλύψει και τον εκπρόσωπο Τύπου Κυρίτση, που είχε δηλώσει με γαϊδουριά ότι δεν τρέχει και τίποτα που ένα ποσοστό των προσφύγων και μεταναστών δεν στεγάστηκε και παρέμεινε σε σκηνές. «Καμιά φορά λάθη λεκτικά οδηγούν σε λάθος εντυπώσεις» είπε ο Μουζάλας καλύπτοντας τον συνένοχό του. Ελεγε στη Βουλή, στις 16 Γενάρη: «Είμαι, λοιπόν, ικανοποιημένος από την προσπάθεια για το ξεχειμώνιασμα που έγινε στην ενδοχώρα. Είμαι ικανοποιημένος από την προσπάθεια για το ξεχειμώνιασμα που έγινε, όσον αφορά αυτήν την τεράστια πλειοψηφία των ανθρώπων. Και είμαι συντετριμμένος από το ότι δεν καταφέραμε αυτούς τους δύο χιλιάδες ανθρώπους να τους έχουμε στις ίδιες συνθήκες με τους άλλους. Πιστεύω ότι πολύ

σύντομα θα μπορώ να βγω απ' αυτήν τη συντριβή και να σας πω ότι και εκεί τα καταφέραμε».

Τις τελευταίες μέρες, τρεις ακόμα πρόσφυγες βρέθηκαν νεκρές στο ίδιο στρατόπεδο συγκέντρωσης, ενώ ένας τέταρτος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο δηλητηριασμένος από αναθυμιάσεις αυτοσχέδιου μαγκαλιού. Μολονότι πέρασαν μέρες, δεν ανακοίνωσαν τίποτα για τα αίτια του θανάτου. Περιμένουν πρώτα να καταλαγιάσει ο θόρυβος για να δώσουν στη δημοσιότητα τα αποτελέσματα των ιστολογικών και τοξικολογικών εξετάσεων. Γιατί είναι σίγουρο ότι τις έκαναν κατ' απόλυτη προτεραιότητα. Κι αν δεν τις έκαναν, τότε σημαίνει ότι ξέρουν από την πρώτη στιγμή τα αίτια και απλά αναβάλλουν τη δημοσιοποίησή τους, ώστε όταν αυτή γίνει να θαφτεί σε κάποιο μικρό μονόστηλο.

«Οφείλουμε να διερευνήσουμε γρήγορα τα αίτια που προκάλεσαν του θανάτους στην Μόρια και να προβούμε σε κινήσεις που θα κάνουν την κατάσταση πιο ελέγξιμη» δήλωσε αμέσως ο Μουζάλας, χωρίς να παραλείψει να εκφράσει και πάλι τη... συντριβή του. Επειδή είναι πονηρός,

δήλωσε επίσης ότι δεν μπορεί να αποσυνδέσει τους θανάτους από το γεγονός του υπερπληθυσμού στο Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης. Και βέβαια, δεν παρέλειψε να δώσει και πάλι υποσχέσεις για αποσυμφόρηση, πάντα εντός του πλαισίου της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας, που προβλέπει ότι χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες πρέπει να παραμείνουν στα νησιά, ώστε από εκεί να απελαύνονται στην Τουρκία.

Θα το ξαναπούμε για μια ακόμα φορά. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, είτε αυτά των νησιών είτε αυτά που έχουν διασπείρει σε διάφορα σημεία της χώρας, είναι ντροπή για τον πολιτισμό μας. Γιατί, ακόμα και όταν στόχος τους δεν είναι οι μαζικές απελάσεις προς την Τουρκία, υλοποιούν ένα σχέδιο απομόνωσης των προσφύγων από τον ελληνικό λαό. Ενα σχέδιο εγκλεισμού τους σε στρατόπεδα-γκέτο, σε άθλιες συνθήκες, με τις ΜΚΟ και τους κέτερινγκ μέχρι καθαρισμό) να πλιατσικολογούν τα κονδύλια που διατίθενται για τη μετατροπή της Ελλάδας σε μια μεγάλη ανοιχτή φυλακή.

Εγκλειστοι στα στρατόπεδα και απομονωμένοι από κάθε ιδέα κοινωνικής ζωής, οι πρόσφυγες παραμένουν εντελώς ευάλωτοι και απόλυτα εξαρτημένοι από τους «υπεύθυνους» που διαχειρίζονται την αθλιότητά τους. Απ' αυτούς τους ιδίους που κάποια στιγμή στο μέλλον θα τους πουν ότι πλέον οι χώρες προέλευσής τους είναι «ασφαλείς» και θ' αρχίσουν να τους φορτώνουν με το ζόρι στ' αεροπλάνα της απέλασης.

Πάκης κοπιάρει Ζωή

Τεράστια ανακάλυψη του προέδρου Πάκη: «Η Ευρωσομάδα είναι άτυπο, δηλαδή άνευ κρίσιμης θεσμικής σημασίας Forum των υπουργών Οικονομικών της Ευρωζώνης». Παρά ταύτα, «στην πραγματικότητα όλες οι αποφάσεις ως προς την εφαρμογή των μνημονιακών προγραμμάτων και τις αντίστοιχες “δρακόντειες” κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασής της, λαμβάνονται ύστερα από απόφαση της Ευρωσομάδας!»

Τι να κάνει κι αυτός; Τον ανακήρυξαν επίτιμο καθηγητή στο πανεπιστήμιο της Κόϊμπρα στην Πορτογαλία κι έπρεπε να θυμηθεί τα νομικά του και να τους μιλήσει για το «δημοκρατικό κενό» στην ΕΕ, που οδηγεί το ΔΕΕ (Δικαστήριο Ευρωπαϊκής Ένωσης) σε αποφάσεις που ανακηρύσσουν το Eurogroup σε ενός είδους *emipence grise* (φαιά εξοχότητα)!

Μόνο που ο πρόεδρος Πάκης έρχεται δεύτερος και καταϊδρωμένος, γιατί αυτά τα έχει πρωτοπει η τέως πρόεδρος Ζωή. Και τι έλεγε τότε ο πρόεδρος Πάκης; Τίποτα. Κι όχι μόνο δεν έλεγε τίποτα, αλλά υπέγραφε όλους τους νόμους που ψήφισε η μνημονιακή υπερ-πλειοψηφία της Βουλής τον Ιούλη-Αύγουστο του 2015, που έφταναν στο απόγειο της δουλικότητας έναντι των δανειστών, ενσωματώνοντας στις διατάξεις τους ακόμα και εξωθεσμικά κείμενα, όπως το ανακοινωθέν της Ευρωσυνόδου (Eurosummit) της 12ης Ιουλίου του 2015. Δηλαδή, ένα εντελώς άτυπο όργανο (όπως είναι η σύνοδος κορυφής των χωρών της ζώνης του ευρώ) κατέληξε σε μια συμφωνία με την Ελλάδα (είναι το γνωστό 17ωρο «βασανιστήριο» του Τσίπρα) και το κείμενο αυτής της συμφωνίας απαιτήθηκε να ψηφιστεί ως νομική διάταξη από την ελληνική Βουλή! Το κείμενο της συμφωνίας, όχι μόνο οι διατάξεις κατ' εφαρμογή των όσων προέβλεπε αυτή η συμφωνία. Και ο πρόεδρος Πάκης, ως πολιτικός, υπέγραφε τις υπαγορεύσεις της «φαιάς εξοχότητας», για τις οποίες σήμερα κλαψουρίζει, ως νομικός.

Όσο για εμάς, θυμόμαστε ξανά αυτά που μας δίδαξε ο Λένιν για τον ιμπεριαλισμό και τις σχέσεις εξάρτησης που αναπτύσσονται στο πλαίσιο του διεθνούς συστήματος που αυτός διαμορφώνει: η μόνη μοιρασιά που είναι αποδεκτή στο πλαίσιο του ιμπεριαλισμού, είναι η μοιρασιά των αγορών ανάμεσα στα μονοπώλια και η μοιρασιά των σφαίρων επιρροής ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κράτη. Κι αυτή η μοιρασιά γίνεται αποκλειστικά ανάλογα με τη δύναμη του κεφαλαίου που κάθε ιμπεριαλιστική χώρα αντιπροσωπεύει.

Προς ΠΑΣΟΚ ο Λυκούδης;

Εκδήλωση σε κλαμπ του Γκαζιού οργάνωσε η ομάδα του Λυκούδη. Ομιλητής, εκτός από τον Λυκούδη, ήταν και ο Ιωακείμης, με την ιδιότητα της συντονιστικής γραμματείας των Κινήσεων Πολιτών, που συμμετέχουν στη Δημοκρατική Συμπαράταξη. Η εκδήλωση θεωρήθηκε πρόκριμα για το πέρασμα και της ομάδας του Λυκούδη στη ΔΗΣΥ (μετά την προσχώρηση και της ομάδας του Γιωργάκη), την ίδια ώρα που ο Θεοδωράκης «συνομιλεί» με τους ΦλωΡαΔια (όχι μόνο παρασκηνιακά, αλλά και επίσημα, όπως φάνηκε από τη συμμετοχή του ποταμοβουλευτή Δανέλλη στην εκδήλωση των ΦλωΡαΔια στο Ηράκλειο και του ποταμο-στελέχους Αβραμίδα στην εκδήλωση τους στην Πάτρα. Αν ο Λυκούδης ήθελε κάποιο νταλαβέρι με τους ΦλωΡαΔια, θα είχε φροντίσει να εξασφαλίσει παρουσία σε κάποιες από τις εκδηλώσεις τους. Το ότι, αντίθετα, επέλεξε να κάνει κοινή εκδήλωση με τις Κινήσεις Πολιτών, που λειτουργούν σαν ένα είδος «σκάουτερ» για τη ΔΗΣΥ, δείχνει σαφώς την προτίμησή του, **σ' αυτή τη φάση.**

Στο θαυμαστό κόσμο της «Κεντροαριστεράς» τίποτα δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένο. Οι Κινήσεις Πολιτών είχαν συναντηθεί τον περασμένο Νοέμβριο και με την ομάδα του Ραγκούση («Επόμενη Ελλάδα») και είχαν διαπιστώσει ότι «τώρα είναι η ώρα των αποφάσεων», όμως ο μεν Ραγκούσης πήγε με τη Διαμαντοπούλου και τον Φλωρίδη, οι δε Τούντας, Ιωακείμης και σία έμειναν πιστοί στη συμμαχία με το ΠΑΣΟΚ. Ετσι και ο Λυκούδης δεν αποκλείεται να αλλάξει προσανατολισμό, αν δει ότι οι ΦλωΡαΔια έχουν «μέλλον» και μπορούν να του εξασφαλίσουν την επανεκλογή του (το μόνο που τον ενδιαφέρει). Αν όχι, θα παζαρέψει με το ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και μάλλον δε θα βασιστεί να προσχωρήσει στη ΔΗΣΥ. Όσο περισσότερο μένει εκτός, τόσο καλύτερη τιμή μπορεί να πιάσει στο πολιτικό χρηματιστήριο.

Τρικυμία εν κρανίω

Δεν ήταν μόνο ο Ξυδάκης ή ο άλλος από τα Τρίκαλα (ήδη ξεχάσαμε το όνομά του) που με τις «ρουκέτες» τους δημιούργησαν πρόβλημα στον ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν και ο βουλευτής Δημήτρης Σεβαστάκης, που δήλωσε ότι οι διαφορές του ΣΥΡΙΖΑ με τη ΝΔ είναι μικρές και τα δύο κόμματα θα μπορούσαν να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι και να συνομιλήσουν πάνω σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο όπως για πλεόνασμα, φοροδιαφυγή, αυξημένη φορολογία! Δε δίστασε, μάλιστα, να αποδεχτεί την κριτική ότι στο παρελθόν ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε ό,τι κάνει σήμερα η ΝΔ, ζητώντας συνεχώς εκλογές. Μια ακόμα απόδειξη για το ότι στον ΣΥΡΙΖΑ επικρατεί ήδη ο πανικός της ήττας.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Η μεγάλη παράλειψη της προηγούμενης βδομάδας που αμαυρώνει τη στήλη, ήταν ότι δεν είπαμε κουβέντα για τον αρθογράφο Alexis του «Economist» και το άρθρο του όπου ισχυρίζεται ότι στην Ελλάδα θα έρθει ανάπτυξη από την τρέχουσα χρονιά! Ενας είναι ο Alexis, πίσω από τις γνωστές λέξεις και παπάρες. Οφείλουμε να ωμολογήσουμε: η παράλειψη έγινε σκόπιμα, για να καλύψουμε την άγνοιά μας γύρω από αυτό που ο λαός περιγράφει ως «πες μας τι πίνεις και δεν μας δίνεις». Μετά τα ανησυχητικά συμπτώματα του Alexis που έγιναν ορατά κατά τη διάρκεια της επίσκεψης Ομπάμα, σηκώνουμε τα χέρια και αφήνουμε τα ειδικά ζητήματα στους ειδικούς.

Τραμπ-άκυλας, Τραμπ-ούκος.

Μαύρα... κουράκια με νύχια γαμψά / πέσανε πάνω στα χαρτιά / άγρια κρίζουν για σεξ διψούν / την ποίηση στην κ ρ ε μ ά λ α ν α δουν (...) Ποιητές τέτοιοι μοιρούν μοναχά / να βγουν μέσα από την ευμάρεια. Και για όσους δεν... αντέλβησαν, ομιλούμε περί την αζεπέρωση ποίησης της αστικής (πρώην βουκολικής) τάξης που μας αφήνει άφωνους. Κάποτε ήταν ο Βούγιος και η στήλη αναγκάστηκε να τα αφήσει όλα στην άκρη και να του αφιερώσει εκτενή (αγρο)τεμάχια. Σήμερα είναι ο Τάσος Κουράκης, γέννημα-θρέμμα της περί τον ΣυΡΙΖΑ κοσμοθεωρίας και των καιρών. Ανατριχιάστε μαζί μας: «Δεν είναι ότι κόβω τα στήθη μου / για να συναντηθώ μαζί του / είναι ότι εκείνος ξεριζώνει το αιδού του / και γίνεται ένα μαζί μου / σε παραλληλία αφής». Μακαρίζουμε την τύχη των κατοίκων του κλεινού άστεως που βρέθηκαν στην παρουσίαση της περασμένης Τρίτης. Και μάλιστα στον «Ιανό», που όσο κάποιοι σκεπτόμενοι εργάτες του λόγου του στρέφουν την πλάτη μετά τις ατέλειωτες αμαρτίες του, άλλο τόσο κάποιοι βάζουν πλάτη, χέρια, πόδια, και διάφορα άλλα μέλη... Για τους μη ενημερωμένους ή μη διανοούμενους συντρόφους, αναφέρουμε ότι ο Τάσος Κουράκης έχει πλήξει την ποίηση με άλλες έξι συλλογές στο διάβα των χρόνων. Χωρίς ωστόσο να εμπίπτει στις διατάξεις του αντιτρομοκρατικού νόμου...

Με περισσό ζήλο τα Μ.Μ.Ε. (Masturbation Media Emesis) αναπαρήγαγαν το «ρεπορτάζ» που παραθέτουμε κι εμείς (άφοβα, γιατί δεν απευθυνόμαστε στο θυμικό χαχόλων. Αλλωστε οι αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν καλά τις υποθέσεις Σάββα και Χριστόδουλου Ξηρού, κακοποιημένων, τραυματισμένων, απέρητων πείνας, και τόσων άλλων) ως προς τους πηχυαίους τίτλους και τα κεντρικά σημεία του: Σοκάρουν οι αποκαλύψεις για την κακή κατάσταση της υγείας του Ακη Τσοχατζόπουλου. Τα πόδια του αιμορραγούν και ό,τι κι αν φορέσει μέσα σε δέκα λεπτά γεμίζει αίμα. Πρέπει να μεταφερθεί σε αποστειρωμένο περιβάλλον, δηλώνει ο δικηγόρος του. Ασχημη και η ψυχολογική κατάσταση του πρώην υπουργού, που ετοιμάζει και βιβλίο με... αποκαλύψεις. Την Τετάρτη θα καταθέσει την τέταρτη κατά σειρά αίτηση αποφυλάκισης. «Αν αποτύχουμε, θα τον οδηγήσει σε ανεπίστρεπτες καταστάσεις» λέει ο δικηγόρος του (...) Πριν μερικές μέρες, στην πρωινή εκπομπή του Alpha, ο δημοσιογράφος Δήμος Βερούκης είχε αποκαλύψει πως δέχτηκε τηλεφώνημα σχετικά με την κατάσταση της υγείας του πρώην υπουργού. «Δέχτηκα ένα τηλεφώνημα από τις φυλακές Κορυδαλλού. Τηλεφώνημα από έναν ποινικό - μεγάλο όνομα. Μου είπε το εξής: Εγώ σας προειδοποιώ, ο γέρος θα πεθάνει μέσα στο κελί και θα πεθάνει σαπίζοντας! Είναι ντροπή σας, εσείς οι έξω που τον αφήνετε σε αυτά τα χάλια και δεν λέτε μια κουβέντα. Τηλεφώνω και μαθαίνω ότι τα πόδια του Ακη αιμορραγούν!».

Μέσα σ' αυτή τη γενική ανημποριά, κάποιοι από εμάς, οπλισμένοι με οργή και σαρκασμό, νιώθουν συχνά έντονη την ανάγκη να πέσουν με τα μούτρα στις χρυσές βιτρίνες του τίποτα και στους σκυφτούς βαστάζους του καθόλου. Γιατί τους «τρώει» αυτό που είπε και ο Κωστής Παλαμάς, «ανάξιος όποιος δε μπορεί μες στο σεισμό, το χαλασμό, κάστρο τη γνώμη του να στήσει, και καρτερεί, και λέει: να ιδώ. Ανάξιος όποιος ξάφνου ακούει το προσκλητήριο των καιρών και δε λέει: Παρών!».

Κοκκινোসκουφίτσα

ΓΑΜΙΣΕΤΑ

Επικοινωνιακό Βατερλό του Παππά

Ενα ακόμα σκληρό μάθημα πήρε ο «εκπαιδευτής» Νίκος Παππάς, με το χλευασμό που εισέπραξε η ανακοίνωσή του ότι ιδρύει «Ελληνική Διαστημική Υπηρεσία». Μια ματιά στο Ιντερνέτ είναι αρκετή για να πείσει για το επικοινωνιακό Βατερλό που υπέστη. Ο χαρακτηρισμός «ούφο» είναι ο επεικέστερος. Και δε χρειάστηκε να οργανώσουν τη χλεύη τα αστικά ΜΜΕ. Πολύ πριν απ' αυτά είχε λειτουργήσει ο αυθορμητισμός του Διαδικτύου και είχε στρώσει το χαλί και για τα ΜΜΕ, που έχουν κάθε λόγο να θέλουν να δουν τον Παππά σε θέση Λεβέντη.

Βλέπετε, ο τυπάκος αυτός με την αχαλίνωτη φιλοδοξία και το αλαζονικό και αυταρχικό ύφος, σαφώς ενοχλημένος από τον (αναγκαστικό) παραγκωνισμό του από τον μέγαρο Μαξίμου, κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του για να κάνει ντόρο γύρω από τον εαυτό του. Ετσι, αντί να κάνει μια τυπική και χαμηλών τόνων ανακοίνωση γι' αυτό που ο ίδιος χαρακτηρίζει «αυτονόητο», επέλεξε να ανακοινώσει με πολλά ταραταζούμ την ίδρυση μιας εταιρίας με βαρύγδουπο τίτλο, λες και σκοπεύει να ιδρύσει την ελληνική NASA! Και εισέπραξε αυτό που η αλαζονεία του δεν του επέτρεψε να προβλέψει: χλευασμό σε όλους τους τόνους.

Εκείνο που δεν κατάλαβε ο Παππάς είναι πως ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει πια την πολιτική ηγεμονία στο αστικό στρατόπεδο. Είναι ένα κόμμα σε ελεύθερη πτώση, που η εξουσία δεν του επιτρέπει να ανακάμ-

ψει. Και ο ίδιος ο Παππάς, από τότε που βγήκε από τη σκιά και πέρασε στην πρώτη γραμμή της πολιτικής, είναι ένα από τα πιο αποκρουστικά πρόσωπα της εξουσιαστικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ. Ειδικά μετά το φιάσκο με τις τηλεοπτικές άδειες και τον τρόπο που το διαχειρίστηκε προσωπικά (αντιμετωπίζοντας τον ελληνικό λαό σαν ένα κοπάδι ηλιθίων), έγινε ακόμα πιο αντιπαθητικός. Πλέον στη θάλασσα της αλαζονείας, θα πρέπει να δοκιμάσει οδυνηρή έκπληξη από το χλευασμό με τον οποίο αντιμετωπίστηκε αυτό που πήγε να παρουσιάσει σαν... επαναστατική πρωτοβουλία.

Αυτό που ιδρύει ο Παππάς δεν είναι βέβαια μια υπηρεσία τύπου NASA, που θα οργανώνει αποστολές στη Σελήνη και τον Άρη και θα ελέγχει δεκάδες κατασκοπευτικούς (και όχι μόνο) δορυφόρους. Μια υπηρεσία διαχείρισης του δορυφόρου Hellas Sat, που αναμένεται να εκτοξευθεί και πάλι φέτος, δημιουργεί. Για την ακρίβεια, δε δημιουργεί μια υπηρεσία, αλλά μια **ανώνυμη εταιρία** (Εθνικό Κέντρο Διαστημικών Εφαρμογών ΑΕ), η οποία «θα αναλάβει τη μίσθωση **-με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια-** των διαθέσιμων αναμεταδοτών που δεν θα αξιοποιηθούν από το ελληνικό Δημόσιο (για στρατιωτικές, τηλεοπτικές και άλλες εφαρμογές)». Γιατί ανώνυμη εταιρία και όχι μια υπηρεσία του Δημοσίου; Πρώτον γιατί η γενική τάση είναι η ιδιωτικοποίηση και δεύτερο γιατί σε μια ανώνυμη εταιρία είναι πιο εύκολο να

«χώσει» ανθρώπους του ΣΥΡΙΖΑ.

Το μόνο καινούργιο, δηλαδή, είναι η ίδρυση μιας ανώνυμης εταιρίας από το Δημόσιο. Τα υπόλοιπα (η εκτόξευση ενός δορυφόρου και η χρησιμοποίησή του για διάφορους σκοπούς) ήδη συμβαίνουν εδώ και χρόνια. Υπάρχει η εταιρία Hellas Sat, ελληνοκυπριακή με έδρα την Κύπρο, θυγατρική της Arabsat (γι' αυτό στο διοικητικό της συμβούλιο φιγουράρουν έξι Αραβες και ένας Έλληνας), που συνεργάζεται με την αμερικανική Lockheed Martin (από τα μεγαλύτερα παγκοσμίως μονοπώλια κατασκευής οπλικών συστημάτων). Από το Μάη του 2015 έχει ξεκινήσει στο Ντένβερ του Κολοράντο η κατασκευή του τρίτου στη σειρά δορυφόρου της εταιρίας, που αναμένεται να εκτοξευθεί από το ακρωτήριο Κανάβεραλ μέσα στο 2017 (σ' αυτόν αναφέρθηκε ο Παππάς).

Τι μένει απ' όλη αυτή την ιστορία, εκτός από το επικοινωνιακό Βατερλό του Παππά. Η ίδρυση μιας ανώνυμης εταιρίας την οποία θα στελεχώσει ο ΣΥΡΙΖΑ με δικούς του ανθρώπους, η οποία θα προσπαθήσει να πάρει τίποτα κονδύλια από αυτά που διεθέτει η ΕΕ. Οι δορυφόροι είναι ιδιοκτησία της Hellas Sat Ltd και των εμίρηδων του Κόλπου, σε συνεργασία με μονοπώλια όπως η αμερικανική Lockheed Martin και η γαλλική Thales Alenia Space, που κατασκεύασε κοινό δορυφόρο για την Hellas Sat και τον Inmarsat (ευρωπαϊκή εταιρία χρηματοδοτούμενη από την ΕΕ). Το ελληνικό κράτος δορυφόρο δε διαθέτει.

Τώρα αντιλήφθηκαν το χάλι του ΕΣΥ;

Ενας συνταξιούχος πρόεδρος Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων χρειάστηκε να νοσηλευτεί σε δημόσιο νοσοκομείο και βίωσε προσωπικά αυτό που βιώνουν καθημερινά εδώ και χρόνια χιλιάδες άνθρωποι σε όλη την Ελλάδα. Άνθρωποι εργαζόμενοι, που δεν μπορούν να πληρώσουν νοσηλεία σε κάποια πολυτελή ιδιωτική κλινική ή φακελάκι σε κάποιον «αρπάχτρα» μεγαλογιατρό, προκειμένου να παρακάμψουν τις ουρές και να έχουν καλύτερη μεταχείριση. Ο συνταξιούχος δικαστικός μεταφέρθηκε από το ΕΚΑΒ στα «επείγοντα» του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου της Πάτρας, γι' αυτό και είχε τη μεταχείριση που έχουν οι «κοινοί θνητοί». Ενδεχομένως και ο ίδιος να μην επεδίωξε να έχει διαφορετική μεταχείριση.

Στην ανοιχτή επιστολή του προς τον υπουργό Υγείας δι-εκτραγώδησε με κάθε λεπτομέρεια αυτά που αποτελούν «κοινό μυστικό»: την αθλιότητα του νοσοκομείου, την παραμονή σε κάποιο διάδρομο σε φορείο, τη μεταφορά στη συνέχεια σε θάλαμο άσχετης προς την ασθένειά του κλινικής, επειδή εκεί υπήρχε κενό

κρεβάτι, την αθλιότητα του θαλάμου, την αθλιότητα του φαγητού, αλλά και τις προσπάθειες που κατέβαλε το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, το οποίο και ευχαρίστησε.

«Θεώρησα αδιανόητο να έχω εργασθεί 40 χρόνια (4 χρόνια δικηγόρος και 36 χρόνια δικαστής), να έχω καταβάλει υψηλότερες ασφαλιστικές εισφορές, ακόμα και τώρα ως συνταξιούχος να καταβάλλω εισφορά για περίθαλψη 177 € και εισφορά αλληλεγγύης 762 € μηνιαίως, ενώ τώρα που χρειάστηκα για πρώτη φορά στη ζωή μου την κάλυψη του

ΕΣΥ να αισθάνομαι σαν πεταμένος στον σκουπιδοτενεκέ» έγραψε ο συνταξιούχος δικαστικός. Δίκιο έχει. Το ίδιο δίκιο, όμως, έχουν χιλιάδες άλλοι εργαζόμενοι που υφίστανται τα ίδια. Έχουν κι αυτοί πληρώσει ασφαλιστικές εισφορές και φόρους, και εξακολουθούν να πληρώνουν. Αλλά τα ίδια δικαιώματα έχουν και οι ανασφάλιστοι, οι παρίες της κοινωνίας μας. Η προστασία της υγείας είναι ανθρώπινο δικαίωμα που δε θα έπρεπε να συναρτάται από την οικονομική και κοινωνική κατάσταση του ασθενούς. Ετσι δεν είναι;

Οι διαμαρτυρίες των απλών ανθρώπων, ακόμα και όταν διατυπώνονται γραπτά, σπανιότατα βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Για τα αστικά ΜΜΕ «είδηση» είναι όταν κάποιος ασθενής πεθάνει από εικαζόμενο ιατρικό λάθος και όχι όταν κάποιος ασθενής ταλαιπωρείται από την αθλιότητα του συστήματος Υγείας. Η ταλαιπωρία μπορεί να γίνει «είδηση» όταν αφορά έναν συνταξιούχο ανώτερο δικαστή και όχι έναν υπερήλικα αγρότη. Υποψιαζόμαστε, όμως, ότι και η διαμαρτυρία του συνταξιούχου δικαστή δε θα είχε τύχει τόσης προβολής, αν στο θώκο

του αναπληρωτή υπουργού Υγείας δεν καθόταν ο περιβόητος Πολάκης, που έχει ανοίξει «βεντέτα» με τα «βοθροκάναλα της διαπλοκής», όπως αρέσκει να λέει χαϊδύοντας τ' αυτιά του στενού κομματικού ακροατήριου.

Εστω και υπό αυτές τις παρατηρήσεις, πρέπει να πούμε ότι η επιστολή του συνταξιούχου ανώτερου δικαστή συνέβαλε στο να δοθεί δημοσιότητα σ' ένα πρόβλημα από το οποίο υποφέρει καθημερινά ο λαϊκός κόσμος που αναγκάζεται να καταφύγει στα δημόσια νοσοκομεία, αλλά υποφέρουν και οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία, που έχουν φιλότιμο και τιμούν τον ισχνό μισθό που παίρνουν. Γι' αυτό και ο Πολάκης δεν απάντησε μέσω του αγαπημένου του facebook. Ούτε βλάκας είναι ούτε κυκλοθυμικός. Τι να έλεγε; Να κατηγορούσε τον συνταξιούχο δικαστή ότι ενεργεί σαν... πράκτορας των βοθροκάναλων; Ο άνθρωπος έγραψε μια χαμηλών τόνων επιστολή, στην οποία περιέγραψε με απόλυτα πειστικό τρόπο ό,τι υπέστη. Ο μόνος στον οποίο επεφύλαξε μηχητές (χωρίς και πάλι να σηκώσει τους τόνους) είναι ο Πολάκης, το καμάρι των συριζαίων. Είναι κι αυτό μια... κατάκτηση: να σε βρίζει όλος ο κόσμος.

Απ' αφορμή την κατάρρευση της ιστοσελίδας του ΑΣΕΠ

Το μεγάλο φαγοπότι των καπιταλιστών

Παρά την ανακοίνωση για παράταση όλων των προκηρύξεων του ΑΣΕΠ, όποιος δοκιμάζει να υποβάλει την ηλεκτρονική αίτηση από την ιστοσελίδα θα πρέπει να σπαταλήσει πολύ χρόνο και να βλαστημήσει, κι αν είναι τυχερός να καταφέρει να ολοκληρώσει την υποβολή της αίτησης. Εκτός του ότι το σύστημα είναι συνεχώς «κρεμασμένο», είναι και τόσο δύσκολη η όλη διαδικασία υποβολής μιας αίτησης, με άπειρες ασάφειες (τις οποίες δεν μπορεί κανείς να διευκρινίσει, γιατί οι σύνδεσμοι με τις οδηγίες δεν ανοίγουν ποτέ!), που μεγαλώνουν τον εκνευρισμό και το άγχος του κάθε υποψήφιου για το αν κάνει σωστά την ηλεκτρονική υποβολή της αίτησης και δε θα κινδυνεύει να αποκλειστεί από κάποιο τυπικό λάθος.

Η πρώτη ανακοίνωση που εξέδωσε το ΑΣΕΠ ήταν εξοργιστική, καθώς υποστήριζε -σαν να μην τρέχει τίποτα- ότι «το μαζικό ενδιαφέρον των υποψηφίων είχε ως αποτέλεσμα την υπερφόρτωση του συστήματος και τη δημιουργία

δυσχερειών στη συμπλήρωση και υποβολή της ηλεκτρονικής τους αίτησης». Κατέληγε, δε, με την εξής κοροϊδευτική κορόνα: «Κύρια προτεραιότητα του ΑΣΕΠ αποτελεί η εξυπηρέτηση των πολιτών και η διασφάλιση της συμμετοχής όλων των ενδιαφερομένων στις διαδικασίες του, επιλύοντας τα προβλήματα που εκάστοτε προκύπτουν με ρεαλισμό και κοινωνική ευαισθησία!»

Το «κρασάρισμα» του σάιτ, που επί τρεις τουλάχιστον μέρες βασάνιζε χιλιάδες υποψήφιους, χωρίς κανείς να βγει και να τους ενημερώσει να μην παιδεύονται να μπουν στην ιστοσελίδα διαφορετικές ώρες από το πρωί μέχρι το επόμενο πρωί, παρουσιάστηκε σαν... φυσιολογικό. Δεν αναζητήθηκαν ευθύνες στην εταιρία που κατασκεύασε το σάιτ και έχει την ευθύνη για τη λειτουργία του. Το λόγο θα τον καταλάβουμε όταν πληροφορηθούμε ότι την ιστοσελίδα του ΑΣΕΠ κατασκεύασε η εταιρία του προέδρου του ΣΕΒ Θ. Φέσσα UNISYSTEMS AEE σε συνεργασία με την εταιρία QUALITY & RELIABILITY

ΑΕ. Και πήραν γι' αυτό το ετοιμόρροπο σάιτ σχεδόν 3,8 εκατομμύρια ευρώ! Η σχετική σύμβαση υπογράφηκε επί Σαμαροβενιζέλων, τον Ιούνιο του 2014, ενώ το έργο παραδόθηκε επί Τσιπροκαμμένων, τον Ιούλιο του 2016 (λίγες μέρες αργότερα ανέλαβαν τα νέα μέλη του ΑΣΕΠ, που διορίστηκαν από τη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής το Μάη του 2016. Πάντως, ο νυν πρόεδρος του ΑΣΕΠ Ι. Καραβοκύρης είχε υπογράψει με τις δύο εταιρίες διετή σύμβαση εγγύησης καλής λειτουργίας του συστήματος, η οποία -όπως έγραψε η ειδησεογραφική ιστοσελίδα aftodioikisi.gr- προβλέπει ρήτρα μόλις 0,25% επί του συνόλου του τιμήματος ανά βλάβη.

Δηλαδή, αν το «κρασάρισμα» των τελευταίων ημερών θεωρηθεί βλάβη, οι εταιρίες θα πληρώσουν ως ρήτρα λιγότερο από 9.500 ευρώ! Αμφιβάλλουμε, όμως, αν θα τους καταλογιστεί η ευθύνη. Όταν το ΑΣΕΠ ανακοινώνει ότι δε φταίει το σάιτ, αλλά φταίει η υπερφόρτωση του συστήματος λόγω μαζικού ενδιαφέροντος, προσφέρει στην πραγμα-

τικότητα πλήρη κάλυψη στις κατασκευάστριες εταιρίες που πήραν ένα σκασμό λεφτά για να φτιάξουν αυτό το άθλιο πράγμα. Ίδια ήταν και η δικαιολογία που επικαλέστηκαν στην aftodioikisi.gr «πηγές» των εταιριών: «Το πρόβλημα δημιουργήθηκε μετά από εξαιρετικό φόρτο εργασίας του συστήματος. Διερευνώνται τα αίτια και τι έχει προκαλέσει το πρόβλημα αλλά ακόμη δεν έχει εντοπιστεί η πηγή!»

Όσο για την κυβέρνηση, μούγκα στη Στρούγκα Μαξιμου και περιχώρων. Μολονότι το θέμα έφτασε στη Βουλή (από τον Περισσό), μέχρι τα μέσα της εβδομάδας που γράφεται αυτό το σημείωμα δεν είχαμε καμιά επίσημη τοποθέτηση από αρμόδιο υπουργό ή από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο. Ούτε κάποιος εισαγγελέας κινήθηκε. Περιμένουν όλοι να ολοκληρωθούν τσάτρα-πάτρα οι διαγωνισμοί, έστω και με διαδοχικές παρατάσεις, και μετά να λειτουργήσει ο «πανδαμάτωρ χρόνος» που φέρνει τη λήθη. Να μη στενοχωρήσουν και τον πρόεδρο του ΣΕΒ...

«Γρυλίζει» χωρίς να μπορεί να «δαγκώσει»

Μόνο ως αγωνιώδης προσπάθεια να κερδίσει τη χαμένη δημοσιότητα και να δείξει ότι εξακολουθεί να παραμένει πολιτικά ισχυρός μπορεί να εξηγηθεί το αυτοκρατορικό ύφος με το οποίο απευθύνθηκε στο ΕΣΡ ο Νίκος Παππάς, «θυμίζοντάς» του ότι «οφείλει άμεσα να διεξάγει» τη διαγωνιστική διαδικασία για την αδειοδότηση των πανελλαδικής εμβέλειας τηλεοπτικών σταθμών και ζητά «όπως μας ορίσετε αναλυτικό χρονοδιάγραμμα των προγραμματισμένων ενεργειών για την ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας».

«Θυμίζει» ακόμα ότι «η Αρχή σας θα πρέπει να διατυπώσει τη σύμφωνη γνώμη της προκειμένου να εκδοθούν οι σχετικές υπουργικές αποφάσεις για τον καθορισμό τόσο του αριθμού των δημοπρατούμενων αδειών όσο και για την τιμή εκκίνησής τους» και καταλήγει: «Οπότε κρίνεται αναγκαίο να αποτελέσουν αντικείμενο άμεσης επεξεργασίας εκ μέρους σας τα ζητήματα αυτά», διότι η επίσπευση του διαγωνισμού κρίνεται επιτακτική».

Πριν λίγο καιρό, βέβαια, αμέσως μετά τη δημοσίευση της απόφασης του ΣτΕ, που έκρινε το νόμο του αντισυνταγματικό, ο Παππάς ισχυριζόταν το αντίθετο και ανακοίνωνε ότι θα πάρει νομοθετικές πρωτοβουλίες. Τώρα, απευθύνεται στο ΕΣΡ, αναγνωρίζοντας ότι χωρίς τη δική του σύμφωνη γνώμη ούτε ο αριθμός των αδειών μπορεί να καθοριστεί, ούτε η τιμή εκκίνησης, ούτε το χρονοδιάγραμμα του διαγωνισμού.

Εχει καμιά δυνατότητα να διατάξει το ΕΣΡ να κάνει οτιδήποτε; Να επιταχύνει τις διαδικασίες έστω; Καμιά απολύτως. Το ΕΣΡ είναι «ανεξάρτητη (λέμε τώρα) Αρχή». Τα μέλη του ορίζονται από τη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, με αυξημένη μάλιστα πλειοψηφία των 4/5. Μόνο αυτό το όργανο μπορεί να ασκήσει έλεγχο, να πάψει μέλη του ΕΣΡ και να τα αντικαταστήσει με άλλα.

Επομένως, το ΕΣΡ θα γράψει τις «διαταγές» του Παππά εκεί που δεν πιάνει μελάνι και θα κινηθεί με τους δικούς του «ρυθμούς», οι οποίοι καθορίζονται από το παρασκηνακό παιχνίδι που παίζεται ανάμεσα στους παλιούς καναλάρχες και σε εκείνους που θέλουν να προστεθούν στο «κλαμπ». Αν δεν λήξει η υπόθεση του ΔΟΛ, που αφορά άμεσα και το MEGA, δεν νομίζουμε ότι θα γίνει καμιά ουσιαστική κίνηση από την πλευρά του ΕΣΡ.

Όσο για το πολιτικό επίπεδο, τις εγγυήσεις δεν τις έδωσε ο Παππάς αλλά ο Βούτσης. Αυτός έκλεισε τη συμφωνία πρώτα με το ΠΑΣΟΚ και μετά και με τη ΝΔ και αυτός λογοδοτεί στα κόμματα της αντιπολίτευσης, τα οποία έχουν τη δυνατότητα να ξαναμπλοκάρουν τη διαδικασία. Πώς; Βάζοντας

ορισμένα μέλη του ΕΣΡ να παραιτηθούν και μπλοκάροντας στη Διάσκεψη των Προέδρων την αντικατάστασή τους, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να παρθεί οποιαδήποτε απόφαση για τις άδειες των καναλιών. Με την απόφαση του ΣτΕ, το μπλοκάρισμα απαγορεύει τη μεταβίβαση της αρμοδιότητας από το ΕΣΡ στον υπουργό, όπως είχε κάνει ο Παππάς με το νόμο του. Επομένως, μόνον ο Βούτσης μιλάει με την αντιπολίτευση και αυτός είναι που θα κλείσει τη συμφωνία για τον αριθμό των αδειών και την τιμή εκκίνησης. Ο Παππάς απλώς «γρυλίζει» χωρίς να μπορεί να «δαγκώσει», πικαρισμένος σφόδρα που από τα ψηλά βρέθηκε -χωρίς καν να τα καταλάβει- στα χαμηλά, έχοντας χρεώσει και το κόμμα του μ' ένα πολιτικό φιάσκο.

Συνέλαβαν τον Ερκάν στην Τουρκία

Ο Ερκάν, χρόνια πολιτικός πρόσφυγας στην Ελλάδα, μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης για τους Πολιτικούς Κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν, συνελήφθη στην πόλη Τέκιρνταγ της Τουρκίας. Από τις φωτογραφίες στα τουρκικά ΜΜΕ φαίνεται ότι τον έχουν τραυματίσει στο πόδι.

Σύμφωνα με τις διαρροές της τουρκικής Ασφάλειας, κατηγορείται ως μέλος του παράνομου ΔΗΚΡ-Σ (Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Κόμμα-Μέτωπο) και ως δράστης ένοπλης επίθεσης στα γραφεία του κυβερνώντος ΑΚΡ. Πρέπει να σημειωθεί η συμβολή και της ελληνικής Αντιτρομοκρατικής, που είχε συλλάβει το 2014 τον Ερκάν ως «τρο-

μοκράτη», για να αθωωθεί στη συνέχεια από το δικαστήριο. Η φωτογραφία που του τράβηξαν στην Αθήνα είναι αυτή που χρησιμοποίησε η τουρκική Ασφάλεια σε αφίσες που τοιχοκόλλησε σε διάφορες πόλεις, αναζητώντας ρουφιάνους.

Η αλληλεγγύη μας στον Ερκάν είναι αυτονόητη.

Φιλοσιωνιστικός καλπασμός

Ο Βούτσης, μετά το ταξίδι του στο Ισραήλ και τους εναγκαλισμούς του με τους υπεύθυνους του εγκληματικού σιωνιστικού μορφώματος, συναντήθηκε στη Βουλή με τον πρόεδρο του Παγκόσμιου Εβραϊκού Κογκρέσου (επειδή... «γλώττα λανθάνουσα τ' αληθή λέγει», στο δελτίο Τύπου της Βουλής αναφέρεται ως Παγκόσμιο Ισραηλινό Κογκρέσο), της ναυαρχίδας του σιωνισμού, τον οποίο και «ενημέρωσε για την επίσημη επίσκεψη που πραγματοποιήσει στο Ισραήλ την περασμένη εβδομάδα και ιδιαίτερα για τις συζητήσεις που είχε για θέματα αντισημιτισμού με επιστάγασμα την υπογραφή της Διακονοβουλευτικής Διακήρυξης για την καταπολέμηση του αντισημιτισμού και άλλων εγκλημάτων μίσους» (όχι, για εγκλήματα πολέμου, για τις μαζικές δολοφονίες αμάχων και παιδιών στη Γάζα, δεν υπέγραψαν κάτι).

Ο επικεφαλής του διεθνούς σιωνισμού, όπως με καμάρι ανακοίνωσε η Βουλή των Ελλήνων «εξέφρασε την χαρά του για την επίσκεψή του στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, δήλωσε ενήμερος για την επίσκεψη του κ. Βούτσης στο Ισραήλ, για την οποία -όπως τόνισε- **άκουσε καλά λόγια** και συμπλήρωσε: «Βρίσκομαι εδώ για να καταλάβω περισσότερα για το τι γίνεται στην Ελλάδα αυτόν τον καιρό και να μπορέσω να μεταφέρω σχετικά μηνύματα προς τις ΗΠΑ. **Εχω μάλιστα καλή σχέση με τον νέο Πρόεδρο των ΗΠΑ** και θα μπορούσα να του μεταφέρω μηνύματα που εσείς θα επιθυμούσατε...». Συνηθισμένα πράγματα για έναν σιωνιστή που έχει συνηθίσει να συμπεριφέρεται σαν νταβατζής («ο Τραμπ είναι κολλητός μου κι επειδή εσείς βοηθάτε το Ισραήλ, θα του πω δυο καλές κουβέντες»).

Παρών στη συνάντηση και ο πρώτος αντιπρόεδρος της Βουλής Τάσος Κουράκης. Ο φακός τον συνέλαβε να κοιτάει αλλού και με περίλυπο ύφος, αλλά αυτό μάλλον είναι ένα απατηλό φωτογραφικό παιχνίδι. Αν δεν ήθελε, μπορούσε να μην παρευρεθεί σ' αυτή την ελεεινή φιάτσα. Εχει κάμποσους αντιπρόεδρους η Βουλή, μπορούσε να πάει κάποιος άλλος. Όμως, έπρεπε να πάει ειδικά αυτός. Ο Κουράκης που στο παρελθόν, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν στην αντιπολίτευση, είχε στηρίξει εγγεγραμμένα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό (ήταν και επιβάτης στην πρώτη αποστολή του Free Gaza Movement, που κατέπλευσε στη Γάζα με δυο μετασκευασμένα ελληνικά καΐκια, τον Αύγουστο του 2008). Ο Κουράκης που τον Αύγουστο του 2012, όταν ο Τσίπρας διέκοπτε τις διακοπές του για να συναντηθεί με τον σιωνιστή πρόεδρο Σίμον Πέρες, ζητούσε σύγκληση της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ και διακήρυξε την κάθετη αντίθεσή του σ' αυτή την πολιτική. Έπρεπε να παρίσταται ειδικά αυτός σε ένδειξη έμπρακτης αυτοκριτικής και διαβεβαίωσης ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί στενό φίλο του σιωνισμού. Ετσι είναι η εξουσία. Εχει προσωπικό κόστος που οι εξουσιαστές το συνηθίζουν και σύντομα το μετατρέπουν στο αντίθετό του.

ΥΓ. Για το ρόλο που παίζει αυτό το διεθνές όργανο του σιωνισμού μπορείτε να ρίξετε μια ματιά στην ιστοσελίδα του (<http://www.worldjewishcongress.org>), αλλά και να αναζητήσετε πληροφορίες στο Διαδίκτυο.

Θα τους θυμόμαστε πάντοτε

Δημήτρης Πέτσας
1956 - 2005

Κωστής Νικηφοράκης
1950 - 2007

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Έχουμε πολλές φορές τονίσει ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι μια καπιταλιστική μπίζνα. Από τη στιγμή που οι προτεινόμενες αλλαγές δεν μπορούν να αυξήσουν σημαντικά τα φράγκα που «επενδύονται» σε αυτό, οι πιθανότητες να δούμε κάποια θεαματική αλλαγή στην σημερινή κατάσταση είναι ελάχιστες.

Ακόμη και αν δεχτούμε ότι τα play off θα δώσουν κάποιο ενδιαφέρον στη μάχη για την κατάκτηση του πρωταθλήματος και με την προϋπόθεση ότι η βαθμολογική διαφορά των διεκδικητών στην κανονική περίοδο θα είναι σε λογικά επίπεδα (στο φετινό πρωτάθλημα η διαφορά του Ολυμπιακού από τους υπόλοιπους διεκδικητές στον πρώτο γύρο θα έκανε περιττή τη διεξαγωγή των play off), η αύξηση των εσόδων από τα εισιτήρια δε θα μπορέσει να δώσει ουσιαστική οικονομική ανάσα στις ομάδες. Το πολύ-πολύ να καλύψουν τη χασούρα από το νέο τρόπο διανομής των τηλεοπτικών δικαιωμάτων, που θα είναι ευνοϊκότερος για τις μικρομεσαίες ομάδες.

Αν στα παραπάνω προσθέσουμε την απροθυμία Αλαφούζου και Μελισσανίδη να βάλουν το χέρι στην τσέπη και να κάνουν ουσιαστικές μεταγραφές, καταλαβαίνουμε ότι η κυριαρχία του Ολυμπιακού είναι πολύ δύσκολο να αλλάξει, άρα δε θα αλλάξει και το σημερινό status quo στο πρωτάθλημα. Όσον αφορά τις μικρομεσαίες ομάδες, τα οφέλη από την αλλαγή του τρόπου διανομής των τηλεοπτικών δικαιωμάτων το πιο πιθανό είναι να χρησιμοποιηθούν για να καλυφθούν τα λειτουργικά τους έξοδα και όχι για να γίνουν μεταγραφές και για να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητά τους, συνεπώς ούτε και από αυτό το «μέτωπο» μπορούμε να περιμένουμε αλλαγή της μίζερης σημερινής εικόνας. Όσο για τους άλλους στόχους της πρότασης, περί ισονομίας, βελτίωσης των αθλητικών εγκαταστάσεων, θέσπισης κανόνων, σεβασμού στον φιλάθλο, βελτίωση της αποδοχής του ποδοσφαίρου και εμπέδωση εμπιστοσύνης από την πλευρά των φιλάθλων, μπορούμε κάλλιστα να αναφωνήσουμε: το άλλο με τον Τοτό το ξέρετε;

Εν κατακλείδι, ο μοναδικός εφικτός στόχος της πρότασης είναι, με καθυστέρηση ενάμιση χρόνου, να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του συνδρομητικού καναλιού και να εξασφαλιστεί ότι η NOVA θα συνεχίσει να καλύπτει τηλεοπτικά το ελληνικό ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα. Μόνο τυχαίο δεν πρέπει να θεωρήσουμε το γεγονός ότι η πρόταση αναδιάρθρωσης ανακοινώθηκε ταυτόχρονα με την επίτευξη συμφωνίας ανάμεσα στη Λίγκα και τη NOVA, από την οποία κερδισμένο βγαίνει το συνδρομητικό κανάλι, αφού, αν και δέχτηκε να μην ενεργοποιήσει τις ρήτρες μείωσης του ποσού για τα τηλεοπτικά δικαιώματα, λόγω της καθυστερημένης έναρξης του πρωταθλήματος, θα εξοφλήσει τις ΠΑΕ σε δόσεις και όχι άμεσα, όπως ζητούσαν Παναθηναϊκός και ΑΕΚ.

Αποδέχονται πανηγυρικά αυτά που είχαν απορρίψει

Πρόταση για την αναδιάρθρωση του ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος έκανε στους εκπρόσωπους των ομάδων η αρμόδια επιτροπή της Super League και στο επόμενο ΔΣ της Λίγκας, που έχει προγραμματιστεί για τις 10 Φλεβάρη, αναμένεται η ψήφισή της. Πριν προχωρήσουμε στην παρουσίαση και το σχολιασμό όσων προτείνονται για να βγει -υποτίθεται- από το σημερινό αδιέξοδο το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, αξίζει μια αναφορά στην εισηγητική έκθεση που συνοδεύει τις προτεινόμενες αλλαγές.

Σύμφωνα με την έκθεση, ο βασικός στόχος της αναδιάρθρωσης είναι να σταματήσουν τα φαινόμενα ευτελισμού και να μη συνεχιστεί η περαιτέρω απαξίωση του ελληνικού ποδοσφαίρου. Για να επιτευχθεί ο συγκεκριμένος στόχος θα πρέπει να είναι επιτυχής η προσπάθεια επίτευξης μιας σειράς επιμέρους στόχων, οι οποίοι αφορούν στην επικαιροποίηση και την εφαρμογή συγκεκριμένων κανόνων για τη διεξαγωγή του πρωταθλήματος, στη βελτίωση της ποιότητας και του θεάματος που προσφέρουν οι ομάδες, στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας και του ενδιαφέροντος, στην εμπέδωση της εμπιστοσύνης των φιλάθλων στο ποδόσφαιρο και στην επιστροφή τους στα γήπεδα, στην εφαρμογή στην πράξη καθεστώτος ισονομίας και ίσης μεταχείρισης των ομάδων.

Για την επίτευξη του βασικού και των επιμέρους στόχων της πρότασης, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, θα πρέπει να αντιμετωπιστούν μια σειρά ενδογενείς και εξωγενείς παράγοντες, που έχουν συμβάλει στη διαμόρφωση της σημερινής απαξιωτικής εικόνας του ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος. Ως παράγοντες απαξίωσης αναφέρονται η οικονομική κρίση, που έχει μειώσει τις «επενδύσεις» στο ποδόσφαιρο, η δραματική μείωση των εσόδων των ομάδων, που απειλεί τη βιωσιμότητά τους, η αύξηση των λειτουργικών εξόδων των ΠΑΕ, η

μειωμένη προσέλευση θεατών στα γήπεδα, οι υποβαθμισμένες γηπεδικές εγκαταστάσεις, η έλλειψη ανταγωνισμού και ενδιαφέροντος και η συνεχής υποχώρηση της Ελλάδας στο σύστημα κατάταξης της ΟΥΕΦΑ, που έχει ως συνέπεια τη μείωση των ελληνικών ομάδων στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και την απώλεια προνομίων (π.χ. απευθείας συμμετοχή στουςμίλους του Champions League).

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, η πρόταση προς το ΔΣ της Λίγκας αφορά στη μείωση του αριθμού των ομάδων στα πρωταθλήματα της Super League και της Football League, στη θέσπιση play off για την ανάδειξη του πρωταθλητή και play out για τις ομάδες που θα υποβιβαστούν και στην αλλαγή του τρόπου διανομής των τηλεοπτικών εσόδων στις ομάδες, με τις προτεινόμενες αλλαγές να ισχύουν από την αγωνιστική σεζόν 2018-19. Αναλυτικότερα, από τη σεζόν 2018-19 οι ομάδες της Super League μειώνονται σε 14 από 16, προκειμένου να μειωθεί η αγωνιστική «ψαλίδα» ανάμεσά τους και να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα του πρωταθλήματος. Επιπλέον, οι ομάδες από την 1η έως την 4η θέση του βαθμολογικού πίνακα θα αγωνίζονται μεταξύ τους, εντός και εκτός έδρας, σε ένα μίνι πρωτάθλημα 6 αγωνιστικών, μεταφέροντας αυτούσιους τους βαθμούς της κανονικής περιόδου, με στόχο την αύξηση του ενδιαφέροντος και τη διεξαγωγή σημαντικών αγώνων που θα προσελκύσουν τους φιλάθλους.

Όσον αφορά τα τηλεοπτικά δικαιώματα, η πρόταση θεωρεί ότι θα πρέπει να συνεχιστεί το καθεστώς της κεντρικής διαχείρισης και να μην υπάρχουν επιμέρους συμφωνίες κάθε ομάδας με το κανάλι που θα αναλάβει την τηλεοπτική κάλυψη του πρωταθλήματος, προτείνεται όμως ένα διαφορετικό σύστημα διανομής των εσόδων σε κάθε ομάδα. Με βάση τη γενική παραδοχή ότι «χωρίς κεντρική διαχείριση δεν υπάρχει

πρωτάθλημα, χωρίς τους τέσσερις μεγάλους δεν υπάρχει κεντρική διαχείριση και χωρίς τους μικρούς δεν υπάρχει πρωτάθλημα», η πρόταση αναδιανομής συνοψίζεται ως εξής: το 40% μοιράζεται ισομερώς στις ομάδες, το 30% κατανέμεται σύμφωνα με τη βαθμολογική τους κατάταξη (υπάρχει εναλλακτική πρόταση για κατανομή 13-17% για τον πρώτο γύρο του πρωταθλήματος και 17-20% για τον δεύτερο γύρο), το 13% θα διανέμεται στους τέσσερις μεγάλους (Ολυμπιακός 4%, Παναθηναϊκός, ΑΕΚ, ΠΑΟΚ από 3%) και το 17% στις υπόλοιπες δέκα ομάδες, με βάση μια σειρά κριτήρια, όπως η καλύτερη επίθεση, ο αριθμός ελλήνων ποδοσφαιριστών με περισσότερες από 15 συμμετοχές στο πρωτάθλημα, ο αριθμός γηγενών (από τις ακαδημίες) ποδοσφαιριστών με περισσότερες από επτά συμμετοχές κτλ.

Ενα πρώτο σχόλιο για την πρόταση είναι ότι οι ομάδες της Super League είναι έτοιμες να υιοθετήσουν μετά βαιών και κλάδων τις αλλαγές που είχαν απορρίψει κατηγορηματικά πριν από ενάμιση χρόνο! Το καλοκαίρι του 2016, ενόψει της διαπραγματεύσεως για τα τηλεοπτικά δικαιώματα, το συνδρομητικό κανάλι NOVA είχε προτείνει τις συγκεκριμένες αλλαγές, που αναμένεται να ψηφίσει το ΔΣ της Λίγκας, οι οποίες τότε είχαν απορριφθεί. Αυτό αποδεικνύει, εκτός των άλλων, την έλλειψη σχεδιασμού και την προχειρότητα με την οποία αντιμετωπίζουν τα θέματα λειτουργίας και οργάνωσης του πρωταθλήματος οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ποδοσφαίρου, αφού τα δεδομένα από το καλοκαίρι του '16 μέχρι σήμερα δεν έχουν αλλάξει δραματικά, ώστε να δικαιολογείται η θεαματική στροφή της Λίγκας. Απλά επιβεβαιώνεται ότι η λογική της αρπαχτής είναι αυτή που κυριαρχεί στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Ενα δεύτερο σχόλιο είναι ότι οι προτεινόμενες αλλαγές δεν αντιμετωπίζουν στην ουσία τους βασικούς παράγοντες που, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση που τις συνοδεύει, είναι υπεύθυνοι για τη σημερινή κατάσταση του ευτελισμού και της απαξίωσης που παρουσιάζει το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Επί της ουσίας, μόνο η θέσπιση των play off, μέσω της οποίας μπορεί να αυξηθεί το ενδιαφέρον για την ανάδειξη του πρωταθλητή, μπορεί να συμβάλει στην προσπάθεια βελτίωσης της εικόνας του πρωταθλήματος.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΑΤΙΛΑ ΤΙΛ

Δολοφονικά αμαξίδια

Συνήθως, όταν ανάπηροι πρωταγωνιστούν στον κινηματογράφο, έχουμε να κάνουμε ή με μια ταινία οίκτου ή με μια ταινία που αναδεικνύει την ηρωική πλευρά των ατόμων αυτών. Πολύ σπάνια, έχουμε σκηνές στις οποίες οι ανάπηροι προσεγγίζονται χωρίς ταμπού, με κωμική ή και αυτοσαρκαστική διάθεση, και ακόμα πιο σπάνια τους δίνονται αρνητικά χαρακτηριστικά ή παίζουν ρόλους αντιηρώων. Ο Ατίλα Τιλ από την Ουγγαρία ξεπερνά αυτόν τον άγραφο νόμο απεικόνισης των ανάπηρων. Με πολύ μαύρο

χιούμορ και αυτοσαρκαστική διάθεση υπενθυμίζει ότι οι ανάπηροι άνθρωποι είναι πρώτα άνθρωποι, με τις αντιφάσεις τους, τα στραβά τους, τις δυσκολίες τους, τις ανάγκες τους κτλ. κι έπειτα ανάπηροι, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάζει και μια πολύ ευαίσθητη και τρυφερή πλευρά. Ίσως γι' αυτό και ο πρωτότυπος τίτλος (η μετάφραση του οποίου είναι «Καθαρή Καρδιά») είναι πιο κοντά στις προθέσεις του σκηνοθέτη από τον αγγλικό και κατ' επέκταση τον ελληνικό τίτλο.

Ο πρωταγωνιστής της ταινίας, ο κυνικός Ρουπάζοφ, ένας πυροσβέστης που καθηλώθηκε σε αμαξίδιο μετά από μια δύσκολη επιχείρηση, χρησιμοποιεί δυο νεαρούς ανάπηρους δείχνοντάς τους μια διαφορετική προοπτική στη ζωή τους. Μαζί συστήνουν μια συμμορία και αναλαμβάνουν δύσκολες υποθέσεις.

Η ταινία κέρδισε τον Χρυσό Αλέξανδρο στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης το 2016, ενώ οι τρεις πρωταγωνιστές μοιράστηκαν τον Βραβείο Ερμηνείας στο ίδιο φεστιβάλ.

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εβδομάδα Καναδικού Κινηματογράφου

Με αφορμή την συμπλήρωση 150 χρόνων από την ίδρυση του Καναδά (1867-2017) αλλά και τα 75 χρόνια από την έναρξη των διπλωματικών σχέσεων με την Ελλάδα (1942-2017), διοργανώνεται στην ΤεΑ αφιέρωμα στο σύγχρονο καναδικό κινηματογράφο, από την Πέμπτη 2 Φλεβάρη έως την Τετάρτη 9 Φλεβάρη. Το αφιέρωμα περιλαμβάνει έντεκα ταινίες πρόσφατης παραγωγής (2014-2016), κάποιες από τις οποίες δεν έχουν εξασφαλίσει διανομή στην Ελλάδα, ενώ άλλες έχουν κάνει πρεμιέρα σε διεθνή φεστιβάλ.

Στόχος του αφιερώματος -σύμφωνα πάντα με το δελτίο Τύπου- είναι «να αναδείξει το στοιχείο της πολυπολιτισμικότητας, θεμελιώδες χαρακτηριστικό της διγλωσσης αυτής χώρας όπου συνυπάρχει το νέο με το παλιό, η γαλλική με την αγγλική κουλτούρα, οι γηγενείς πληθυσμοί με τους μετανάστες» και κάποιες βασικές αξίες, όπως «η αποδοχή της διαφορετικότητας, η ελευθερία του λόγου, ο σεβασμός στο φυσικό περιβάλλον, η ανάδειξη της κουλτούρας των μειονοτήτων, η ενθάρρυνση της δημιουργικότητας απ' όπου κι αν προέρχεται». Η Εβδομάδα Καναδικού Κινηματογράφου αποτελεί την εναρκτήρια εκδήλωση των επετειακών εκδηλώσεων που έχουν προγραμματιστεί για το 2017.

Τις ταινίες δεν τις έχουμε δει, όμως είναι τουλάχιστον προκλητική η προώθηση του αφιερώματος με όσα παραθέσαμε παραπάνω, ειδικά σήμερα, που οι καναδικοί μεταναστευτικοί νόμοι αλλάζουν προς το χειρότερο. Αναλυτικά το πρόγραμμα υπάρχει στην ιστοσελίδα της Ταινιοθήκης tainiothiki.gr.

Ελένη Π.

Μια μέρα, ένα πρωί, του Αλέξη η φυγή, με το διαστημόπλοιο θα γίνει απ' τη Βουλή.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Το πιο ακριβό στον άνθρωπο είναι η ζωή. Αυτή του δίνεται μια φορά και πρέπει να τη ζήσει κανείς έτσι που να μην τον βασανίζει ο πόνος για τα χρόνια που έζησε, για να μην τον καίει η ντροπή για το πρόστυχο και το τιποτένιο και να μπορέσει πεθαίνοντας να πει: Ολη μου τη ζωή, όλες μου τις δυνάμεις τις έδωσα στο πιο ωραίο ιδανικό του κόσμου - στον αγώνα για την απελευθέρωση της ανθρωπότητας.

► Απαγορεύομεν και διατάσσομεν. 'Η dura lex sed lex. Το κύριο άρθρο της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ (1.2.2017). ΚΑΙ κοινωνικός αυτοματισμός: «Η στάση τους τώρα και στο παρελθόν δείχνει ότι αδιαφορούν για την ταλαιπωρία και το κόστος που προκαλούν στους άλλους πολίτες και στην οικονομία». Ενοχοι αυτήν την φορά οι αγρότες.

► Τρεις (τουλάχιστον) θάνατοι προσφύγων και το «σφυρίζει κλέφτικα» της συγκυβέρνησης συνεχίζεται...

► Σενάρια της δραχμής, δεν μας μαγειρί!

► Ε, να μην πάρει μια συνέντευξη από τον (πάλαι ποτέ ευρωρεβιζιονιστή και νυν αρθρογράφο της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ) Π. Μπουκάλα; Οι καλές σχέσεις χρειάζονται...

► A Whiter Shade of Pale.

► Ο τυπογράφος του δαιμονίου παραποίησε την βρετανική πόλη του Λέστερ.

► Και δεν υπάρχουν και εθνικές ντόπες για να νανουριστεί το πόπολο...

► «Ζητήματα ένοπλης πάλης» - άρθρο, μαντέψτε πού δημοσιεύτηκε.

► Να πούμε ότι δεν μας προκάλεσε καμμία έκπληξη η είδηση για στρατιωτική βοήθεια με την μορφή τεθωρακισμένων στις «Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις» (SDF), στις οποίες συμμετέχουν και μαχητές του YPG (κατά την Αγκυρα «τρομοκρατική οργάνωση»).

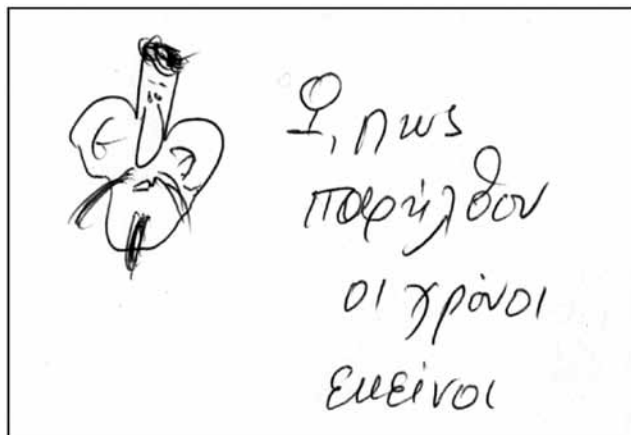
► Λέτε τα αγροτικά μπλόκα να μετατραπούν σε «άλλες μορφές πάλης» ώστε να κλιμακωθεί ο (δικαιος οπωσδήποτε) αγώνας των αγροτών;

► Πώς διάολο να λειτουργήσει ο OKANA με απολύσεις;

► Ξέραμε πως η Ο21 έχει σαν θρησκεία την ΑΕΚ. Τώρα προστέθηκε και η... μονή Εσφιγμένου (πατρίς-γατούλης-οικογένεια). Αχ! αυτός ο δικέφαλος αετός (που υπάρχει και στο σάιτ των Εσφιγμεναιών).

Πάντως ο γατούλης, όταν έκοψε την πίτα, είπε μόνο: «είμαι σίγουρος ότι θα κατακτήσουμε το κύπελλο όπως και πέρυσι και ότι θα πάμε στα πλέι οφ για να παίξουμε για Ευρώπη και έξοδο στο Champions League». Το γήπεδο το... ξέχασε!

► Επίσκεψη Τσίπρα στη Σερ-

Ριχάρδος ο Τριαντάφυλλος

βία: Ελλάς - Σερβία - NATO - Συμμαχία;

► Μόριασε Τσίπρα να διαβώ.

► If I were a rich man («Βιολιστής στη στέγη»).

► Μετράμε τις δεσμεύσεις (και τελειωμό δεν έχουν...). Τσίπρας: «Η αξιολόγηση θα κλείσει χωρίς υποχωρήσεις σε θέματα αρχών» - πώς λέμε αρχή δια δεσμεύσεις.

► 831.000 τα φράγκα (ευρώ) που μάσησε η Φιγόν από αργομισθίες.

► Δάνεια κομμάτων και ΜΜΕ (κατομύργια, όχι παιξε-γέλασε).

► «Δώσαμε μάχη με τους θεσμούς για να το εφαρμόσουμε (σ.σ. το «κοινωνικό εισόδημα

αλληλεγγύης») από φέτος». Ταύτα έφα η υπουργός Γεμιστών κ. Θεανώ Φωτίου. Μαχέστηκαν, δηλαδή, άλλη μια φορά οι συγκυβερνώντες.

► Μπορεί «σε καμμία περίπτωση να μην είναι νόμιμο» το να δίνονται κουπόνια στους εργαζόμενους έναντι μέρους των μισθολογικών αποδοχών τους (γ.γ. Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, Νάσος Ηλιόπουλος), όμως είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι που θα βάλουν τη σφραγίδα τους για να μην ισχύσει, μια κι έξω, αυτή η ξεφτίλα.

► «Πολιτική αλλαγή» - Κούλης. Φοβερή διατύπωση...

► My Woman from Tokyo.

► Προκλητικότατος σε άρθρο του στην ΑΥΓΗ (31.1.2017,

► Αν - λέω αν...

αν όλα δε συνέβαιναν τόσο νωρίς η αποβολή σου απ' το Γυμνάσιο στην Ε' τάξη, μετά Χαϊδάρη, Αι-Στράτης, Μακρονήσι, Ιτζεδίν, αν στα 42 σου δεν ήσουν με σπονδυλοαρθρίτιδα ύστερα από τα είκοσι χρόνια της φυλακής με δυο διαγραφές στην πλάτη σου, μια δήλωση αποκήρυξης όταν σ' απομονώσαν στο Ψυχιατρείο αν - σήμερα λογιστής σ' ένα κατάστημα εδωδίων-άχρηστος πια για όλους, στιμμένο λεμόνι, ξοφλημένη περίπτωση, με ιδέες από καιρό ξεπερασμένες αν - λέω αν...

με λίγη καλή θέληση ερχόνταν όλα κάπως διαφορετικά ή από μια τυχαία σύμπτωση, όπως σε τόσους και τόσους συμμαθητές, φίλους, συντρόφους - δε λέω αβρόχοις ποσί αλλά αν...

(Φτάνει. Μ' αυτά δε γράφονται τα ποιήματα. Μην επιμένεις.

Αλλον αέρα θέλουν για ν' αρέσουν, άλλη «μετουσίωση». Το παραρίζαμε στη θεματογραφία).

Μ. Αναγνωστάκης, «If...»

avgi.gr/article/10811/7857387/ti-mporei-na-ginei-se-dyo-chronia-poy-den-ginotan-gia-merikes-dekaeties).

► Αλ. Χαρίσης (από δήλωση στα Ιωάννινα): «Το πρόγραμμα που εφαρμόζει η κυβέρνηση εξασφαλίζει πολύ πιο ήπια προσαρμογή» - πώς λέμε «τον ήπιαμε», «στην αρχή μας μπήκε λίγο» κτλ.

► «Baal»: Μπρεχτ - Σλέντορφ - Φασμπίντερ. Echt!

► Επιτέλους! «Πρωταθλητές Ευρώπης οι Έλληνες με ανεργία 23%» - Μετά το «τιμημένο» 1987, οι άνεργοι (ξανα)ζούν στιγμές δόξας.

► «Οι εργαζόμενοι του ομίλου ΔΟΛ αποφάσισαν να αντισταθούν και να συνεχίσουν να εργάζονται τη Δευτέρα και την Τρίτη, χωρίς να έχουν καμία εγγύηση ότι θα πληρωθούν». Από την ανακοίνωση της Διεθνούς Ομοσπονδίας Δημοσιογράφων και της Ευρωπαϊκής Ο.Δ.

► Αυτός και η Πηνελόπη του (καθόλου Οδυσσέας, όμως...).

► Σημειώστε το: «Το χαμηλό κοινωνικό-οικονομικό επίπεδο μειώνει το προσδόκιμο ζωής» - (tonima.gr/society/article/?aid=860152).

► Φωτιά και αντιφέγγισμα.

► Και εις έτη πολλά.

► Ο Βούτσης είναι παλιά τάναπου και το κατάπτε αμάσητο το tsakalotto. Διότι όταν το tsakalotto σπούδαζε στις Ευρώπες, ο Βούτσης έφτιαχνε και διέλυε δύο φράξεις την εβδομάδα. Ξεσκολισμένη ευρωρεβιζιόνα...

► «Το Πόρισμα της Εξεταστικής Επιτροπής βρίσκεται στη δικαιοσύνη και αυτή είναι που θα κρίνει αν υπάρχουν ποινικές ευθύνες πολιτικών προσώπων. Αυτή είναι που θα κρίνει αν υπάρχει εμπλοκή προσώπων που εμπίπτουν στον νόμο περί ευθύνες Υπουργών» - Τσίπρας στη Βουλή. Κι εμείς που νομίζαμε ότι τις ποινικές ευθύνες πολιτικών προσώπων τις βρίσκουν οι προανακριτικές επιτροπές της Βουλής!

► Αφού η πλειοψηφία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ στην Εξεταστική έκρινε ότι δεν προκύπτουν ποινικές ευθύνες πολιτικών προσώπων, πώς μπορεί να κρίνουν διαφορετικά οι δικαστικές αρχές, που δεν έχουν δικαίωμα να ερευνήσουν τους πολιτικούς;

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

15 ΧΡΟΝΙΑ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ 7 ΧΡΟΝΙΑ ΟΜΗΡΟΣ...

...«Η κυβέρνηση αυτή που θέλει να λέγεται αριστερή θέτει ως απαραίτητη προϋπόθεση, σε ό,τι με αφορά, την αποκήρυξη των ιδεών μου. Ζητά να υπογράψω δήλωση μετάνοιας. Όμως αυτό το τίμημα δεν μπορώ να το καταβάλω. Είμαι πολύ μικρός για να διαπράξω τόσο τεράστια ατιμία απέναντι στην επαναστατική μνήμη. Θα ήταν δειλία, ποταπότητα να κηλιδώσω τη μικρή προσωπική μου ιστορία με μια τέτοια ταπεινή πράξη»

Τετάρτη 1 Φλεβάρη
19:00 - ΑΣΟΕΕ ΑΜΦ. Χ

Παρέμβαση του Δ. Κουφοντίνα

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Συμμετέχουν - Παρεμβαίνουν: Νομικοί, πανεπιστημιακοί, δημοσιογράφοι και πολιτικές συλλογικότητες

◆ Η εκδήλωση αλληλεγγύης στον Δημήτρη Κουφοντίνα, με αιχμή την άδεια που εστειλικά αρνούνται να του δώσουν, απαιτώντας απ' αυτόν να υπογράψει δήλωση μετάνοιας, εκδήλωση που δεν έγινε στη Νομική τον περασμένο Δεκέμβριο, καθώς η Κοσμητεία έκλεισε τη σχολή κι όταν την άνοιξαν οι φοιτητές, η κυβέρνηση έστειλε τα ΜΑΤ να την περικυκλώσουν απαγορεύοντας την πρόσβαση, έγινε τελικά την περασμένη Τετάρτη σε αμφιθέατρο της ΑΣΟΕΕ. Ο Δ. Κουφοντίνας έκανε τηλεφωνική παρέμβαση, στην οποία εξέθεσε με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο τις απόψεις του. Κατήγγειλε την πολιτική των κυβερνήσεων. Και της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, φυσικά. Συνέδεσε το ειδικό καθεστώς που έχει επιβληθεί στους πολιτικούς κρατούμενους με τη γενικότερη πολιτική των Μνημονίων, της υποταγής στους ιμπεριαλιστές δανειστές, της αμερικανοδουλείας. Και επανέλαβε ότι δεν προτίθεται να εξευτελίσει τους αγώνες του και την επαναστατική του τιμή υπογράφοντας μια ατιμωτική δήλωση μετάνοιας. Φυσικά, ξεκαθάρισε ότι την άδεια θα εξακολουθήσει να τη διεκδικεί, γιατί είναι δικαίωμα που δεν αφορά μόνο τον ίδιο, ούτε μόνο τους επαναστάτες πολιτικούς κρατούμενους, αλλά το σύνολο των κρατούμενων. Μήνυμα έστειλε ο Χρήστος Τσιγαριδής, που η κατάσταση της υγείας του δεν του επέτρεψε να παρευρεθεί. Το μήνυμα διάβασε ο Πέτρος Γιώτης, που παρουςίασε επιγραμματικά και μερικές σκέψεις της οργάνωσής μας.

1. Είναι κοινός τόπος ότι στους πολιτικούς κρατούμενους έχει επιβληθεί ένα καθεστώς εξαίρεσης, που ξεκίνησε από το 2002 και συνεχίζεται αδιάλειπτα μέχρι σήμερα. Η άρνηση χορήγησης άδειας στον Δ. Κουφοντίνα (και όχι μόνο) αποτελεί έκφραση αυτού του καθεστώτος εξαίρεσης και είναι ζήτημα πολιτικό, όχι νομικό. Αν το 2002 μιλούσαμε για το έγκλημα του «Ευαγγελισμού» σε βάρος του Σάββα Ξηρού, το 2017 πρέπει να μιλάμε για το έγκλημα του «Παίδων». Το ανήλικο παιδί της Πόλας Ρούπα και του Νίκου Μαζιώτη εγκλείστηκε σε ψυχιατρική κλινική, με σκοπό να ανακριθεί από ειδικούς, μήπως και του αποσπάσουν κάποια χρήσιμη πληροφορία.

2. Το αστικό στρατόπεδο είναι «μπετόν αρμέ». Από την Ακροδεξιά μέχρι την Αριστερά της αστικής πολιτικής. Οι αυταπάτες ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα ακολουθούσε άλλη πολιτική έκαναν τη δική τους ζημιά στο όποιο κίνημα αλληλεγγύης. Δε θα μπορούσε να περιμένει κανείς τίποτα διαφορετικό από αυτούς που διαχειρίστηκαν τις τύχες του ελληνικού καπιταλισμού με την ίδια βάρβαρη αποφασιστικότητα όπως και οι προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις.

3. Σ' ένα πολιτικό ζήτημα η απάντηση πρέπει να είναι πολιτική. Χώρος αναφοράς για το κίνημα αλληλεγγύης δεν πρέπει να είναι η αστική διάνοηση, που έχει βουλωμένα τ' αυτιά της, γιατί υπηρετεί αυτό το καθεστώς και τρέφεται απ' αυτό. Χώρος αναφοράς πρέπει να είναι ο ελληνικός λαός. Γι' αυτό και δε χωρούν ιδεολογικές κουτοπονηρίες και πολιτική σπέκουλα. Η δράση της 17N υπήρξε πολιτική και κοινωνικά νόμιμη. Ο Κουφοντίνας δεν είναι «ο σύντροφος που έκανε λάθος», αλλά ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΕΜΑΣ. Αυτό πρέπει να κάνουμε κτήμα του ελληνικού λαού.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Στις 2 Φλεβάρη, συμπληρώθηκαν 74 χρόνια από τη νίκη του σοβιετικού Κόκκινου Στρατού στη «μάχη του Στάλινγκραντ», όπως πολιτογραφήθηκαν οι πολεμικές επιχειρήσεις ανάμεσα στη ναζιστική Βέρμαχτ και τους συμμάχους της, από τη μια, και στον Κόκκινο Στρατό, από την άλλη, που άρχισαν στις 17 Ιούλη του 1942 και ολοκληρώθηκαν στις 2 Φλεβάρη του 1943, με την παράδοση των υπολειμμάτων της ναζιστικής όης στρατιάς και του

εισβολέα. Κέρδιζαν και έχαναν μέτρα, υποχωρούσαν αναγκαστικά αλλά ταχύτατα αντεπιτίθεντο. Τα εργοστάσια «Κόκκινος Οκτώβρης» και «Οδοφράγματα», καμάρια της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, έγιναν θέατρα των πιο σκληρών συγκρούσεων. Στις 5 Νοέμβρη, το Σοβιέτ Αντιπροσώπων των Εργαζομένων γιόρτασε την 25η επέτειο της Οκτωβριανής Επανάστασης σε ένα από τα ναυπηγεία της πόλης. Ο στρατηγός Σουμίλοφ, διοικητής της 64ης Στρα-

Νίκη στο Στάλινγκραντ

Όταν η ηθικοπολιτική ενότητα του σοβιετικού λαού συνέτριβε τη ναζιστική πολεμική μηχανή

επικεφαλής της στρατιάρχη Φον Πάουλους.

Έχουν γραφεί τόμοι γι' αυτή τη μάχη και τα διαδοχικά επεισόδιά της δεν μπορούν ούτε επιγραμματικά να αναφερθούν σ' ένα σύντομο επετειακό αφιέρωμα. Ήταν μια από τις φονικότερες μάχες του Β' παγκόσμιου πολέμου (800.000 νεκρούς και τραυματίες οι Γερμανοί και οι σύμμαχοί τους - 478.741 νεκρούς και 650.000 τραυματίες, στρατιώτες και πολίτες οι σοβιετικοί). Και βέβαια, ήταν η μάχη-καμπή στον πόλεμο. Ο σοβιετικός Κόκκινος Στρατός πήρε την πρωτοβουλία των επιχειρήσεων και έκτοτε δεν την ξαναέχασε ποτέ, μέχρι που ύψωσε την κόκκινη σημαία με το σφυροδρέπανο στον τρούλο του Ράιχσταγκ.

Ο στόχος του Χίτλερ δεν ήταν μόνο συμβολικός: να καταλάβει την πόλη που έφερε το όνομα του ηγέτη των μπολσεβίκων και της Σοβιετικής Ενωσης. Ήταν υπολογιστικός από την άποψη του πολέμου: θα άνοιγε δρόμο προς τα πετρέλαια του Καυκάσου. Για τον ίδιο λόγο,

η σοβιετική ηγεσία αποφάσισε να κρατήσει πάση θυσία το Στάλινγκραντ. Και τα κατάφερε χωρίς για καιρό να έχει τη στρατιωτική υπεροχή, χάρη στο πραγματικά μεγαλοφυές πολεμικό σχέδιο που κατέστρωσαν οι Στάλιν και Βασιλιέφσκι με τους επιτελείς τους, αλλά κυρίως χάρη στον ηρωισμό που επέδειξαν οι στρατιώτες του Κόκκινου Στρατού και οι πολίτες κάτοικοι του Στάλινγκραντ, εργάτες στην πλειοψηφία τους.

Μπορεί κανείς να πει, χωρίς τον κίνδυνο να κάνει λάθος, ότι η μάχη του Στάλινγκραντ υπήρξε η κορυφαία απόδειξη του σταλινικού στρατιωτικού δόγματος, σύμφωνα με το οποίο αποφασιστικός παράγοντας για την έκβαση ενός πολέμου είναι η ηθικοπολιτική ενότητα λαού και στρατού και η ισχύς των μετόπισθεν που αυτή εξασφαλίζει.

Στις 5 Οκτώβρη του 1942, ο Στάλιν έστειλε στο στρατηγό Γιερόμινκο το εξής μήνυμα: «Ο αντίπαλος μπορεί να περικυκλώσει την 62η, την 64η και άλλες στρατιές αν καταλάβει το

κέντρο και περάσει τον Βόλγα. Ο εχθρός μπορεί να το κάνει αυτό καθώς κατέχει διασταυρώσεις και στα βόρεια, και στο κέντρο και στα νότια του Στάλινγκραντ. Για να αποτραπεί αυτή η πιθανότητα, πρέπει να απωθήσετε τον αντίπαλο και να καταλάβετε τα σπίτια και τους δρόμους που πήρε από Εσάς. Για να γίνει αυτό πρέπει να μετατρέψετε το κάθε σπίτι και την κάθε γειτονιά σε οχυρά. Απαιτώ από Εσάς να λάβετε όλα τα κατάλληλα μέτρα για την άμυνα του Στάλινγκραντ. Το Στάλινγκραντ δεν πρέπει να παραδοθεί στον αντίπαλο, ενώ οι περιοχές που κατέλαβε πρέπει να απελευθερωθούν».

Από εκείνη τη μέρα, ανάμεσα στους στρατιώτες που πολέμουσαν και στους εργάτες που τους συνέδραμαν, ένα σύνθημα μεταδιδόταν από στόμα σε στόμα: «**Δεν υπάρχει γιγ για μας πέρα από τον Βόλγα.**»

Δρόμο με δρόμο, πολυκατοικία με πολυκατοικία, σπίτι με σπίτι, καμιά φορά και δωμάτιο με δωμάτιο, οι σοβιετικοί μαχητές αντιμετώπιζαν τον ναζί

τιάς, πήρε το λόγο για να εξάρει τη βοήθεια των πολιτών στην άμυνα του Στάλινγκραντ, στην οποία μαζί με τους στρατιώτες συμμετείχαν 75.000 εργάτες, μηχανικοί, αγρότες και νεολαίοι.

Στις 19 Νοέμβρη του 1942, ο Στάλιν έδωσε την εντολή να ξεκινήσει η επιχείρηση «Ουρανός», το σχέδιο της οποίας είχαν ετοιμάσει οι Ζούκοφ και Βασιλιέφσκι. Οι Γερμανοί σύντομα εγκλωβίστηκαν και μέσα σε μια περιοχή λίγων τετραγωνικών χιλιομέτρων βρέθηκαν περικυκλωμένοι 250.000 στρατιώτες. Οι Σοβιετικοί τους ζήτησαν να παραδοθούν, όμως η διαταγή του Χίτλερ ήταν επίθεση μέχρις εσχάτων. Η προσπάθεια της Λουφτβάφε να τους ανεφοδιάσει από αέρος κατέληξε στη συντριβή 490 αεροπλάνων. Στις 2 Φλεβάρη του 1943, ο στρατάρχης πλέον Φον Πάουλους περικυκλώθηκε στο αρχηγείο του και αναγκάστηκε να παραδοθεί. Ο πόλεμος είχε κριθεί. Ήταν ζήτημα χρόνου να ολοκληρωθεί ο σοβιετικός θρίαμβος μέσα στο Βερολίνο.

βαθύ κόκκινο

Υστερική προπαγάνδα για στιγμιαία κέρδη

Οποιος παρακολούθησε τα δελτία ειδήσεων της κρατικής τηλεόρασης το περασμένο Σαββατοκύριακο δεν μπορεί να μη θυμήθηκε την αλήστου μνήμης ΥΕΝΕΔ. Η προπαγάνδα είχε ως στόχο να περάσει στα μυαλά των Ελλήνων ότι στη Λισαβόνα, όπου έγινε η 2η Σύνοδος των Μεσογειακών/Νότιων Χωρών της ΕΕ (η 1η είχε γίνει στην Αθήνα), διαμορφώθηκε ένα πανίσχυρο μέτωπο υπέρ της ελληνικής κυβέρνησης σε σχέση με την ανοιχτή διαπραγμάτευση με τους δανειστές.

Κι όλ' αυτά επειδή στη διακήρυξη περιλήφθηκε η εξής παράγραφος: «*Ενθαρρύνουμε την έγκαιρη και επιτυχή ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης του ελληνικού προγράμματος στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού κεκτημένου, με πλήρη σεβασμό των δημοκρατικών και συνταγματικών αξιών, προς το συμφέρον ολόκληρης της ζώνης του ευρώ.*»

Ακόμα και ο «κακός» Σόιμπλε δε θα είχε κανένα πρόβλημα να υπογράψει αυτή την παράγραφο. Είναι τόσο γενική και τόσο ανούσια ώστε να τους χωράει όλους. Την ψήφισε, άλλωστε, και ο δεξιός Ραχόι, ένας από τους πιο στενούς συμμάχους των Μέρκελ-Σόιμπλε στην Ευρώπη.

Για εκείνους που προσπαθούν να αντιπαραθέσουν αυτή την παράγραφο στις αποφάσεις του Eurogroup αρκεί ένα απλό ερώτημα: γιατί οι υπουργοί Οικονομικών των χωρών που πήραν μέρος στη Διάσκεψη ψήφισαν μαζί με τον Σόιμπλε (μαζί και ο Τσακαλώτος, για να μην ξεχνιόμαστε) την απόφαση του Eurogroup; Γιατί δεν ύψωσαν στο Eurogroup τείχος προστασίας της ελληνικής κυβέρνησης;

Ξέρουμε καλά πώς προστίθενται κάτι τέτοιες παράγραφοι σε πολυμερείς διακηρύξεις. Ζητάει μια αναφορά ο Τσίπρας, συμφωνούν οι υπόλοιποι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων και μετά αναλαμβάνουν οι σύμβουλοι να συγγράψουν το κείμενο, αφυδατώνοντάς το από οτιδήποτε θα μπορούσε να θεωρηθεί έστω και υπαινιγμός.

Η ίδια η διακήρυξη, στο σύνολό της, δεν έχει καμιά αξία, πέρα από τη δυνατότητα προπαγανδιστικής χρήσης της από την κάθε κυβέρνηση. Ο Ραχόι, ας πούμε, έχει το μεγαλύτερο προπαγανδιστικό κέρδος, γιατί εμφανίστηκε ανάμεσα σε όλους σχεδόν τους σοσιαλδημοκράτες ηγέτες της ΕΕ (Ολάντ, Τζεντιλόνι, Τσίπρας, Κόστα και Μούσκατ), πράγμα που ισχυροποιεί τη ραγισμένη εικόνα του στην Ισπανία και αποδυναμώνει (σχετικά) την αντιπολιτευτική κριτική ενάντια στην κυβέρνηση μειοψηφίας που έχει σχηματίσει.

Οι αποφάσεις στην ΕΕ παίρνονται πρωτίστως από το Eurogroup, ενώ τις τεχνικές παραμέτρους χειρίζονται η Κομισιόν, η ΕΚΤ, ο ESM και το EuroWorkingGroup, με τη συμμετοχή και του ΔΝΤ. Σ' αυτά τα επίπεδα, κανένας δεν πρόκειται να συζητήσει καν τη Διακήρυξη της Λισαβόνας. Ούτε η Γαλλία θα βάλει το ελληνικό ζήτημα στη ζυγαριά του γερμανογαλλικού άξονα, όπως άλλωστε έχει αποδειχτεί όλ' αυτά τα χρόνια, σε όλες τις κρίσιμες καμπές των Μνημονίων, με όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις. Αλλωστε, όπως αποδείχτηκε τις μέρες που ακολούθησαν, τα όργανα των ιμπεριαλιστών δανειστών συνέχισαν απρόσκοπτα να σφίγγουν τη θηλιά γύρω από το λαιμό της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ετοιμάζοντας νέα τελεσίγραφα.

Προς τι τότε η υστερική προπαγάνδα με τα non paper του Μαξίμου και τους παπαγάλους της ΕΡΤ; Προς άγραν εντυπώσεων της στιγμής και μόνο, μόνιμη τακτική των Τσιπραίων. Προσπαθούν να καλλιεργήσουν στον ελληνικό λαό την ψευδή εντύπωση ότι διεξάγεται «σκληρή πολιτική διαπραγμάτευση», την οποία κάνει ο Τσίπρας στο επίπεδό του. Μόνο που στην ανακοίνωση για την τηλεφωνική επικοινωνία Τσίπρα-Μέρκελ δεν τόλμησαν να γράψουν ότι συζητήσαν και τα θέματα της διαπραγμάτευσης. Δε ρίσκαραν να «φάνε» καμιά ξεγυρισμένη διάψευση από γερμανικής πλευράς. Και γιατί επιμένουν σ' αυτή την τακτική, εν γνώσει τους ότι πλέον δεν εξαπατά. Γιατί δεν τους έχει απομείνει άλλο.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξαμηνια συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση